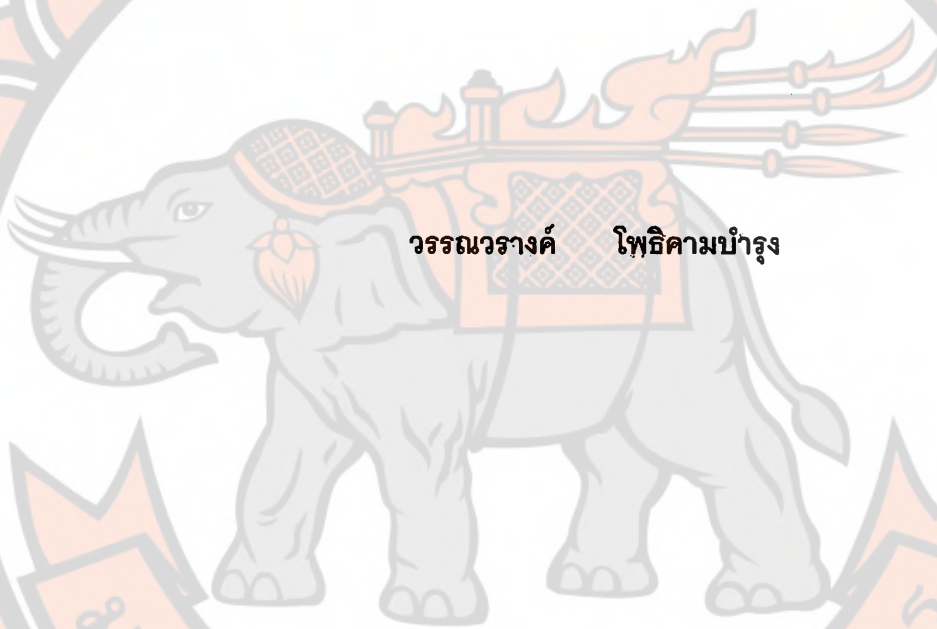

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

วรรณวรางค์ โปธิคามบำรุง

มหาวิทยาลัยนเรศวร

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา (วิจัยและพัฒนาการศึกษา)
กรกฎาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

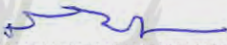
อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1วิทยาลัยสงฆ์ นครสวรรค์" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา (วิจัยและพัฒนาการศึกษา) ของมหาวิทยาลัย นครสวรรค์

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ ประจันบาน)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริณา กิจเกื้อกุล)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

กรกฎาคม 2560

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จลงด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รศ.ดร.ปกรณ์ ประจันบาน ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.เชื้อมพร หลินเจริญ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและประเมินการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ผศ.ดร.ภูฟ้า เสวกพันธ์ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยนเรศวร ผศ.ดร.อ้อมธจิต แป้นศรี อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ดร.อดิศักดิ์ กอวัฒนา อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ พระมหาไฉ้ ธมฺมเมธี อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ที่กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์ และมีคุณค่า

ขอพระคุณผู้บริหาร บุคลากร และนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง ในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถาม

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ คณะผู้ศึกษาค้นคว้าขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน

วรรณวรางค์ โฟธิคามบำรุง

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์
ผู้วิจัย	วรวรรรงค์ โพธิคามบำรุง
ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ปกรณีย์ ประจันบาน
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560
คำสำคัญ	พฤติกรรมการเรียนของนิสิต

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย คือ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ 2) เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ 3) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 162 รูป/คน การกำหนดตัวอย่างโดยการเปิดตารางสำเร็จรูป Krejcie and Morgan เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามลักษณะความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน แบบสอบถามสัมพันธ์ภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ แบบสอบถามสัมพันธ์ภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนนิสิต สถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรพยากรณ์ และตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยค้นคว้าพบว่า

1. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรพยากรณ์ มีค่าอยู่ระหว่าง .162 - .908 และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ พบว่า ด้านเจตคติต่อการเรียน (X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_2) ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง (X_3) นิสัยทางการเรียน (X_4) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_5) สัมพันธ์ภาพระหว่างนิสิตกับ

อาจารย์(X_6) สัมพันธ์ภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน(X_7) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน(X_8) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์ นครสวรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .736, .806, .746, .328, .464, .364, .722 และ .552 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลการถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .855 และอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 73.2 ($R^2 = 0.732$) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์มีค่า 0.16752 ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์ นครสวรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 มีจำนวน 3 ตัว ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(X_2) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_5) และเจตคติต่อการเรียน(X_1)

3. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์ นครสวรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_5) เจตคติต่อการเรียน(X_1) และความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง(X_3) สามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์ นครสวรรค์ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 0.610 + .575(X_2) - .287(X_5) + .429(X_1) + .179(X_3)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .537(Z_2) - .436(Z_5) + .523(Z_1) + .151(Z_3)$$

Title Factors affecting to learning behavior of the first year student of Nakhonsawan Sangkha college

Author Wanwarang Phoikambumrung

Advisor Associate Professo Pakorn Prachanban, Ph.D.

Academic Paper Independent Study M.Ed. in Educational Research and Evaluation, Naresuan University, 2017

Type of Degree Independent Study M.Ed. in Educational Research and Evaluation, Naresuan University, 2017

Key Word Student's learning behavior

Abstract

The independent study purpose were : 1) to study the relation between the predictors and learning behavior of the first year student of Nakhonsawan Sangkha college 2) to find the best predictor that affect to learning behavior of the first year student of Nakhonsawan Sangkha college 3) to create equation learning behavior of the first year student of Nakhonsawan Sangkha college in raw scores and standard scores.

The sample was the first year student of Nakhonsawan Sangkha college in second semester of 2013 B.C.E. amount 162 people by Stratified Random Sampling which the research instruments compose Learning attitudes questionnaire, learning motivation, expectation of parents and guardians questionnaire, leaning behavior questionnaire, physical learning questionnaire, relationship between student and teacher questionnaire, relationship between the students and their friends questionnaire, student's learning future orientation questionnaire. The statistics used in the analysis were data analysis are average value (\bar{X}), the standard deviate (S.D.), Relationships between variables with the coefficient of correlation within predictors and predictors with the criterion variable, multiple regression analysis, and stepwise multiple regression analysis.

The result of the study revealed that :

1. Correlation within predictors was between .162 - .908 and the correlation coefficients between predictors and criterion variables were found learning attitudes (X_1), learning motivation (X_2), expectation of parents and guardians (X_3), learning behavior (X_4), physical learning (X_5), relationship between student and teacher (X_6), relationship between the students and their friends (X_7), student's learning future orientation (X_8), all of them Correlated positively with learning behavior of the first year student of Nakhonsawan Sangkha college at the statistical significant .01 with the coefficient of correlation .736, .806, .746, .328, .464, .364, .722 and .552 respectively.

2. Enter Multiple Regression Analysis found that the 8 Predictors affect to learning behavior of the first year student of Nakhonsawan Sangkha college which the multiple correlation coefficient (R) = .855 and predicting power = 73.2 percent ($R^2 = 0.732$), the standard error of prediction value = 0.16752 which is the predictive variables that affect to learning behavior of the first year student of Nakhonsawan Sangkha college at the statistical significant .01, two variables, which all contribute positively are learning attitude (X_1) and learning motivation (X_2) and 1 variables resulting in a negative one is physical learning (X_5)

3. Stepwise Multiple Regression Analysis found that the best predictors that affect to learning behavior of the first year student of Nakhonsawan Sangkha college at statistical significant .05 had 4 variables : learning motivation (X_2), physical learning (X_5) learning, attitude (X_1) and expectation of parents and guardians (X_3) the multiple correlation coefficient (R) = .853 and predicting power = 72.8 percent ($R^2 = 0.728$), the standard error of prediction value = 0.16656 with 3 variables are learning motivation (X_2), learning attitude (X_1) and expectation of parents and guardians.

Creating a predictive equation of learning behavior of the first year student of Nakhonsawan Sangkha in raw scores and standard scores as follows:

Equation derived in the raw scores

$$Y = 0.610 + .575(X_2) - .287(X_5) + .429(X_1) + .179(X_3)$$

Equation derived in the standard scores

$$Z = .537(Z_2) - .436(Z_5) + .523(Z_1) + .151(Z_3)$$

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	3
ความสำคัญของการศึกษา.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรเรียน.....	7
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรเรียน.....	10
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องหรือส่งผลต่อพฤติกรรมกรเรียน.....	11
เจตคติกรเรียนรู.....	11
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	12
ลักษณะสำคัญทางเจตคติ.....	17
องค์ประกอบของเจตคติ.....	20
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	21
ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	22
ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง.....	23
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง.....	26
นิสัยทางการเรียน.....	27
ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน.....	28
สัมพันธภาพระหว่างนิตินกับอาจารย์.....	30
สัมพันธภาพระหว่างนิตินกับเพื่อน.....	32
ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน.....	33
การพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต.....	35
การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ.....	36

สารบัญ

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
การสังเคราะห์งานวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียน.....	49
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	51
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	52
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	52
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
การสร้างเครื่องมือ.....	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	60
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็น.....	71
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์.....	72
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์.....	75
5 บทสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	79
สรุปผลการวิจัย.....	79
การอภิปรายผล.....	83

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
ข้อเสนอแนะ.....	86
บรรณานุกรม.....	87
ภาคผนวก.....	95
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องในการวิจัย.....	96
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ.....	97
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	115
ประวัติผู้วิจัย.....	127

มหาวิทยาลัยนเรศวร

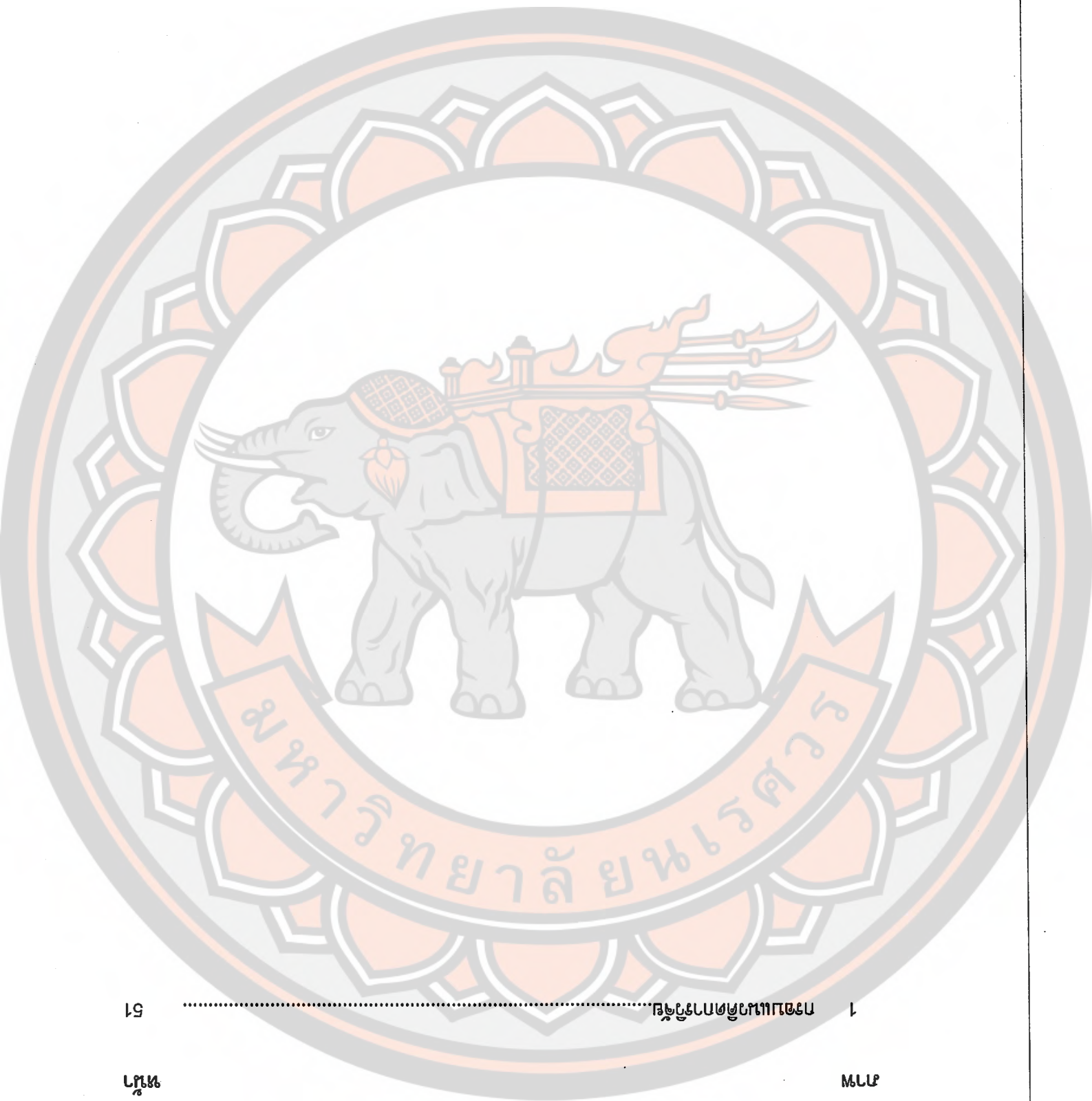
สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงการสังเคราะห์งานวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียน	49
2	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น.....	52
3	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1	60
4	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านเจตคติต่อการเรียนรู้(X_1)	62
5	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(X_2)	63
6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(X_2)	64
7	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านนิสัยทางการเรียน(X_3)	65
8	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_5)	66
9	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์เรียน(X_6)	67
10	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน(X_7)	68
11	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน (X_8)	69
12	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านพฤติกรรมการเรียน (Y)	70
13	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์และตัวแปรพยากรณ์	71
14	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ	72

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
15	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ	73
16	แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ	74
17	แสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าอำนาจในการพยากรณ์ ค่าอำนาจในการพยากรณ์ที่ปรับแก้ ค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน	75
18	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน	76
19	แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน	77

มหาวิทยาลัยนเรศวร

๕๑

1 วิชาและปฏิบัติการวิชาชีพ

๒๕๕

๓๖๓

๓๖๓๖๖๖๖๖๖๖๖

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้ (แผนการจัดการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเป็นกระบวนการมุ่งพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความสามารถเต็มศักยภาพมีการพัฒนาที่สมดุล ทั้งปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540, หน้า 5)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้ความสำคัญในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข ที่นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนามนุษย์ให้ดำเนินชีวิตไปในทิศทางที่ถูกต้อง ดังพระบรมราโชวาทตอนหนึ่งว่า การศึกษาเป็นปัจจัยในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล สังคม และบ้านเมืองใดให้การศึกษาที่ดีแก่เยาวชนได้อย่างครบถ้วนพอเหมาะกับทุก ๆ ด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นก็มีพลเมืองที่มีคุณธรรม ซึ่งสามารถธำรงรักษาความเจริญของประเทศชาติไว้ และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้ตลอด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, หน้า 5)

การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษานั้น มุ่งพัฒนาความเจริญของงาม ทางด้านสติปัญญา และความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ (ประกอบ คูปรัตน์ และคณะ, 2533, หน้า 2) และเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นสนใจบทเรียนที่แปลกใหม่ สนใจความคิดที่มีอุดมการณ์ สนใจเรื่องที่จะนำไปประยุกต์ในชีวิตประจำวัน และนำไปช่วยสังคมได้ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2544, หน้า 12)

วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ เป็นวิทยาลัยสงฆ์ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแล มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นสถานที่ที่เป็นสถานศึกษาให้แก่พระภิกษุสามเณร ผู้บวชในพระพุทธศาสนาได้ศึกษาหลักธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมมาพุทธเจ้าให้มีการเผยแผ่อย่างถูกต้อง ศึกษาวิชาการทางโลกที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์หลักธรรมให้ประชาชนผู้อยู่นอกวัดหรือผู้ไม่เข้าใจในการใช้ภาษาทางพระพุทธศาสนา สามารถเข้าใจหลักธรรม มหาวิทยาลัยสงฆ์จึงมีเป้าหมายชัดเจนที่จะพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ มีปฏิปทาน่าเลื่อมใส

ไผ่รู้ไผ่คิด เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ มีความสามารถและอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา รู้จักเสียสละ เพื่อส่วนรวม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีโลกทัศน์กว้างไกล มีประสิทธิภาพในการ พัฒนาตนเองและผู้อื่นให้เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม (คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยสงฆ์, 2541, หน้า 1) มหาวิทยาลัยสงฆ์ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศที่เป็นพระภิกษุ สามเณร ซึ่งอยู่ในรูปแบบของนักบวช และประชาชนทั่วไปให้ได้ศึกษาเล่าเรียนวิชาการทั้งทางโลก และทางธรรม กล่าวคือ มหาวิทยาลัยสงฆ์ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีความแตกฉานวิชาการทางพระพุทธศาสนา และวิชาการทั่วไป สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตซึ่งเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน (พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน, 2550, หน้า 2)

วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ได้จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อให้การศึกษาแก่พระภิกษุสามเณร และคฤหัสถ์ทั่วไป เมื่อมีผู้เข้าศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก ความหลากหลายของนิสิตหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนมีปัญหาในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิชาการ ปัญหาในการจัดการศึกษาที่ครูผู้สอนประสบอยู่ในปัจจุบันคือ พฤติกรรมการเรียนที่ไม่เหมาะสมของนิสิต เกิดจากการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา การไม่ตั้งใจเรียน ไม่ฟังครูสอน พูดคุยกันในห้องเรียน ไม่ส่งงานตามกำหนด การขาดเรียน เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้ ล้วนแต่เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนไม่สามารถที่จะดำเนินไปในทิศทางที่พึงประสงค์ได้ ในด้านของตัวนิสิตเองก็ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเท่าที่ควร (พระมหาสมคิด โครธรา, 2547, หน้า 2) ดังที่ ฮิลเดรท (Hildreth, 1969 : 424) กล่าวว่าสาเหตุที่เด็กฉลาดจำนวนหนึ่งไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน เนื่องจากมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำด้านการเรียนไม่เหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเพอร์รี่และคณะ (Perry, et al., 2001, p.777) ศึกษาเรื่องการเอาใจใส่การเรียนและการเอาใจใส่ในการลงมือปฏิบัติที่มีต่อความสำเร็จในการเรียนระดับมหาวิทยาลัยของนักศึกษา : กรณีศึกษาระยะยาว พบว่า นักเรียนมัธยมปลายที่มีความสามารถจำนวนมาก ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรในการเรียนระดับมหาวิทยาลัย เนื่องจากพวกเขาไม่สามารถตรวจสอบและปรับปรุงข้อบกพร่องทางการเรียนของตนตลอดจน ขาดการเอาใจใส่ในการเรียน ด้วยเหตุผลนี้ พฤติกรรมการเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน เพื่อนำไปสู่แนวทางการปรับปรุงแก้ไขประสิทธิภาพการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาเบื้องต้นพบว่านิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ มีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเกิดจากปัจจัยหลาย ๆ ด้าน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่

จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์ นครสวรรค์ เพื่อที่จะใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมการเรียนของนิสิตต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์ นครสวรรค์
2. เพื่อค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์ นครสวรรค์
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์ นครสวรรค์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน

ความสำคัญของวิจัย

ผลการวิจัยค้นคว้าครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบายสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนสอนในวิทยาลัยสงฆ์ นครสวรรค์ เพื่อส่งเสริมให้นิสิตประสบความสำเร็จด้านการเรียนมากขึ้น

ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตวิทยาลัยสงฆ์ นครสวรรค์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน ประจำปีการศึกษา 2556 จำนวน 281 รูป/คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตวิทยาลัยสงฆ์ นครสวรรค์ ระดับปริญญาตรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 162 รูป/คน
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 ตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่
 - 2.1.1 เจตคติต่อการเรียน
 - 2.2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.2.3 ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง
 - 2.2.4 นิสัยทางการเรียน

2.2.5 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

2.2.6 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

2.2.7 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

2.2.8 ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

2.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนของนิสิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การแสดงออก การมีส่วนร่วมของนิสิตที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้อย่างเหมาะสมกับวันเวลา และสถานที่ พฤติกรรมการเรียนสามารถพัฒนาด้วยการฝึกฝนประสบการณ์การเรียนโดยวิธีการเรียนที่มีการปฏิบัติเป็นประจำหรือบ่อยครั้ง

2. เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งและสภาพการณ์ต่าง ๆ เป็นผลมาจากประสบการณ์ทางการเรียนที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบแสดงออกในลักษณะความพึงพอใจ นิสิตที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนมีแนวโน้มประสบความสำเร็จในการเรียนสูง

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง พฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยแรงขับของแต่ละบุคคลที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย โดยทุ่มเทความพยายามทั้งหมดที่มีอยู่จนสำเร็จ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

4. ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง หมายถึง ความต้องการของบิดามารดาและผู้ปกครองที่มีต่อนิสิต เพื่อให้นิสิตทำตามสิ่งที่ปรารถนาเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

5. นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอด้วยความพึงพอใจและมานะพยายามที่จะพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้น เป็นพฤติกรรมที่มีความพึงพอใจที่ศึกษาหาความรู้จนบรรลุผลสำเร็จ กิจนิสัยการเรียนที่ดีมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียน

6. ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน หมายถึง จะต้องเป็นห้องเรียนที่มีบรรยากาศที่ปลอดภัย มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียนจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมเรียนที่เหมาะสม เกิดความพึงพอใจในการเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความกระตือรือร้นและมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

7. สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ หมายถึง พฤติกรรมที่อาจารย์ปฏิบัติต่อนิสิตและนิสิตปฏิบัติต่ออาจารย์ นอกจากด้านการเรียนการสอนและการให้การอบรมแก่นิสิตแล้ว อาจารย์ต้องมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา ส่งเสริมให้กำลังใจ ให้คำแนะนำปรึกษา ให้ความรัก ความอบอุ่นกับนักศึกษา เพื่อช่วยให้นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนที่ดีต่อไป

8. สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นิสิตปฏิบัติต่อกัน ทั้งด้านการเรียน การใช้เวลา การแสดงกริยาท่าทาง ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อน เพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

9. ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคาดการณ์อนาคตถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการศึกษา ตัดสินใจเลือกการกระทำอย่างเหมาะสม สามารถหาทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษามีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

10. รูป/คน หมายถึง การใช้หน่วยแทนจำนวนนิสิตของวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ทั้งที่เป็นบรรพชิตและคฤหัสถ์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้กำหนดไว้ 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน

- 1.1 ความหมายของพฤติกรรมการเรียน
- 1.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน

ตอนที่ 2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องหรือส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียน เจตคติต่อการเรียนรู้

- 2.1 ความหมายของเจตคติและเจตคติต่อการเรียนรู้
- 2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ
- 2.3 ลักษณะสำคัญทางเจตคติ
- 2.4 องค์ประกอบของเจตคติ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

- 2.5 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 2.6 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ความคาดหวังของบิดามารดา

- 2.7 ความหมายของการคาดหวังของบิดามารดา
- 2.8 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

นิสัยทางการเรียน

- 2.9 ความหมายนิสัยทางการเรียน

ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

- 2.10 ความหมายลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

- 2.11 ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

- 2.12 ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีการศึกษา 2556 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 281 รูป/คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีการศึกษา 2556 ภาคเรียนที่ 2 ซึ่งใช้การกำหนดตัวอย่างโดยการเปิดตารางสำเร็จรูป Krejcie and Morgan (ปกกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 118) ระดับความเชื่อมั่น 95 % และค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 ผู้วิจัยได้กำหนดสัดส่วนให้แก่สาขาวิชาจำนวน 3 สาขาวิชา ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 162 รูป/คน ดังรายละเอียดตามตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างกำหนดสัดส่วนให้แก่สาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวนนิสิต	กลุ่มตัวอย่าง
รัฐศาสตร์	78	45
รัฐประศาสนศาสตร์	140	81
การจัดการเชิงพุทธ	63	36
รวมทั้งสิ้น	281	162

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียน 1 ชุด มีจำนวน 9 ตอน ซึ่งได้ทำวิจัยกับนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ชั้นปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งแบบสอบถาม แบ่งออกเป็นดังนี้

1. แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน	จำนวน 12 ข้อ
2. แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน 12 ข้อ
3. แบบสอบถามลักษณะความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง	จำนวน 10 ข้อ
4. แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน	จำนวน 10 ข้อ
5. แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน	จำนวน 10 ข้อ
6. แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์	จำนวน 12 ข้อ
7. แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน	จำนวน 12 ข้อ
8. แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน	จำนวน 10 ข้อ
9. แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนนิสิต	จำนวน 12 ข้อ

3. การสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง นิสัยทางการเรียน ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวความคิดและวัตถุประสงค์การวิจัย แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ข้อความเชิงนิมมานและนิเสธ ดังนี้

คำถามเชิงนิมมาน (Positive)

เห็นด้วยมากที่สุด	ได้	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ได้	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ได้	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ได้	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ได้	1	คะแนน

คำถามเชิงนิเสธ (Negative) ให้คะแนนตรงกันข้ามกับคำถามเชิงนิมมาน

การวัดระดับความสำคัญของปัจจัยใช้วิธีการคำนวณค่าเฉลี่ยซึ่งค่าเฉลี่ยที่ได้ นำมาแปลผลความหมายตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อ ตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ และรับการเสนอแนะแก้ไข ปรับปรุงให้ถูกต้อง

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาการใช้ถ้อยคำแล้วทดสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.60 – 1.00 แล้วนำไปเป็นแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา และตรวจสอบแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไข

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับนิสิตนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

7. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ตามข้อ 6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้

7.1. แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .6138

7.2. แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .8423

7.3. แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง มีความเชื่อมั่น เท่ากัน .8304

7.4. แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .8403

7.5. แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .5504

7.6. แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ

.6787

- 7.7. แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .9403
 7.8. แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .5814
 7.9. แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .8304

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้ศึกษาขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ไปขออนุญาตผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ เพื่อขออนุญาต และขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกาเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556
3. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่นิสิตกลุ่มตัวอย่างตอบ มาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดให้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 1.1 นำข้อมูลของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ รวบรวมแบบสอบถามมาคัดเลือกแบบสอบถามและแยกเป็นชุด
- 1.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 1.3 หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียน (X_1), แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2), ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง (X_3), นิสัยทางการเรียน (X_4), ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_5), ความสัมพันธ์นิสิตกับอาจารย์ (X_6), ความสัมพันธ์นิสิตกับเพื่อน (X_7), ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน (X_8) และตัวแปรเกณฑ์คือ พฤติกรรมกาเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Multiple Regression Analysis)

1.4 หาตัวแปรพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติในการทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้ของ
นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ
ขั้นต่อน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

6.1. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ทั้งฉบับของแบบสอบถาม
โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา จากสูตรดังนี้ (ประกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 164)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าความเชื่อมั่นตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

-1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อความไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์หรือไม่

+1เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์

6. 2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR -
20 (ประกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบทดสอบ
 n แทน จำนวนข้อคำถาม
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
 p แทน สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ
 q แทน คะแนนความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

6.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับแบบของแบบวัด โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค จากสูตร (ประกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 179)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

k แทน จำนวนข้อแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบควรมีค่าใกล้เคียง 1.0 จึงจะมีความเชื่อมั่นสูง

6.4 สถิติตีค่าคะแนนเฉลี่ย คำนวณจากสูตร (ประกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 214)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนข้อมูล

6.5 สถิติตีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณจากสูตร (ประกรณ์ ประจันบาน, 2552 หน้า 228)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

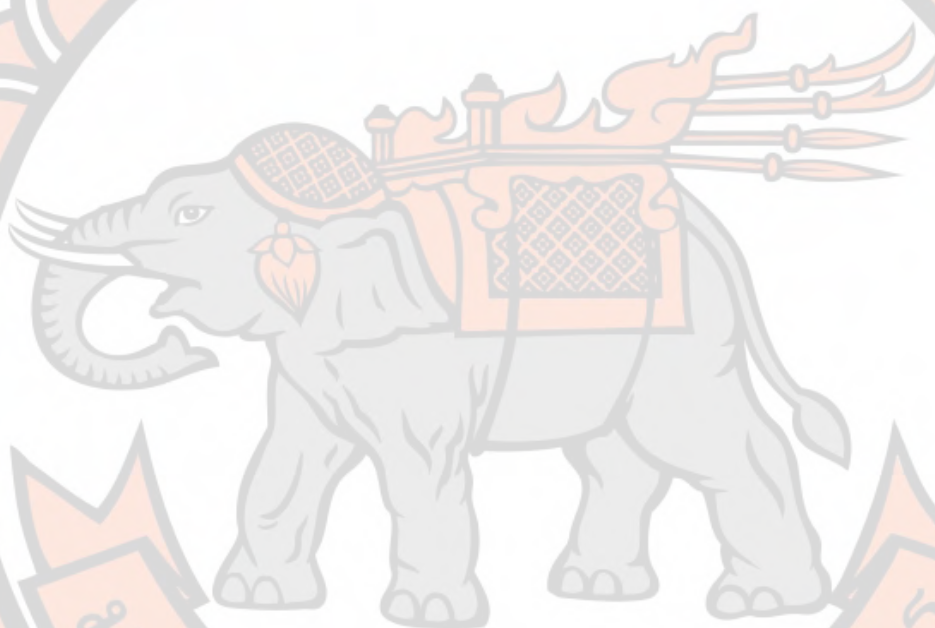
เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

6.6 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิต วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

6.7 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิต วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

2.13 ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ตอนที่ 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน

1.1 ความหมายของพฤติกรรมการเรียน

นักการศึกษาได้กล่าวถึง ความหมายของพฤติกรรมการเรียนไว้ ดังนี้ กรมวิชาการ (2542) ได้มีแนวทางการเสริมสร้างประสิทธิภาพทางการเรียน มีการจัดรูปแบบการส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ที่สำคัญ มีองค์ประกอบเป็นจิตใจ ได้แก่ เจตคติที่ดี มีแรงจูงใจ ลักษณะเฉพาะในการเรียน ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ นิสัยในการเรียน ความพร้อม ได้แก่ การใช้เวลา สิ่งแวดล้อม สภาพร่างกาย และวิธีการเรียน ได้แก่ การจำ การคิด การฟัง การอ่าน การเขียน โดยจัดกิจกรรมสนับสนุนมีขอบข่ายเนื้อหา ต่าง ๆ เช่น การกำหนดเป้าหมาย การเรียน การปลูกฝังเจตคติและแรงจูงใจในการเรียน การสำรวจนิสัยทางการเรียน การสำรวจลีลาการเรียนรู้ การบริหารเวลาให้เหมาะสม การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การฝึกทักษะการคิด รวบรวม การคิดอย่างเป็นระบบ การพัฒนาทักษะการอ่าน ฝึกทักษะการฟัง การเขียน การจัด บันทึกร และ การพูด ฝึกทักษะในการจำ สร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้ การเตรียมตัวสอบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียน รู้จักลักษณะเฉพาะในการเรียน อยู่สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และมีวิธีการเรียนที่ดี และสามารถพัฒนาตัวเองได้ เน้นการสร้างพฤติกรรมที่ดีให้แก่ผู้เรียน

กันยา สุวรรณแสง (2540, หน้า 155) กล่าวถึง ความหมายพฤติกรรมการเรียนว่า คือ กระบวนการที่ประสบการณตรง และหรือประสบการณทางอ้อม ที่ทำให้อินทรีย์เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร แต่ไม่รวมถึงการเปลี่ยนพฤติกรรมอันเนื่องมาจากเหตุอื่น เช่น ความเจ็บป่วยทุพริฐยา

กึ่งกาญจน์ ปานทอง (2545, หน้า 19) ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียน หมายถึง การปฏิบัติตัวของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้อย่างเหมาะสมกับวัน เวลา และสถานที่ ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การฟัง การอ่าน การจดโน้ตเพื่อช่วย จำ การส่งการบ้าน การทบทวนบทเรียน และการเตรียมตัวสอบ เป็นต้น

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมกาเรียนว่า หมายถึง การปฏิบัติตัวทางการเรียนของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่

1. การปฏิบัติตัวทางการเรียนของนักเรียนที่โรงเรียน ขณะที่ครูกำลังสอนในชั้นเรียน ได้แก่ การนำอุปกรณ์มาเรียนครบ เข้าชั้นเรียนตรงเวลา ตั้งใจฟังครูสอน จดคำอธิบายของครูสรุปเป็น/ความเข้าใจของนักเรียนเอง

2. การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน ได้แก่ ทบทวนบทเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จและส่งตามกำหนดเวลา ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงานที่ได้รับมอบหมาย พยายามติดตามผลงานของคนที่ทำไปแล้วเพื่อแก้ไขปรับปรุงงานที่ทำบกพร่องให้ดียิ่งขึ้น

ธราเนาว์ สัตยพานิช (2548, หน้า 34) กล่าวถึงความหมายของพฤติกรรมกาเรียนว่า พฤติกรรมกาเรียน หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใหม่ ๆ อย่างถาวรในตัวของผู้เรียนอันเนื่องมาจากได้รับประสบการณ์ทางสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อม

ปนัดดา ดอกอินทร์ (2544, หน้า 4) กล่าวถึงความหมายของพฤติกรรมกาเรียนว่าเป็นระดับการแสดงออกของพฤติกรรมนักเรียนโดยทั่ว ๆ ไป ในขณะที่เรียนหนังสือ และขณะเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียน

พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช (2547) สรุปว่า ความหมายของพฤติกรรม หมายถึงการกระทำกิจกรรม การตอบสนอง ปฏิกริยา หรือวิธีการและเทคนิคในการเรียนของนักเรียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติ ให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดในวิชาต่าง ๆ โดยมีการแสดงออกอย่างสม่ำเสมอด้วยความพึงพอใจ และมานะพยายามที่จะพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

สุทัศน์ สีแก้วเขียว (2548) สรุปว่า ความหมายของพฤติกรรมในการเรียน หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่สืบเนื่องมาจากทักษะในการเรียนและเทคนิค ในการเรียนสำหรับนักศึกษาอาจถือได้ว่าเป็นเทคนิคในการเรียนอย่างหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมทางการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำโดยพฤติกรรมส่วนนี้มาจากเทคนิคในการเรียน รวมถึงการทำงานและการใช้เวลาอย่างเหมาะสมของนักศึกษาด้วย

สุรางค์ โค้วตระกูล (2541, หน้า 185 – 186) กล่าวว่า นักจิตวิทยาที่ยึดถือพฤติกรรมนิยม แบ่งพฤติกรรมของมนุษย์ออกเป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมตอบสนอง (Respondent Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยสิ่งเร้า พฤติกรรมตอบสนองก็เกิดขึ้นซึ่งสามารถสังเกตได้ และพฤติกรรมโอเปอเรนท์ (Operant Behavior) เป็นพฤติกรรมที่บุคคลหรือ

สัตว์แสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมา (Emit) โดยปราศจากสิ่งเร้าที่แน่นอน และพฤติกรรมนี้มีผลต่อสิ่งแวดล้อม ทฤษฎีที่อธิบายกระบวนการเรียนรู้ ประเภทแรกหรือ Respondent Behavior เรียกว่าทฤษฎีการเรียนรู้ระบบการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก (Operant Conditioning Theory) พื้นฐานความคิด (Assumption) ของทฤษฎีพฤติกรรมนิยมคือ

1. พฤติกรรมทุกอย่างเกิดขึ้น โดยการเรียนรู้และสังเกตได้
2. พฤติกรรมแต่ละชนิดเป็นผลรวมของการเรียนที่เป็นอิสระหลายอย่าง
3. แรงเสริม (Reinforcement) ช่วยทำให้พฤติกรรมเกิดขึ้นได้

อนงค์พรรณ คำวัง (2546, หน้า 8) กล่าวถึงความหมายของพฤติกรรมกรรมการเรียนว่า พฤติกรรมการเรียน คือ เทคนิคของนักเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำ เช่น การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน วินัยในตัวของนักเรียน การแก้ปัญหาในการเรียน นอกจากนี้ยังรวมถึงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน เช่น มีการเฉื่อยชาไม่ยอมร่วมกิจกรรมในการเรียน ซึ่งพฤติกรรมกรรมการเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น งานกิจกรรมการเรียนการสอน จากครูจากนักเรียน และสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน

อนุไฉย คำเครื่อง (2545, หน้า 13) กล่าวถึงความหมายของพฤติกรรมกรรมการเรียนว่า คือ พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกในขณะที่เรียนหนังสือ หรือเข้าร่วมกิจกรรมที่ได้มอบหมายจากครูผู้สอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540, หน้า 13) กล่าวถึงความหมายของพฤติกรรมกรรมการเรียนคือ การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากประสบการณ์หรือการฝึกฝน

อารี พันธุ์มณี (2546, หน้า 176) กล่าวความหมายของพฤติกรรมกรรมการเรียนคือ กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดินสู่พฤติกรรมใหม่ค่อนข้างถาวร และเป็นผลมาจากประสบการณ์หรือฝึกฝน มิใช่เป็นผลการตอบสนองตามธรรมชาติ สัญชาตญาณ วุฒิภาวะ พิษยาต่าง ๆ อุบัติเหตุ หรือความบังเอิญ

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียน คือ การแสดงออก การมีส่วนร่วมของนิสิตที่เกี่ยวข้องกับการกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ได้อย่างเหมาะสมกับวัน เวลา และสถานที่ พฤติกรรมการเรียนสามารถพัฒนาด้วยการฝึกฝน ประสบการณ์การเรียน โดยวิธีการเรียนที่มีการปฏิบัติเป็นประจำหรือบ่อยครั้ง

1.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2538) สรุปถึงพฤติกรรมสำคัญที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการเรียนไว้ 3 ประการได้แก่

1. มีเป้าหมายแน่นอน หมายความว่า ผู้เรียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายของตนไว้ก่อนว่าตนมีหน้าที่หลักคือ การเรียน เมื่อจบแล้วจะไปประกอบอาชีพอะไร ในทางจิตวิทยาเป็นการสร้างความมั่นใจและกำลังใจ

2. มีความประณีตบรรจง หมายความว่า การทำทุกสิ่งทุกอย่างในการเรียนจะต้องตั้งใจทำและให้เกิดผลสำเร็จเป็นอย่างดีด้วย เป็นการสร้างให้ผู้เรียนมีความขยันหมั่นเพียร มีความพยายามและมีนิสัยที่ดีในการเรียน

3. มีสุขภาพสมบูรณ์ หมายถึง การมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เจ็บป่วย เป็นการสร้างสมรรถภาพของคนที่สูงขึ้น มีส่วนทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

เคิร์ท เลวิน (Kurt Lewin, 1951 อ้างใน ทรงพล ภูมิพัฒน์, 2538) เสนอว่า พฤติกรรมของมนุษย์ขึ้นอยู่กับบุคคลและสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมของบุคคลเกี่ยวข้องกับลักษณะของบุคคล (พันธุกรรม ความสามารถ บุคลิกภาพ และอื่น ๆ) และสถานการณ์ทางสังคมที่บุคคลดำเนินชีวิต

ดิวอี้ (Dewey อ้างใน สุวิทย์ มูลคำ, 2547) เสนอว่า ผู้เรียนต้องเรียนรู้ควบคู่ไปกับการกระทำ (Learning by doing) และผู้เรียนต้องมีการทำความเข้าใจความรู้ใหม่ โดยต้องอาศัยประสบการณ์เดิมที่สะสมมาเป็นพื้นฐาน การเรียนรู้เป็นความพยายามเชิงสังคม

ลินเกริน (Lingren, 1969 อ้างอิงใน ชลิตา รัตตสาร, 2549) สัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาที่ผลการเรียนดี มาจากนิสัยในการเรียน มีความสนใจในการเรียนเป็นส่วนใหญ่ และมาจากเขาวินิจฉัยว่าเป็นส่วนส่วนน้อย

แมดดอก (Maddox, 1963 อ้างอิงใน ชลิตา รัตตสาร, 2549) ศึกษาพบว่า ผลการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่ความสามารถของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย นิสัยในการเรียนที่ดีเป็นองค์ประกอบของความสำเร็จในการศึกษาสูงถึงร้อยละ 30 - 40

ตอนที่ 2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องหรือส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียน

เจตคติต่อการเรียนรู้

2.1 ความหมายของเจตคติและเจตคติต่อการเรียนรู้

คำว่าเจตคตินั้น เดิมใช้คำว่าทัศนคติ ต่อมาคณะกรรมการบัญญัติศัพท์ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยความเห็นชอบของราชบัณฑิตยสถานให้ใช้คำว่า เจตคติ และกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการได้ใช้คำนี้มาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน (สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2543, หน้า 67)

นักการศึกษาได้กล่าวถึง ความหมายของพฤติกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

เจตคติ (Attitude) หมายถึง ปฏิกริยาในด้านความรู้สึกนึกคิดของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อมทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมซึ่งเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคลเจตคติมีรูปแบบแบ่งออกได้หลายอย่าง เช่น ความสนใจ ความพึงพอใจ ความรัก ความศรัทธา ประสบการณ์จะเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีเจตคติสิ่งต่างๆ ทั้งในทางบวกและทางลบถ้าบุคคลที่มีเจตคติในทางบวกกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น พึงพอใจในสิ่งนั้น บุคคลที่มีทัศนคติในทางลบกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงหรือถอยหนี (Allpor, 1972, p.80)

กู๊ด (Good, 1973, p.49 อ้างอิงใน เชิดชาย ชูช่วยสุวรรณ, 2547, หน้า 11) ให้ความหมายของเจตคติว่า ความพร้อมที่แสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รักเกลียดหรือกลัว หรือไม่พอใจต่อสิ่งนั้น ๆ

ซูซีพ อ่อนโคกสูง (2550, หน้า 69) ได้ให้ความหมายของเจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่ค่อนข้างถาวรต่อสิ่งเร้า (สิ่งของ เหตุการณ์ สถานการณ์ ประสบการณ์ ฯลฯ) ที่เรารู้จักและเข้าใจแล้วมีแนวโน้มประสบความสำเร็จในการศึกษาสูง

เธอร์สตัน (Thurston, 1667, p.479 อ้างอิงใน รัชณี เครือจันทร์, 2547, หน้า 19) อธิบายว่า เจตคติเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาชนิดหนึ่งที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ง่ายแต่เน้นความโน้มเอียงทางจิตใจภายในแสดงให้เห็นได้โดยพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง นอกจากนี้ยังกล่าวว่า เจตคติเป็นเรื่องราวของความชอบไม่ชอบ ความลำเอียงความคิดเห็น ความรู้สึกและความเชื่อมั่นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, หน้า 243) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เจตคติเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อ

ฝั่งใจของเราต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด มักจะเกิดขึ้นเมื่อเรารับรู้หรือประเมินผู้คน เหตุการณ์ในสังคม เราจะเกิดอารมณ์ความรู้สึกบางอย่างควบคู่ไปกับการรับรู้ นั่น และมีผลต่อความคิดและปฏิกิริยาในใจของเรา ดังนั้น เจตคติจึงเป็นทั้งพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย แต่มีความโน้มเอียงที่จะเป็นพฤติกรรมภายในมากกว่าพฤติกรรมภายนอก

เพราพรรณ เปลียนภู (2542, หน้า 93) กล่าวว่า เจตคติ คือ ระดับสภาพหรือสภาวะของจิตใจและของสมองในลักษณะพร้อมที่จะกำหนดแนวทางของการสนองตอบของบุคคลหนึ่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ราชบัณฑิตยสถาน (2550, หน้า 237) ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึงท่าที ความรู้สึก แนวคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ล้วน สายยศ (2548) กล่าวว่า เจตคติเป็นเรื่องราวของความรู้สึกที่พอใจและไม่พอใจที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบต่อสิ่งเร้าแตกต่างกัน

สุชา จันทร์เอม (2544, หน้า 270) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง นามธรรมที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล

สุรางค์ ไควตระกูล (2545, หน้า 366) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่าทัศนคติเป็น อัจฉมาสัย (Disposition) หรือแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งคน วัตถุสิ่งของหรือความคิด (Ideas) ทัศนคติอาจเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีทัศนคติบวกกับสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่เผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีทัศนคติลบก็จะหลีกเลี่ยง ทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

แสงเดือน ทวีสิน (2545, หน้า 67) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวอาจจะเกี่ยวกับบุคคล สิ่งของ สภาพการณ์ เหตุการณ์ เป็นต้น เมื่อเกิดความรู้สึก บุคคลนั้นจะมีการเตรียมพร้อมเพื่อมีปฏิกิริยาตอบโต้ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งตามความรู้สึกของตนเอง

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึก ความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งและสภาพการณ์ต่าง ๆ เป็นผลมาจากประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบ แสดงออกในลักษณะความพึงพอใจ นิสิตที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนมีแนวโน้มประสบความสำเร็จในการเรียนสูง

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

นักจิตวิทยาหลายท่านได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคล พบว่า บุคคลจะแก้ปัญหาภาวะไม่สมดุลความคิดด้วยวิธีการดังนี้

- 1) เปลี่ยนแปลงความคิดของตนเองให้เข้ากับเพื่อน
- 2) 'ไม่ยอมรับเพื่อนคนนั้นโดยถือว่ามีความสามารถน้อยกว่าตน
- 3) พยายามเพิ่มความขัดแย้งในด้านความคิดนั้นๆ
- 4) 'ไม่ให้ความสำคัญต่อเรื่องนั้น

วรรณดี แสงประทีปทอง (2544, หน้า 8) กล่าวว่า เจตคติไม่ได้เกิดขึ้น โดยกำหนดหรือพันธุกรรมแต่เกิดขึ้นภายหลัง ซึ่งอาจเกิดจากการเรียนรู้ การเลียนแบบ หรืออิทธิพลจากสิ่งอื่น ๆ นอกจากนี้เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ การศึกษาเจตคติจึงควรศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนเจตคติด้วย ซึ่งได้แก่

1. ทฤษฎีความสอดคล้องของความคิด (Theories of Cognitive Consistency)
ทฤษฎีนี้มีแนวคิดที่ว่า การคิดหรือการรู้เรื่องหนึ่งๆ ของบุคคลทำให้เกิดความรู้หลายๆ ด้านหรือมีส่วนประกอบของการรู้หลายอย่าง รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้าเรารู้ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีมากกว่าในทางที่ไม่ดีก็จะเกิดความสอดคล้องของความรู้ขึ้นทำให้เราเกิดเจตคติที่ดีในสิ่งนั้น และในทำนองเดียวกัน ถ้าเรารู้สึกในทางที่ไม่ดีมากกว่าในทางที่ดีต่อสิ่งใดก็ตามเราก็จะเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. ทฤษฎีความขัดแย้งของความคิด (Theories of Cognitive Dissonance)
ทฤษฎีนี้คิดโดยเฟสติงเกอร์ (Festinger) โดยมาจากความคิดที่ว่ามนุษย์ไม่สามารถทนต่อความขัดแย้งหรือความไม่สอดคล้องกันได้ จึงจำเป็นต้องลดความขัดแย้งนั้นด้วยการเปลี่ยนแปลงเจตคติ เฟสติงเกอร์ กล่าวว่า ถ้าเจตคติไม่สอดคล้องกับการกระทำแล้ว เจตคติต่อสิ่งเรานั้นจะเปลี่ยนไป หลักการของทฤษฎีนี้ คือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลประกอบด้วยส่วนประกอบของความขัดแย้งสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลได้ โดยการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของการรับรู้ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกันนั้น

นักจิตวิทยาบางท่านเชื่อว่าตัวแปรที่จะช่วยลดความขัดแย้ง มีดังนี้

1. ความสำคัญของส่วนประกอบของการรับรู้ เช่น ความแก่อายุมากกับการเดินเหิน จะมีการรับรู้ 2 อย่าง คือ การเดินเหินไม่ดี ทำให้เป็นโรคตับแข็ง เมื่อคิดว่าตนเองนั้นแก่แล้ว ความขัดแย้งก็就不用กันมากนัก แต่ถ้าบุคคลนั้นไม่ยอมตาย ส่วนประกอบของความขัดแย้งก็จะมีมาก

2. อัตราส่วนของส่วนประกอบที่ขัดแย้งกับส่วนประกอบที่เหมือนกัน ถ้าอัตราส่วนความขัดแย้งยิ่งสูงจะทำให้ความขัดแย้งมีมากขึ้น ดังนั้น ถ้าต้องการลดความขัดแย้งก็ให้เพิ่มส่วนประกอบที่เหมือนกัน

3. ชนิดของส่วนประกอบที่เหมือนกัน ถ้าอยู่ในส่วนประกอบที่เหมือนกันก็ย่อมจะลดความขัดแย้งลงได้ เช่น การเลือกซื้อระหว่างรถจักรยานยนต์ 2 คัน ย่อมมีความขัดแย้งน้อยกว่าการเลือกซื้อรถยนต์ 1 คัน และรถจักรยานยนต์ 1 คัน เป็นต้น วิธีที่จะช่วยลดความขัดแย้งทางความคิด หรือการรับรู้ให้น้อยลง คือ

- 1) พยายามตัดสินใจใหม่อีกครั้ง โดยการตัดสินใจอย่างอิสระ หรือยินยอมโดยมีสิ่งบังคับจกภายนอก
- 2) ลดความสำคัญการรับรู้บางอย่าง เปรียบเทียบดูว่าความรู้อย่างใดดีกว่ากัน
- 3) เพิ่มความเหมือนกันระหว่างสิ่งสองสิ่งนั้น
- 4) เพิ่มส่วนประกอบที่เหมือนกันให้มากขึ้น

จะเห็นว่าความขัดแย้งจะเกิดขึ้น หลังจากเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว การลดความขัดแย้งก็เป็นการเพิ่มความสนใจให้กับอีกสิ่งหนึ่งที่เลือกไว้นั่นเอง แสดงว่าเจตคติที่มีต่อสิ่งสองสิ่งนั้นเปลี่ยนไป

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม (Active Participation Theory)

แนวคิดของทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม เป็นผลมาจากการวิจัยทางจิตวิทยา สังคมบางเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ซึ่งเสนอแนะว่าการเปลี่ยนเจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทำให้เกิดขึ้นได้ โดยการสร้างสถานการณ์ให้เกิดการมีส่วนร่วมในกลุ่มบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ มีข้อมูลที่ศึกษาและแสดงให้เห็นว่ากลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมของอิทธิพลที่มีต่อเจตคติและพฤติกรรมของบุคคล เช่น จอห์น และนิต ได้สรุปผลการวิจัยหลายเรื่องสามารถนำมาประยุกต์ในการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ดังนี้

- 1) เจตคติของบุคคลจะมีผลอย่างมากจากกลุ่มที่เขามีส่วนร่วม และกลุ่มที่เขาต้องการร่วมด้วย
- 2) ถ้าเจตคติของบุคคลสอดคล้องกับมาตรฐานของกลุ่ม จะเป็นแรงเสริมกำลังให้กับเจตคตินั้นมากขึ้น ในทางตรงข้ามจะเป็นการลงโทษ ถ้าบุคคลนั้นมีเจตคติไม่ตรงกับมาตรฐานของกลุ่ม
- 3) บุคคลขึ้นอยู่กับกลุ่มอย่างมากจะเป็นบุคคลที่เปลี่ยนแปลงเจตคติได้ยากที่สุด ถ้าการเปลี่ยนนั้นเป็นความพยายามของบุคคลภายนอก
- 4) การสนับสนุนเจตคติบางอย่างของสมาชิกในกลุ่ม ถึงแม้เพียงหนึ่งคนก็จะสามารถลดพลังของกลุ่มใหญ่ที่จะมีอิทธิพลต่อเจตคติของสมาชิกในกลุ่มได้

5) ถึงแม้จะเป็นเพียงสมาชิกในกลุ่มจำนวน 2 คนเท่านั้น ที่ยึดมั่นในเจตคติบางอย่างก็จะมีอิทธิพลของสมาชิกของคนอื่นๆ ในกลุ่มได้เช่นกัน

6) การมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม และการตัดสินใจของกลุ่ม จะช่วยแก้ไขการต่อต้านที่จะเปลี่ยนเจตคติใหม่ๆ ถ้ากลุ่มตัดสินใจที่ยอมรับเจตคติใหม่ สมาชิกในกลุ่มก็จะยอมรับเจตคตินั้นด้วย

7) ถ้าบุคคลเปลี่ยนแปลงกลุ่มอ้างอิงของตน เจตคติของบุคคลมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงด้วย

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

แนวความคิดของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม มีความเชื่อว่า กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลนั้นจะอยู่ในรูปแบบของการเรียนรู้ และการที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ถ้าผลสืบเนื่องเป็นไปในทางที่ดี พฤติกรรมนั้นก็จะมีแนวโน้มเกิดขึ้นอีก แต่ถ้าผลสืบเนื่องเป็นไปในทางที่ไม่ดีพฤติกรรมนั้นก็จะมีแนวโน้มไม่เกิดขึ้นอีก กล่าวคือ พฤติกรรมของบุคคลจะเปลี่ยนแปลงไปทิศทางใดหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้ที่เขาได้รับจากสังคม สังคมจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมรวมของบุคคล และจะมีปฏิกริยาซึ่งกันและกันเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเสมอระหว่างพฤติกรรมของบุคคล สิ่งที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลซึ่งได้แก่ ความคิด อารมณ์ ความคาดหวัง ฯลฯ และผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นหลังจากบุคคลกระทำพฤติกรรมนั้น พฤติกรรมที่จะแสดงออกไปนั้นขึ้นอยู่กับประเมินผลย้อนกลับของพฤติกรรมที่เขาได้แสดงออกไปแล้ว

องค์ประกอบที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่สำคัญมี 4 อย่าง คือ

1. การให้แรงเสริมกำลังโดยตรง (Direct Reinforcement) เป็นวิธีการที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยวิธีต่างๆ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตอบสนองของบุคคลให้กระทำพฤติกรรมที่มีความยากเพิ่มขึ้น บุคคลก็เรียนรู้ปฏิกริยาตอบสนองใหม่ และมีประสบการณ์ตรงกับผลสืบเนื่องจากการกระทำปฏิกริยาตอบสนองนั้น

2. การหยุดพฤติกรรม (Extinction) ถ้าต้องการจะให้บุคคลหยุดกระทำพฤติกรรมหนึ่ง สามารถกระทำได้โดยไม่ให้ผลสืบเนื่องที่เขาคาดหวังเกิดขึ้น

3. การให้รู้ถึงแรงเสริมกำลัง และการหยุดพฤติกรรมโดยการสังเกตจากบุคคลอื่นๆ (Vicarious Reinforcement and Vicarious Extinction) การให้บุคคลสังเกตการกระทำของบุคคลอื่นแทนที่จะได้ประสบการณ์โดยตรง จะช่วยทำให้บุคคลนั้นเปลี่ยนเจตคติ หรือพฤติกรรมได้

4. การสื่อสาร (Communication) การให้ข่าวสารที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง สิ่งทีให้นี้แตกต่างจากความเชื่อของบุคคล อาจช่วยเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมได้

5. ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Theory of Reasoned Action) แนวคิดของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ได้มีการพัฒนาและเสนอเต็มรูปแบบโดยไอเซนและพิชบายน์ มีสาระ ดังนี้ มนุษย์เป็นผู้มีเหตุผลและใช้ข้อมูลที่ตนมีอยู่อย่างเป็นระบบ มนุษย์พิจารณาผลที่อาจเกิดจากการกระทำของตนเองก่อนตัดสินใจลงมือหรือไม่ทำพฤติกรรม ใจความทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลมีดังนี้

1) พฤติกรรมส่วนมากอยู่ภายใต้การควบคุมของเจตคติของบุคคล เจตนาเชิงพฤติกรรม (Behavioral Intention) ของบุคคลจึงเป็นตัวกำหนดที่ใกล้ชิดกับการกระทำ

2) เจตนาเชิงพฤติกรรมขึ้นอยู่กับตัวกำหนด 2 ตัว คือ

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการประเมินทางบวก หรือลบของบุคคลต่อการกระทำ เรียกว่า เจตคติต่อพฤติกรรม เจตคติต่อพฤติกรรมขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (Behavior Consequences)

2.2 ปัจจัยทางสังคม เป็นการประมาณของบุคคลว่าตนจะมีค้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) เพียงใด กลุ่มอ้างอิง หมายถึง บุคคลใกล้ชิดที่มีความสำคัญต่อบุคคลผู้นั้น การค้อยตามกลุ่มอ้างอิงขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับทัศนะของกลุ่มอ้างอิงต่อกระทำของตน (Normative Belief) ซึ่งหมายถึงความเชื่อที่ว่าบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในกลุ่มอ้างอิงประสงค์จะให้ตนทำ หรือไม่ทำพฤติกรรมนั้นเพียงใด และยังขึ้นอยู่กับแรงจูงใจที่จะค้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to Comply)

3) ความสำคัญของเจตคติต่อพฤติกรรม และการค้อยตามกลุ่มอ้างอิงส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับเจตคติต่อพฤติกรรม หรือพฤติกรรมเอง กล่าวคือ พฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจถูกกำหนดโดยเจตคติต่อพฤติกรรมมากกว่าการค้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่วนพฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจได้อิทธิพลจากปัจจัยทั้งสองไล่เสียกัน ความสำคัญของปัจจัยทั้งสองอาจแตกต่างกันจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง

4) ตัวแปรภายนอก (External Variable) เช่น ตัวแปรชีวสังคม เจตคติต่อเป้าหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้นๆ หรือบุคลิกภาพจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก็ต่อเมื่อตัวแปรนั้นๆ มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อพฤติกรรม มีอิทธิพลต่อการค้อยตามกลุ่มอ้างอิง หรือมีอิทธิพลต่อน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรทั้งสองที่ส่อเจตนาเชิงพฤติกรรม

5) การกำหนดพฤติกรรมที่จะศึกษาจำเป็นต้องกำหนดโดยคำนึงถึง

5.1 การกระทำ (Action) จะต้องกำหนดว่าเป็นการกระทำอย่างเดี่ยว (Single Act) เช่น การให้ลูกตีมนม การสูบบุหรี่ เป็นต้น หรือเป็นกลุ่มการกระทำ (Behavior Category) เช่น การออกกำลังกาย ซึ่งอาจประกอบด้วยการกระทำย่อยๆ หลายกระทำ เช่น การวิ่ง การกระโดดเชือก และการเล่นฟุตบอล เป็นต้น

5.2 เป้าหมาย (Target) หมายถึง เป้าหมายของการกระทำ เช่น การให้ลูกตีมนมอาจกำหนดเป้าหมายเป็นให้ตีมนมแม่

5.3 เวลา (Target) หมายถึง เวลาที่พฤติกรรมที่เราสนใจจะเกิดขึ้น เช่น การตีมนมแม่ตอนค่ำ

5.4 บริบท (Context) หมายถึง สถานการณ์ที่พฤติกรรมที่เราสนใจศึกษาจะเกิดขึ้น เช่น การตีมนมแม่ที่บ้าน การกำหนดพฤติกรรมที่จะศึกษานี้สามารถกำหนดให้มีความเฉพาะที่เราสนใจจะศึกษา เมื่อกำหนดพฤติกรรมได้แล้ว การวัดเจตคติต่อพฤติกรรมก็ต้องวัดให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดขึ้น

2.3 ลักษณะสำคัญของเจตคติ

เซลแมน และเซียร์ (Zellman and Sers, 1971 อ้างอิงใน สุรางค์ ไควตระกูล, 2541, หน้า 367) กล่าวลักษณะของเจตคติไว้ว่า

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เรารู้
2. เจตคติเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง ดังนั้นเจตคติจึงมีทั้งบวกและลบ เช่นนักเรียนมีเจตคติบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์นักเรียนจะชอบเรียนคณิตศาสตร์ และเมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษา จะเลือกเรียนแขนงวิชาวิทยาศาสตร์ตรงข้ามกับนักเรียนที่มีเจตคติลบต่อวิชาคณิตศาสตร์ก็จะไม่ชอบหรือไม่มีความสนใจที่จะเรียน เมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษา ก็จะเลือกทางสายอักษรศาสตร์ทางภาษา
3. เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่างคือ องค์ประกอบเชิงความรู้สึก (Affective Component) องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือความคิด
4. เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงเจตคติอาจจะเปลี่ยนแปลงจากบวกเป็นลบหรือจากลบเป็นบวก ซึ่งบางครั้งเรียกว่า การเปลี่ยนแปลงทิศทางของเจตคติหรืออาจจะเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากน้อย เจตคติบางอย่างอาจจะหยุดเลิกไปได้

5. เจตคติเปลี่ยนแปลงตามชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่ง ๆ อาจจะมีค่านิยมเป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะ ดังนั้นค่านิยมเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อเจตคติของบุคคลที่เป็นสมาชิก ในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนเจตคติ จะต้องเปลี่ยนค่านิยม

ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, หน้า249-250) ได้กล่าวถึงเจตคติมีคุณลักษณะที่สำคัญไว้ดังนี้

1. เจตคติจากประสบการณ์ สิ่งเร้าต่าง ๆ รอบตัวบุคคล การอบรมเลี้ยงดู การเรียนรู้ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติแม้ว่าประสบการณ์ที่เหมือนกัน ก็จะมีเจตคติที่ต่างกันได้ ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สติปัญญา อายุ เป็นต้น

2. เจตคติเป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าเป็นการเตรียมความพร้อมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่สังเกตได้ สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนองมีลักษณะซับซ้อนของบุคคลที่จะชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ และจะเกี่ยวเนื่องกับอารมณ์ด้วย เป็นสิ่งที่จะอธิบายไม่ค่อยจะได้และบางครั้งไม่ค่อยมีเหตุผล

3. เจตคติมีทิศทาง การประเมิน ทิศทางการประเมินคือลักษณะความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความรู้สึกหรือการประเมินว่าชอบ พอใจ เห็นด้วยก็คือทิศทางในทางที่ดี เรียกว่าเป็นทิศทางในทางบวกและถ้าประเมินออกมาในทางได้ดี เช่น ไม่ชอบ ไม่พอใจก็มีทิศทางในทางลบ

4. เจตคติมีความเข้ม คือมีปริมาณมากน้อยของความรู้สึก ถ้าชอบมากหรือไม่เห็นด้วยอย่างมากก็แสดงว่ามีความเข้มสูง ถ้าไม่ชอบเลยหรือเกลียดที่สุดแสดงว่ามีความเข้มสูงในอีกทางหนึ่ง

5. เจตคติมีคงทน เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่นและมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของคนนั้น การยึดมั่นเจตคติต่อสิ่งใดทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นได้ยาก

6. เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายในเป็นภาวะทางจิตใจซึ่งหากไม่ได้แสดงออก ก็ไม่สามารถจะรู้ว่าบุคคลนั้น มีเจตคติอย่างไรในเรื่องนั้น เจตคติที่เป็นพฤติกรรมภายนอกจะแสดงออกเนื่องจากถูกกระตุ้นและการกระตุ้นนี้ยังมีสาเหตุอื่นร่วมอยู่ด้วย

7. เจตคติจะต้องมีสิ่งเร้าจึงมีความตอบสนองขึ้น แต่ไม่จำเป็นว่าเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมภายใน และพฤติกรรมภายนอกจะตรงกันเพราะก่อนแสดงออกบุคคลนั้นปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในสังคมแล้วจึงแสดงเป็นพฤติกรรมภายนอก

ลักษณะ สิริวัฒน์ (2549, หน้า 69) กล่าวว่า เจตคติเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเรื่องหนึ่งของพฤติกรรมซึ่งสรุปความสำคัญได้ดังนี้

1. เจตคติเป็นมโนคติที่ครอบคลุมปรากฏการณ์หลายอย่างได้ เช่น ความรักของบุคคลที่มีต่อครอบครัวก็สรุปรวมถึงพฤติกรรมหลายอย่างของบุคคลได้ ในการใช้เวลากับครอบครัวมาดูแลสมาชิกในครอบครัว ทำสิ่งต่าง ๆ ให้สมาชิกในครอบครัว ตลอดจนจนถึงให้การดูแลเอาใจใส่ และปลอบใจสมาชิกในครอบครัว

2. เจตคติเป็นสาเหตุของพฤติกรรม นักจิตวิทยาสังคมจำนวนมากเชื่อกันว่า เจตคติเป็นสาเหตุของพฤติกรรม จึงได้พยายามทำการวิจัยเพื่อแสดงหลักฐานให้เห็นและมีหลักฐานมาสนับสนุนพอสมควร แต่ก็มีงานวิจัยที่แสดงว่าพฤติกรรมเป็นสาเหตุของเจตคติได้เช่นกัน การที่มีงานวิจัยเกิดขึ้น ก็จะเป็นประโยชน์ต่อนักจิตบำบัด นักพฤติกรรมบำบัด ผู้แนะแนว หรือครูแนะแนว และครูโดยทั่วไป

3. เจตคติมีความสำคัญในตัวเอง ไม่ว่าจะเจตคติของบุคคลจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของเขาหรือไม่ก็ตาม เช่น เจตคติต่อสถาบันต่าง ๆ สะท้อนให้เห็นแนวทางที่เขารับรู้โลกรอบตัวเขาจึงเป็นเรื่องน่าศึกษาในตัวเอง

4. เจตคติเป็นเรื่องที่นักจิตวิทยาหลายสาขางานสนใจร่วมกัน นอกจากนักจิตวิทยาสังคมที่สนใจศึกษาเรื่องเจตคติแล้ว นักจิตวิทยาสาขาอื่น ๆ ก็สนใจในเรื่องเจตคติเช่นเดียวกัน เช่น นักจิตวิทยาคลินิก อาจสนใจศึกษาเจตคติที่บุคคลมีต่อตนเอง เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำควาเข้าใจในเรื่องอื่น ๆ หรือนักจิตวิทยานุคลิกภาพก็สนใจว่าการเปลี่ยนเจตคติวิธีใดได้ผลกับบุคคลที่มีบุคลิกภาพเช่นไร เป็นต้น

5. เจตคติเป็นเรื่องที่นักโฆษณาประชาสัมพันธ์สนใจ นักโฆษณาประชาสัมพันธ์สนใจเรื่องเจตคติทั้งในแง่ของการศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการทำงานเช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่อต้านการค้ายาบ้า โฆษณาให้คนไทยนิยมท่องเที่ยวอนุรักษ์ เป็นต้น

6. เจตคติเป็นเรื่องที่นักการตลาดสนใจ โดยมีความสนใจว่าเจตคติของบุคคลมีต่อแง่มุมใดที่เป็นปัจจัยส่งเสริมให้เขาซื้อสินค้านั้น ๆ มาใช้ เช่น เจตคติต่อซื้อสินค้า เจตคติต่อยี่ห้อสินค้า หรือเจตคติต่อตัวสินค้าเอง เป็นต้น

7. เจตคติเป็นเรื่องที่นักรัฐศาสตร์สนใจ นักรัฐศาสตร์สนใจเจตคติของประชาชนต่อเรื่องต่าง ๆ ที่มีความสำคัญทางการเมืองการปกครอง เช่น เจตคติของประชาชนต่อการบริหารงานของรัฐบาล เจตคติของประชาชนต่อการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น

8. เจตคติเป็นเรื่องที่นักสังคมวิทยาบางสาขาสนใจ จะมีนักสังคมวิทยาเพียงบางสาขาเท่านั้น ที่สนใจในเรื่องเจตคติ คือสาขาจิตวิทยาสังคม ซึ่งนักสังคมวิทยาบางคนเห็นว่า เจตคติเป็นพื้นฐานของพฤติกรรมทางสังคมเนื่องจากการถ่ายทอดวัฒนธรรมในเรื่องต่าง ๆ ผ่านเจตคติของบุคคลในวัฒนธรรมนั้น ๆ

9. เจตคติเป็นเรื่องที่นักการศึกษาสนใจ นักการศึกษาสามารถใช้ประโยชน์จากเรื่องเจตคติได้มากมายในลักษณะการศึกษาวิจัย ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น

ศักดิ์ไทย สรุภิจบวร (2545, หน้า 54) ได้กล่าวถึงลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้
2. เจตคติมีลักษณะที่คงทนอยู่นานพอสมควร แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ถ้าบุคคลได้รับการเรียนรู้หรือประสบการณ์
3. เจตคติมีลักษณะของการประเมินค่าอยู่ในตัว เช่น ลักษณะดี-ไม่ดี ชอบ-ไม่ชอบ เป็นต้น
4. เจตคติทำให้บุคคลที่เป็นเจ้าของพร้อมที่จะตอบสนองต่อที่หมายของเจตคติ
5. เจตคติมีที่หมาย โดยบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับสิ่งของ และบุคคลกับสถานการณ์ ความสำคัญของเจตคติ

2.4 องค์ประกอบของเจตคติ

เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ (Shaver, 1977, p.168-170)

1. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา (Cognitive component) หมายถึงความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการตอบสนอง รับรู้และวินิจฉัย ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับมา ทำให้เกิดแนวคิดที่ว่าอะไรถูกอะไรผิด สนใจหรือไม่สนใจ ชอบหรือไม่ชอบ
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นลักษณะทางอารมณ์ของบุคคลที่จะคล้อยตามความคิด ถ้าบุคคลมีความคิดที่ดีต่อสิ่งใดก็จะแสดงออกในรูปของความไม่ชอบ ความพอใจหรือความไม่พอใจต่อสิ่งต่าง ๆ
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) คือแนวโน้มของบุคคลที่จะกระทำการต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากความคิดและความรู้สึก ซึ่งแสดงออกมาในรูปของการประพฤติปฏิบัติ โดยการยอมรับหรือการปฏิเสธ หรือเฉย ๆ และเป็นการกระทำที่สามารถสังเกตเห็นได้ องค์ประกอบทั้งสามนี้มีความสัมพันธ์กันและมีผลต่อการพัฒนาเจตคติเมื่อบุคคลนั้นเกิดความเรียนรู้ มีประสบการณ์ มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การเลียนแบบในสังคม

การปรับตัวให้เข้ากับสังคม สิ่งเหล่านี้รวมอยู่ในรูปแบบเจตคติของบุคคล เจตคติจะต้องเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตวิทยาสังคม ที่สำคัญได้แก่การสนใจ การเรียนรู้ การรับรู้

อเนก สุวรรณบัณฑิต (2548, หน้า 131) กล่าวว่าเจตคติเป็นสิ่งที่อยู่ภายในไม่สามารถศึกษาได้อย่างชัดเจน ดังนั้นจึงได้จำแนกเจตคติออกว่ามี องค์ประกอบหลาย ได้แก่

1. ความรู้ความเชื่อ (Cognitive Component) เป็นไปตามการรับรู้ และการเรียนรู้ที่ผ่านมา เกิดเป็นประสบการณ์ทั้งทางตรงที่เจอด้วยตัวเอง หรือทางอ้อมจากการบอกเล่าหรือจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น หนังสือ นิตยสาร สารคดี สื่อโทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น

2. ความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกชอบ หรือไม่ชอบที่เกิดจากการเปรียบเทียบกับประสบการณ์ที่มี และการคิดอย่างเป็นระบบถึงผลที่จะได้รับเมื่อกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ

3. ความรู้สึก (Behavioral Component) เป็นความรู้สึกชอบ หรือไม่ชอบที่เกิดจากการเปรียบเทียบกับประสบการณ์ที่มี และการคิดอย่างเป็นระบบถึงผลที่จะได้รับเมื่อกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.5 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคแคลแลนด์ (McClelland, 1953, pp.110-111) ได้นิยามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นความปรารถนาของบุคคลหรือเป็นแรงขับภายในบุคคลที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้

แรบิเดว (Rabideau, 2005, p.105) ได้ให้ความหมายไว้ในทำนองเดียวกันว่าบุคคลที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความต้องการที่จะบรรลุความสำเร็จหรือให้ได้ผลดีเลิศแต่บุคคลจะบรรลุความต้องการของตนเองในหลากหลายวิธี และขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลภายในตัวบุคคลหรือเป็นเหตุผลจากความต้องการภายนอกก็ได้ จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอันมุ่งมั่นที่จะไปถึงเป้าหมาย

สุรางค์ ไควตระกูล (2541, หน้า 172) กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนเองได้ตั้งไว้บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัลแต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

อเนก เตชะสุข (2542, หน้า 8) ให้ความหมายว่า ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มีความทะเยอทะยานสูง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาอันจะนำตนไปสู่ความสำเร็จ

เมธยา คุณไทยสงค์ (2546, หน้า 16) ให้ความหมายว่า ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จไปด้วยดี ได้ยอดเยี่ยม โดยทุ่มเทความพยายามทั้งหมดที่มีอยู่จนสำเร็จไป ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

ลักขณา สิริวัฒน์ (2549, หน้า 74) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง พฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยแรงขับของแต่ละบุคคล เพื่อสู่จุดหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่ง และร่างกายอาจจะสมประสงค์ในความปรารถนาเกิดจากแรงขับนั้น ๆ ได้

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2550, หน้า 90) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง พลังที่กระตุ้นให้ทำพฤติกรรมไปสู่จุดหมายที่ต้องการ หรือสู่จุดหมายปลายทางอย่างที่ต้องการ หรืออาจกล่าวได้ว่า แรงจูงใจประกอบด้วยพลังและทิศทาง เช่น เราต้องการได้เกรดจากการสอบ เราจึงพยายามมุ่งมั่นในการศึกษาหาความรู้อย่างกระตือรือร้นจนสอบได้เกรดเอในที่สุด

Weiner (1972, p.158) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำไว้ดังนี้

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลวสูง ชอบเลื่องงานสลับซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ชอบริเริ่มการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่าและภูมิใจที่ได้เลือกงานยากมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง พฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยแรงขับของแต่ละบุคคล ที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย โดยทุ่มเทความพยายามทั้งหมดที่มีอยู่จนสำเร็จไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

2.6 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แอทกินสัน (Atkinson, 1964, p.242) ได้กล่าวว่าเนื้อหาทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ประกอบด้วยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motive) ความคาดหวังในโอกาสของความสำเร็จในงาน (Probability of success) และค่าของสิ่งล่อใจ (Incentive value of success) ซึ่งทั้ง 3 ลักษณะจะมีความสัมพันธ์เป็นทวีคูณ (Multiplicative Function) กล่าวคือ แรงจูงใจเป็นสภาพที่แฝงอยู่ในตัวบุคคล และจะแฝงอยู่จนกว่าจะถูกกระตุ้นจากตัวชี้แนะในสภาพแวดล้อม

(situational cause) ทำให้ตนเองเกิดความคาดหวังขึ้น บุคคลจึงต้องประเมินพฤติกรรมของตนเอง กับมาตรฐานความดีเลิศบ้าง

เมอร์เรย์ (Murray, 1982, p.244-246) อ้างอิงใน วันทนา กิติทรัพย์กาญจนนา, 2546, หน้า 15) เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกาได้รวบรวมความต้องการทางจิตของมนุษย์ไว้ 20 ชนิดและในจำนวนนี้มีความต้องการเอาชนะและความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (Need for Achievement) รวมอยู่ด้วยเขาได้กล่าวถึงความต้องการทางจิตที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เนื่องจากมนุษย์ต้องการเป็นผู้ที่มีความสามารถมีพลังจิต (Will Power) ที่จะเอาชนะอุปสรรค มุ่งมั่นที่จะกระทำในสิ่งที่ยากให้ประสบความสำเร็จ เมอร์เรย์เป็นผู้ที่สนใจในการสร้างและปรับปรุง แบบทดสอบ Thematic Apperception Test (TAT) ที่ใช้ดึงจิตนาการของบุคคลออกมาเพื่อจะวัด ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง

2.7 ความหมายของความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง

ความหมายของการคาดหวัง ได้มีผู้กล่าวถึงในทฤษฎีที่แตกต่างกันซึ่งจะนำมา เสนอไว้โดยดังนี้

Clay (1988, P.281) ได้กล่าวถึงความคาดหวังว่า เป็นความหวังที่แรงกล้า ว่าบางสิ่งบางอย่างจะเกิดขึ้น หรือเป็นความเชื่อว่าจะบางสิ่งบางอย่างจะเกิดขึ้นหรืออาจไม่เกิดขึ้น

Mondy และคณะ (1990) ให้ความหมายของความคาดหวังว่า หมายถึง การคาดการณ์ของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ โดยบุคคลจะใช้ประสบการณ์ที่เคยประสบมาเป็นปัจจัยในการกำหนดความคาดหวัง

Vroom (1964, อ้างใน อรุณ จรกสิน, 2545) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวังว่า พฤติกรรมของมนุษย์เป็นผลมาจากตัวเลือกจากจิตสำนึกและตัวเลือกเหล่านั้นมีความสัมพันธ์อย่าง มีระบบกันกระบวนการทางจิตวิทยาโดยเฉพาะในส่วนเกี่ยวกับการรับรู้และการสร้างทัศนคติมนุษย์ มีจุดมุ่งหมายในการใช้ตัวเลือกเหล่านั้นเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ ความสำเร็จสูงสุดและความ ผิดพลาดน้อยที่สุด

เทพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2540, หน้า 25) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคาดหวังคือความพยายามที่บุคคลหนึ่งใช้ไปเพื่อให้ได้ผลลัพธ์มานั้นถูกกำหนดโดยอิทธิพล ความคาดหวังของบุคคลที่มีต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นหากเห็นว่าโอกาสของการดำเนินงานให้เกิดผลลัพธ์ ดังกล่าวมีโอกาสสำเร็จน้อยหรือไม่มีเลย ความมานะพยายามก็จะมีน้อยหรือไม่มีเลย ดังนั้นความ

คาดหวังก็คือ ความสัมพันธ์ของความพยายามที่มีต่อการดำเนินงานระดับมากน้อยของความเชื่อหรือความคาดหวังอาจจะแปรไประหว่างศูนย์หรือไม่มีความเชื่อมั่นอยู่เลยจนถึงหนึ่งหรือการมีความเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตามความคาดหวังขึ้นอยู่กับการรับรู้ของบุคคลต่อสถานการณ์ ไม่ใช่ความจริง

จันทรสลวย ปรีชามาตร (2549, หน้า 24) ได้อธิบายว่าความคาดหวังคือการคาดคะเนหรือการคาดเดาเหตุการณ์ในอนาคตว่าสิ่งใดน่าจะเกิดขึ้นและสิ่งใดไม่น่าจะเกิดขึ้น หากสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดขึ้นตามความคาดหวังจะทำให้บุคคลที่คาดหวังเกิดความพึงพอใจและมีเจตคติที่ดี และสิ่งใดที่ไม่เกิดขึ้นตามความคาดหวังจะทำให้บุคคลนั้นไม่มีความพึงพอใจหรือมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

นวรศิริ เปาโรหิตย์ (2539, หน้า 54-56) กล่าวว่า ความรักของบิดามารดาที่ใช้ในทางควบคุมวางกรอบ และบีบบังคับลูก ให้เป็นไปตามความต้องการของบิดามารดา เป็นความรักที่เรียกร้องให้ลูกต้องเป็นไปตามความคาดหวังที่ตนเป็นผู้ตั้งขึ้น เช่นด้านการศึกษา มารดาจะวางกรอบและหน้าที่ให้ลูกเพียงอย่างเดียว เรียนให้เก่งที่สุด เพื่อเป็นความภาคภูมิใจให้กับบิดามารดา ทำให้ลูกต้องไปปฏิบัติตัวเหมือนหุ่นยนต์ที่ไร้ความรู้สึกนึกคิดมีสภาพคล้ายต้น “บอนไซ” ที่ไม่สามารถงอกงามเติบโตมีชีวิตตามปกติได้ มีหน้าที่สนองความต้องการของเจ้าของ ในสภาวะดังกล่าวลูกจะปฏิเสธความคิดความรู้สึกของตน และสร้าง “ตัวตนเทียม” (False Self) ให้กับตนเอง อันเป็นบทบาทที่ต้องแสดงความต้องการของบิดามารดา และเก็บความรู้สึกนึกคิด ความปรารถนาที่แท้จริงของตนเองไปในจิตใต้สำนึก เมื่อโตขึ้นจึงไม่รู้ว่าตนต้องการอะไร การเก็บกดความต้องการที่แท้จริง และเป็นในสิ่งที่ตนไม่อยากเป็นจึงเกิดความแปลกแยกห่างตน

นิตอนงค์ สุภาชี (2548, หน้า 22) ได้ให้ความหมายไว้ว่าความคาดหวังเป็นความรู้สึกนึกคิด โดยสิ่งที่คาดหวังนั้นอาจเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ ความรู้สึกนึกคิดหรือคาดการณ์นั้นๆ จะเป็นลักษณะการประเมินค่าโดยมาตรฐานของตนเอง เป็นเครื่องมือวัดการคาดการณ์ของแต่ละบุคคล แม้จะเป็นการให้ต่อสิ่งที่ป็นรูปธรรมหรือนามธรรมชนิดเดียวกันก็อาจแตกต่างกันออกไปได้ทั้งนี้แล้ว ภูมิหลัง ประสบการณ์ ความสนใจ และการเห็นคุณค่าความสำเร็จของสิ่งนั้น

พจนานุกรมของ Oxford University (2001, p.281 อ้างใน ธนิศร ช้วยอะรุชน 2555, หน้า 19) ได้ให้ความหมายของการคาดหวังว่า เป็นสภาวะทางจิต ซึ่งจะเป็นความรู้สึกนึกคิด หรือเป็นความคิดเห็นอย่างมีวิจารณ์ญาณของบุคคลที่คาดคะเน หรือคาดการณ์ล่วงหน้าต่อบางสิ่งบางอย่างว่าควรจะมี ควรจะเป็น หรือควรจะเกิดขึ้นจากแนวความคิดดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปความหมายของความของคาดหวังได้ว่า ความคาดหวังเป็นสภาวะทางจิตอย่าง

หนึ่งของบุคคล ซึ่งเป็นความรู้สึกนึกคิด หรือความคิดเห็นด้วยวิจารณญาณเกี่ยวกับการคาดคะเน หรือคาดการณ์ล่วงหน้าถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าควรจะมี ควรจะเป็นหรือควรจะเป็นความเป็นความ เหมาะสมต่อสถานการณ์ หรือสถานการณ์

พร พรหมหาราช (2550, หน้า 61) ได้ให้ความหมายความคาดหวังว่าหมายถึงการ รับรู้ของบุคคลต่อความสามารถของตนเองหรือโอกาสและความเป็นไปได้ที่จะทำงานให้สำเร็จตาม เป้าหมายได้โดยทั่วไปแล้วบุคคลที่มีความคาดหวังสูงย่อมมีแรงจูงใจสูง แต่ถ้าคนใดที่ไม่เชื่อใจ ตัวเองว่าจะทำงานได้สำเร็จคนนั้นจะไม่มีแรงจูงใจที่จะทำหรือจะไม่พยายามทำงานนั้น

ส่วน สร้อยตระกูล (2545, หน้า 57) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคาดหวังคือความ เป็นไปได้ที่การกระทำหรือความพยายามโดยเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งจะนำไปสู่ผลลัพธ์ระดับ ที่ 1 โดยเฉพาะความคาดหวังนี้จะต่างจากความเป็นเครื่องมือโดยที่ความคาดหวังจะเกี่ยวข้องกับ ความพยายามที่จะได้มาซึ่งผลลัพธ์ในระดับที่ 1 ในขณะที่ความเป็นเครื่องมือนั้นจะเกี่ยวข้องกับ สัมพันธภาพของผลลัพธ์ในระดับที่ 1 และ 2

สุรพล วิรุฬห์รักษ์ (2541, หน้า 22-23) กล่าวว่า เยาวชนมีความกระตือรือร้นมากใน การสอนแอนทรานซ์ ซึ่งแต่เดิมสอบเข้ามหาวิทยาลัยเพียงครั้งเดียว ปัจจุบันต้องสอบถึงสองครั้ง ทำให้เครียดเพิ่มขึ้น และความเครียดส่วนหนึ่งมาจากพฤติกรรมของบิดามารดาที่บังคับบีบบังคับ ให้เด็กเลือกเรียนตามที่คุณพ่อต้องการ มีความคาดหวังสูงกับเด็ก คาดหวังเกิดความเป็นจริง เด็กจึงมีความกดดันสูง เพราะกลัวบิดามารดาผิดหวัง พ่อเด็กไม่ได้เท่าที่หวัง เด็กก็แทบหัวใจสลาย กรณีแบบนี้ไม่มีความรุนแรง

อัจฉรา สุขารมณ์ (2542, หน้า 1) กล่าวว่า บิดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็ก ฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทางด้านสติปัญญาให้แก่ ลูกพยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อลูกฉลาดและเก่ง

อำนาจ เลิศปัญญาธิกุล (2543, หน้า 33) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคาดหวังคือ ความเชื่อของมนุษย์ที่มีอยู่ในตัวบุคคลที่ตั้งใจทำอะไรแล้วจะมีความคาดหวังว่าคงได้รับ ผลตอบแทนอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ท่านายไว้ ทั้งนี้เพื่อเป็นกำลังใจที่จะนำไปสู่ความภาคภูมิใจ ของตนเองตามความสามารถที่มีอยู่ของบุคคลนั้นๆ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการกระทำและ กลยุทธ์ในการใช้สติปัญญาที่มีเป้าหมาย

อุดมศิลป์ ศรีแสงงาม (2541, หน้า 2) กล่าวว่า การที่เด็กสอบเข้ามหาวิทยาลัย ไม่ได้และมีปัญหาทางสภาพจิตใจตามมา เป็นเพราะบิดามารดาตั้งความหวังกับลูกสูงเกินไป โดยมีไม่ดูกำลังความสามารถของลูก และที่ร้ายกว่านั้นคือบิดามารดาทำไม่ได้หรือยังไม่ได้ทำ

ก็ฝากความไว้กับลูก เช่น แม่อยากเรียนแพทย์แต่สอบเข้าไม่ได้ ก็ให้ลูกเข้าแทนเป็นการยืดเหยียดความต้องการของตนให้ลูก การเลือกเรียนสาขาใดควรจะเป็นสิทธิของเด็ก ซึ่งบิดามารดาสามารถให้คำปรึกษาได้ เพราะเข้าใจโลก มีข้อมูลและประสบการณ์มากกว่า

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง หมายถึง ความต้องการของบิดามารดาและผู้ปกครองที่มีต่อนิสิต เพื่อให้ นิสิตทำตามสิ่งที่ปรารถนาเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.8 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง

ทฤษฎีความต้องการของร่างกาย (Physiological Needs) ของมาสโลว์ ความคาดหวังของบุคคลเป็นการตั้งขึ้นเพื่อการตอบสนองต่อความต้องการ ซึ่งความต้องการและความคาดหวังเกี่ยวข้องกับแทบแยกไม่ออก เพราะเมื่อมนุษย์เกิดความต้องการแล้วความคาดหวังก็จะตามมาพร้อมกับการกระทำพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2541 หน้า 160-161)

1. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs)
2. ความต้องการความรักและการยอมรับ (Love and Belongingness Needs)
3. ความต้องการยกย่องนับถือ (Esteem Needs)

ความต้องการที่จะรับรู้ความเข้าใจตนเอง (Self-Actualization Needs) ชั้นความต้องการของมนุษย์และความคาดหวังมีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ เมื่อความคาดหวังของบุคคลได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการในสิ่งที่สูงขึ้น จึงก่อให้เกิดความคาดหวังในสิ่งเหล่านั้นตามมาและมากขึ้นตามลำดับ (Maslow, 1970, p.35-41)

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ของ Vroom อ้างอิงใน บุญฤทธิ์ ฉิมพิมล, 2548, หน้า 51-53) มีองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. Valence หมายถึง ความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อผลลัพธ์ (Outcomes) ของการกระทำ
2. Instrumentality หมายถึง เครื่องมือวิถีทางที่นำไปสู่ความพึงพอใจหรือกล่าวได้ว่าเป็นวิธีการที่บุคคลเชื่อว่าจะนำไปสู่ผลลัพธ์ (Outcomes) ที่พึงพอใจ (Valence) ที่จะนำไปสู่เป้าหมาย (Goal) ที่ตั้งไว้
3. Expectancy หมายถึง ความคาดหวังภายในตัวบุคคลนั้น ๆ บุคคลที่มีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้นจึงพยายามดิ้นรนแสวงหาหรือพยายามกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง

เพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วความคาดหวังบุคคลจะได้รับความพึงพอใจ ขณะเดียวกันก็คาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นไปอีกเรื่อง ๆ

นิสัยทางการเรียน

2.9 ความหมายนิสัยทางการเรียน

ประสาธ อิศรปรีดา (2542, หน้า 45) กล่าวว่านิสัยการเรียน หมายถึง การปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนที่บุคคลได้ฝึกฝนเป็นความเคยชินโดยเฉพาะวิธีการทำงานและการใช้เวลาเรียนอย่างเหมาะสม กิจนิสัยการเรียนที่ดีมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนนักเรียนคนใดก็ตามเมื่อประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนแล้วไปปรึกษาครูผู้สอน ไม่นิ่งเหม่อลอยขณะเรียน สอบถามครูผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจ ใช้เวลาว่างศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดเป็นประจำ เหล่านี้เป็นต้น จะมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่มีนิสัยการเรียนดังกล่าว

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538, หน้า 1) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน คือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจและความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วย ความตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียน การจัดการระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยัน อดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเอง และมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

O'Malley & Chamot (1990, pp.43-44) ให้ความหมายนิสัยการเรียนไว้ว่านิสัยการเรียน หมายถึง การที่ผู้เรียนใช้ความคิดและการกระทำในการทำความเข้าใจในสิ่งที่กำลังเรียน การจดจำและการเก็บความรู้ที่ได้ตลอดจนนำความรู้กลับมาใช้เมื่อการในครั้งต่อไป

Jakob ovis (1991, p.112) กล่าวว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีนั้นจำเป็นต้องมีนิสัยการเรียนที่ดี เช่น ขยันอ่านหนังสือ หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่อ่านจะต้องจดบันทึกข้อความต่างๆ ไว้ นอกจากนี้จาโคโบวิทส์ (Jakobovis, 1991, p.108) ยังได้กล่าวต่อไปว่าความสำเร็จในการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลและการทำงานอย่างจริงจังเท่านั้นแต่ยังขึ้นอยู่กับการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอด้วยความพึงพอใจและมานะพยายามที่จะพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้น เป็นพฤติกรรมที่มีความพึงพอใจที่ศึกษาหาความรู้จนบรรลุผลสำเร็จ กิจนิสัยการเรียนที่ดีมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียน

ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

2.10 ความหมายลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

แอนเดอร์สัน (Anedrson. 1970 อ้างอิงใน ชัชลณี จุงวัฒน์, 2547, หน้า 39) ได้ระบุถึงลักษณะบรรยากาศที่มีอิทธิพลและส่งเสริมต่อความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม ความคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนการเรียนต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้และให้ประโยชน์
4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้าและมีความสอดคล้องเหมาะสม
5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือ วัสดุที่พร้อมจะใช้ได้อย่างตลอดเวลา
6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน และมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้งระหว่างกัน
7. ผู้สอนและผู้เรียนทราบจุดประสงค์และความคิดหวังในการเรียนอย่างชัดเจน
8. สร้างความเป็นธรรมไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้น
9. ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมท้าทายความสามารถอยู่เสมอ
10. สร้างความตื่นตัวและขจัดความเฉื่อยชาอันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอน
11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรคแบ่งพวก ในหมู่คณะ นักศึกษา
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
14. เสรีภาพมีขอบเขตไม่ปล่อยละเลยจนขาดระเบียบและขาดความรับผิดชอบ

พิมพันธ์ เดชคุปต์ (2544, หน้า 10-14) ได้กล่าวถึงบรรยากาศทางกายภาพในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศทางกายภาพ คือลักษณะของห้องเรียนที่มีบรรยากาศทางกายภาพที่เหมาะสม ควรเป็นดังนี้

1. ห้องเรียนควรมีสีสันน่าดี และเหมาะสมสบายตา อากาศถ่ายเทดีปราศจากเสียงรบกวน กว้างขวางพอเหมาะกับจำนวนนักเรียน
2. ห้องเรียนควรมีบรรยากาศอิสระของการเรียนรู้ การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตลอดจนการเคลื่อนไหวกิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท
3. ห้องเรียนสะอาดถูกสุขลักษณะน่าอยู่ ตลอดจนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
4. สิ่งที่อยู่ภายในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ
5. การจัดห้องเรียนให้พร้อมต่อการสอนในแต่ละครั้ง เช่น ให้มีความเหมาะสมต่อการสอนวิธีต่าง ๆ เช่น เหมาะต่อการสอนโดยกระบวนการกลุ่ม วิธีบรรยาย และวิธีการแสดงละคร เป็นต้น

สมพร สุทัศนีย์ (2544, หน้า 134-136) ได้กล่าวถึงการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนไว้ว่า เหมาะกับวัยแลรูปร่างของเด็ก บรรยากาศในห้องเรียนไม่ร้อนอบอ้าวโปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก จัดโต๊ะเก้าอี้ให้เด็กนั่งสบาย ๆ เหมาะกับวัยและรูปร่างของเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกมีกำลังใจทั้งร่างกายและจิตใจ เช่น โต๊ะเรียนม้านั่งควรอยู่ในสภาพที่แข็งแรงทนทาน อาคารเรียนมั่นคงแข็งแรง อุปกรณ์เครื่องใช้ในห้องเรียนเช่น พัดลมติดเพดานอยู่ในสภาพที่แข็งแรง เครื่องใช้ไฟฟ้าอยู่ในสภาพดีปลอดภัย

ลอเรนซ์ (Lawrence, 1976 : 148 อ้างใน พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน 2550, หน้า 111) ที่กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อจิตใจอารมณ์ ความรู้สึกที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน หมายถึง จะต้องเป็นห้องเรียนที่มีบรรยากาศที่ปลอดภัย มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติการณ์เรียนที่เหมาะสม เกิดความพึงพอใจในการเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความกระตือรือร้นและมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน

สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

2.11 ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

นิรมล สังธิกุล (2547, หน้า 31) กล่าวว่า สัมพันธภาพที่เกิดขึ้นในห้องเรียนนั้นจะเป็นลักษณะของการที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียนทั้งพฤติกรรมทางวาจา และพฤติกรรมท่าทาง หากครูและนักเรียนต่างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสซักถาม ตอบคำถามและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก ๆ บรรยากาศในชั้นเรียนก็จะมีแต่ความ น่าสนใจ น่าสนุก และความกระตือรือร้น

พรจิรา วงศ์ชนะภัย (2545, หน้า 35) กล่าวว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีนั้น ครูและนักเรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จะทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียน

ยนต์ ชุมจิตต์ (2550, หน้า 78) กล่าวว่า ครูกับนักเรียนนับว่าเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกันมากที่สุด ครูจึงควรปฏิบัติหน้าที่ของครูให้สมบูรณ์ที่สุด และควรสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน วิธีการที่ครูควรสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน มีดังนี้

1. สอนศิษย์ให้เกิดความรู้ความสามารถในวิชาการต่าง ๆ ให้มากที่สุดอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้ศิษย์มีความรู้อย่างแท้จริง
2. สอนศิษย์ด้วยการทำบรรยากาศการเรียนการสอนมีความสนุกสนานแต่ได้สาระ
3. อบรมดูแลความประพฤติของศิษย์ให้อยู่ในระเบียบวินัยหรือกรอบคุณธรรมไม่ให้ศิษย์ประพฤติผิดนอกกรอบระเบียบวินัยหรือกระทำการที่ผิด ๆ ด้วยประการทั้งปวง
4. ดูแลความประพฤติของศิษย์ และพยายามหาทางช่วยเหลือ
5. ให้คำปรึกษาหารือ ช่วยแก้ปัญหาให้ศิษย์

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2541, หน้า 423) กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนว่า บุคลิกภาพ คุณลักษณะ และพฤติกรรมของนักเรียนจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของครูที่แสดงต่อนักเรียน ขณะเดียวกันปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนก็ส่งผลต่อพัฒนาการทางบุคลิกภาพ อุตมโนทัศน์ ค่านิยม ความประพฤติ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, หน้า 237) สรุปว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี หมายถึง ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม ครูให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ให้นักเรียนมีอิสระและมีความสบายใจในการทำกิจกรรมซึ่งจะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

ศิริบุรณ์ สายโกสม (2546, หน้า 256) ได้กล่าวถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูว่า ความสัมพันธ์หรือความผูกพันระหว่างนักเรียนกับครูเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น ครูดีเพราะสามารถสร้างสัมพันธภาพในทางบวกกับนักเรียนได้

สลาวิน (Slavin, 1980, unpagged อ้างอิงใน ศิริบุรณ์ สายโกสม, 2546, หน้า 256) ได้ศึกษางานวิจัยจำนวนมาก ซึ่งชี้ว่าสัมพันธภาพทางบวกช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ของนักเรียนกับครู และเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองของผู้เรียน แนวทางจากการศึกษามีผลในการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันมากกว่าการแข่งขันกัน ครูและนักเรียนต่างมีความรู้สึกที่ละเอียดอ่อน องค์ประกอบของความเป็นมนุษย์ไม่เพียงช่วยบังเกิดผลดีในทางวิชาการเท่านั้น สัมพันธภาพที่ดีช่วยให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงด้วย

โคแกน (Cogan, 1975, pp. 135-139 อ้างอิงใน อริศรา จารุรัตน์, 2547, หน้า 74-75) ศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างอาจารย์กับนิสิต จะทำให้การเรียนของนิสิตดีขึ้น ยิ่งอาจารย์และนิสิตมีความสัมพันธ์กันมากเท่าใด นิสิตจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้ถึงขีดสุดได้มากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของอาจารย์และนิสิตจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของนิสิต นิสิตมีความศรัทธาในตัวอาจารย์ ซึ่งจะช่วยให้นิสิตมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มองเห็นการเรียนเป็นงานประจำ กิจกรรมเป็นงานอดิเรก การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของนิสิตดีขึ้น

ยี (Yee, 1971, pp.22-3-23 อ้างอิงใน เสาวคนธ์ สาทา, 2550, หน้า 37) กล่าวว่า โรงเรียนเป็นองค์การทางสังคมอย่างหนึ่งที่มีระบบปฏิสัมพันธ์ทางอารมณ์ระหว่างนักเรียนกับครูในห้องเรียน ครูต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีจะทำให้เด็กรู้สึกว่าเป็นกันเอง และปรับตัวให้เข้ากับครูได้ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาสุขภาพจิตของเด็กด้วย นอกจากนี้ครูยังต้องสร้างบรรยากาศที่ทำให้เด็กรู้สึกอบอุ่นผ่อนคลายพร้อมที่จะเรียนบทเรียน ซึ่งจะทำให้เด็กมีสติปัญญาดีและความมั่นคงทางอารมณ์

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ หมายถึง พฤติกรรมที่อาจารย์ปฏิบัติต่อนิสิตและนิสิตปฏิบัติต่ออาจารย์ นอกจากด้านการเรียนการสอนและการให้การอบรมแก่นิสิตแล้ว อาจารย์ต้องมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา ส่งเสริมให้กำลังใจ ให้คำแนะนำปรึกษา ให้ความรักความอบอุ่นกับนักศึกษา เพื่อช่วยให้นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนที่ดีต่อไป

สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

2.12 ความหมายสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

พะยอม ธีรธร (2540, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อกันในห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การให้กำลังใจ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การร่วมมือกันในด้านวิชาการและด้านทั่ว ๆ ไป

สมพร พรหมจรรย์ (2540, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของ สัมพันธภาพนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกันด้านการเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิด สนับสนุนซึ่งกันและกัน การกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อน เพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

ชมนุช บุญสิทธิ์ (2541, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของสัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของนักเรียนทั้งทางด้านการใช้วาจา การแสดงกิริยาท่าทาง อันประกอบด้วยลักษณะของการให้ความช่วยเหลือ รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น รู้จักและเข้าใจตนเอง สนใจในความรู้สึกของเพื่อน ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนเพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อน ซึ่งส่งผลให้การทำงานกลุ่มและการปฏิบัติกับเพื่อนเป็นไปอย่างเหมาะสม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, หน้า 237) ได้ให้ความหมายของปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน คือการสร้างความรู้สึที่ดีต่อกัน มีความสมัครสมานสามัคคีกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ช่วยกันสร้างเสริมบรรยากาศในการเรียนที่พึงปรารถนาในห้องเรียน

ริงเนสส์ (Ringness, 1968, p. 271 อ้างอิงใน อริศรา จารุรัตน์, 2547, หน้า 77) ได้กล่าวว่ากลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อสุขภาพจิต การปรับตัวและการพัฒนาการด้านบุคลิกภาพ เช่น ทำให้เด็กรู้สึกว่าเป็นที่ยอมรับจากคนอื่น มีความสัมพันธ์กับคนอื่นที่ดี และทำให้มีประสบการณ์ในการพบปะสังสรรค์ในสังคมด้วย

ทินดอลล์ และเกรย์ (Tindall and Gray, m,d, pp. 6-7 อ้างอิงใน เสาวคนธ์ สาทา 2550, หน้า 31) ได้ให้ความหมายของคำว่าเพื่อน (peer) ว่าหมายถึง บุคคลที่แลกเปลี่ยนค่านิยมประสบการณ์ วิธีชีวิตของกันและกันได้มีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน

ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม (2557, หน้า 112-113) ได้กล่าวถึง ข้อดีของการปรับตัวกับเพื่อนของวัยรุ่น ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้วัยรุ่นมีสิ่งยึดเหนี่ยว ไม่เกิดความรู้สึกทอดทิ้งให้หว่าเหว่เกินไป
2. ช่วยให้วัยรุ่นมีประสบการณ์ในการอยู่ร่วมกันในสังคม เพื่อเป็นบทเรียนในวัยผู้ใหญ่

3. ช่วยให้วัยรุ่นลดความเพ้อฝัน การปรับตัวเพื่อให้พ้นจากความกังวลในปัญหาต่างๆ ทำให้วัยรุ่นหาทางออกด้วยการสร้างความฝันต่างๆ ที่ตนเห็นว่าตนต้องการจะได้รับความสุข ความสำเร็จ ซึ่งเป็นการวาดภาพของตนเองในอุดมคติ การปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ มีเพื่อนคุยไม่มีเวลาว่างที่จะเพ้อฝัน

4. ช่วยให้วัยรุ่นลดความเครียดหรือความกดดันได้ ความกังวลอัดอั้นใจของวัยรุ่นมีมาก ปัญหาบางปัญหาสามารถที่จะบอกเล่าให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองทราบได้ บางปัญหาไม่สามารถที่จะบอกเล่าให้ทราบได้ การคบเพื่อนจะช่วยให้วัยรุ่นได้ปรับทุกข์กับผู้ที่มิมีปัญหาเช่นเดียวกัน ช่วยทำให้เกิดความสบายใจ

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นิสิตปฏิบัติต่อกัน ทั้งด้านการเรียน การใช้เวลา การแสดงกริยาท่าทาง ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อน เพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

2.13 ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

มีด (Mead, 1971 : 175) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของบุคคลที่คาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคต

มิสเชล (Mischel, 1974 : 287) ให้ความหมายว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถในการคาดการณ์ไกลและสังเกตเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่าหรือมากกว่าผลที่จะได้รับในปัจจุบัน จึงดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติต่อจากนั้นจะควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นเป็นตอนตามแผนที่วางไว้ เพื่อให้สู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต ซึ่งการดำเนินการปฏิบัติตามแผนนี้เป็นระยะเวลาสั้นกว่าจะบรรลุผล หรือจะต้องทำเป็นจำนวนหลายครั้ง ซึ่งเป็นการควบคุมตนเองให้ละเว้นการกระทำบางอย่างในระยะเวลาหนึ่ง จนกระทั่งได้ผลตามต้องการ

ซีกูรา (Sequra, 1975 อ้างอิงจากกึ่งกาญจน์ ปานทอง, 2545, หน้า44) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการมองอนาคต การวางแผน และการจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้

วุฒิพงษ์ ทองก้อน (2543, หน้า 27) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่า หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การรู้จักหรือตระหนักถึงการวางแผน สามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรองรับผลดีหรือป้องกันผลเสีย สามารถควบคุมตนเองให้กระทำหรือละเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง เพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดตามมาทั้งแก่ตนและผู้อื่นในภายหลัง

สมคิด บุญสนม (2541, หน้า 13) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่าเป็นกระบวนการหรือการตัดสินใจ หรือแสวงหาแนวทางเลือกที่ดีที่สุด โดยมีการคาดการณ์ไกล การวางแผนดำเนินการตามเป้าหมาย การแก้ปัญหา รู้จักเลือกที่จะกระทำ และระอคอย มีความเพียรพยายาม เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติและนำมาซึ่งอนาคตที่พึงประสงค์

สุนิสา สิริวิพันธ์ (2541, หน้า11) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่า หมายถึงความสามารถการคาดการณ์ไกล เป็นการคิดคำนึงอนาคตและมีการวางแผนปฏิบัติเพื่อรองรับผลดีหรือผลเสียที่จะเกิดขึ้นได้ ตลอดจนสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม

สุวิมล ลาวรรณา (2543, หน้า 10) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่าเป็นการมองอนาคตข้างหน้าของเยาวชนเกี่ยวกับการศึกษา การประกอบอาชีพ รวมทั้งการรับรู้ของเยาวชนด้านการดำรงชีวิตอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยบุคคลที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมีคุณสมบัติคือสามารถคาดการณ์ไกลถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ การตัดสินใจเลือกการกระทำอย่างเหมาะสม สามารถหาทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษา การประกอบอาชีพในอนาคต การรู้จักเลือกและจะกระทำ การอดคอยผลที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ มีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

ไรท์ (Wright. 1975 : 298) กล่าวถึงความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า ผู้มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย ซึ่งจะเห็นว่าผู้ที่มีลักษณะจัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย

เรเนอร์ (Raynor. 1982 : 71 – 116) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นจิตลักษณะที่แยกต่างหากจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคคลใดมีลักษณะสองประการนี้สูงก็อาจคาดได้ว่า เขาจะมี

พลังผลักดันให้กระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในปัจจุบันได้อย่างขยันขันแข็งที่สุด ถ้าผลงานนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของผลประโยชน์ที่จะได้รับในระยะยาว เช่น ขยันเรียนหนังสือในปัจจุบันเพื่อจะทำงานดีมีชีวิตก้าวหน้าและสุขสบายในอนาคต

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน หมายถึงความสามารถของบุคคลในการคาดการณ์อนาคตถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการศึกษา ตัดสินใจเลือกการกระทำอย่างเหมาะสม สามารถหาทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษา มีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

การพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต

สกินเนอร์ (ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ, 2541 : 32 ; อ้างอิงจาก Skinner, 1967) พบว่าคนเราใช้วิธีการต่าง ๆ ในการควบคุมพฤติกรรมของตนในชีวิตประจำวัน คือ

1. ใช้การยับยั้งทางร่างกาย เช่น การกัดริมฝีปากตนเองเพื่อกลั้นหัวเราะ การปิดตาเพื่อไม่ให้มองเห็นสิ่งที่ไม่ต้องการจะเห็นการกระทำเช่นนี้เป็นผลให้ตนเองสามารถหลีกเลี่ยงจากผลที่ตนเองไม่พึงพอใจได้
2. การเปลี่ยนการเรียนรู้สิ่งไร้บางอย่าง เช่น การทำเครื่องหมายลงบนปฏิทินเพื่อเตือนความทรงจำ
3. การยับยั้งหรือการงดเว้นการกระทำบางอย่าง เช่น งดอาหารก่อนเล่นกีฬา
4. การเปลี่ยนการตอบสนองทางอารมณ์ เช่น พยายามคิดถึงเรื่องอื่นเพื่อระงับความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจ
5. ใช้เหตุการณ์ที่ไม่พึงพอใจเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม เช่น การตั้งนาฬิกาปลุกรบกวนการนอนเพื่อให้เราตื่นไปทำธุระได้ทัน
6. การใช้ยาหรือสารเคมีเพื่อควบคุมพฤติกรรม เช่น การดื่มสุราเพื่อให้ลืมความทุกข์หรือดื่มกาแฟเพื่อไม่ให้ง่วงนอน
7. การให้การเสริมแรงและการลงโทษตนเอง เช่น ถ้าทำงานเสร็จตามกำหนดแล้วจึงดูทีวีที่ตนชอบ
8. การหันเหความสนใจไปสู่สิ่งอื่น เช่น การเปลี่ยนหัวข้อสนทนา เพื่อหลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาทของคู่สนทนา

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ในทางสังคมศาสตร์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรไม่ได้เป็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหนึ่งกับอีกตัวแปรเท่านั้น ในหลายกรณีจะพบว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรกับชุดตัวแปรการทำนายตัวแปรตามด้วยชุดตัวแปรอิสระทำให้เกิดความแม่นยำมากขึ้นจึงทำให้เกิดการพัฒนาจากการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (simple regression analysis) มาเป็นการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็นการทำนายด้วยตัวแปรอิสระตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป (สุวิมล ติรภานันท์, 2553, หน้า 65) เทคนิคของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณจะช่วยให้ทราบอิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวและทั้งกลุ่มที่มีต่อตัวแปรตาม ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ สิ่งสำคัญที่ต้องหาคือ 1) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ 2) สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ หรือในรูปคะแนนมาตรฐาน 3) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์

1. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

มนตรี อนันตรักษ์ (2551, หน้า 75) ให้ความหมายของสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ดังนี้ เป็นสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม 1 ตัวกับกลุ่มตัวแปรอิสระ (มากกว่า 1 ตัว) เขียนแทนด้วยสัญลักษณ์ด้วยสัญลักษณ์ $R_{Y.12\dots k}$ หรือ R ตัวอย่าง กรณีที่ใช้สหสัมพันธ์พหุคูณ เช่น ผู้วิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย (ตัวแปรตาม) กับกลุ่มตัวแปรอิสระ 4 ตัว ได้แก่ ความถนัด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง คุณภาพของการสอน เป็นต้น

สมบัติ ท้ายเรือคำ (2551, หน้า 16) ให้ความหมายของสหสัมพันธ์พหุคูณดังนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรชุด X และตัวแปร ซึ่งสหสัมพันธ์พหุคูณเขียนแทนด้วยตัวย่อ R หรือย่อชนิดเต็มรูปเป็น $R_{Y.12\dots k}$ (เมื่อ k แทนจำนวนตัวพยากรณ์หรือตัวแปรอิสระ สหสัมพันธ์พหุคูณช่วยให้ทราบถึงความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงที่เป็นไปได้สูงสุดระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระ (X 's) กับตัวแปรตาม (Y) นั้น

ปกรณ ประจัญบาน (2552, หน้า 6-10) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficient) เป็นสถิติที่ใช้ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่ตัวแปรสองตัวแปรขึ้นไปกับตัวแปรตาม 1 ตัว เขียนแทนสัญลักษณ์ คือ R หรือ $R_{Y.12\dots k}$ มีความหมายว่าเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม Y กับกลุ่มตัวแปรต้น ตั้งแต่ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ดังนั้นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณจึงช่วยให้ทราบถึงความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงที่เป็นไปได้สูงระหว่างกลุ่มตัวแปรต้นหลายตัวกับตัวแปรตาม 1 ตัว

ดังนั้นสหสัมพันธ์พหุคูณคือการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้น (มากกว่า 1 ตัว) กับตัวแปรตาม (1 ตัว) เพื่อช่วยให้ทราบถึงความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงที่เป็นไปได้สูงสุดระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามนั้น สัญลักษณ์ที่ใช้แทนสหสัมพันธ์พหุคูณคือ R หรือย่อชนิดเต็มรูปเป็น $R_{y.12\dots k}$ (เมื่อ k แทนจำนวนตัวทำนาย)

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณนั้นมีข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญอยู่ 3 ประการด้วยกัน (สำเร็จ บุญเรืองรัตน์, 2540, หน้า 58)

1. ข้อตกลงประการแรกถือว่าคะแนน Y มีการกระจายเป็นโค้งปกติที่ทุกค่าของ X ข้อตกลงนี้ไม่ควรคำนึงถึงว่า X จะมีการกระจายเป็นโค้งปกติหรือไม่ก็ตาม แต่ขอให้ Y เป็นโค้งปกติ ข้อตกลงนี้มีประโยชน์ในการทดสอบนัยสำคัญของค่าสถิติต่างๆ เพราะการทดสอบค่า R หรือค่า b_i นั้น เกี่ยวพันกับค่า $\sum y^2$ และในการทดสอบนัยสำคัญของสถิติเหล่านี้ก็อาศัย F หรือ t เป็นสำคัญ ซึ่งต้องยึดถือข้อตกลงว่าคะแนนต้องกระจายเป็นโค้งปกติ ข้อสังเกตเกี่ยวกับข้อตกลงนี้นั้น ในการคำนวณค่า r หรือ b ต่างๆ นั้นไม่ต้องถือข้อตกลงใดๆ ทั้งสิ้น
2. ต้องถือว่าคะแนน Y มีความแปรปรวนเท่ากันในทุกจุดของ X
3. ความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์ (e) นั้นมีความกระจายเป็นโค้งปกติและเป็นความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ (Random) พร้อมกับมีความแปรปรวนเท่ากันทุกจุดของ X

วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

วิธีที่ 1 การหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่าย (แบบ Product-moment) ระหว่าง Y กับคะแนนพยากรณ์ Y ซึ่งเป็น Linear combination ของกลุ่มตัวพยากรณ์ X ดังสมการ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, หน้า 142)

$$R = \frac{\sum Y'Y}{\sqrt{\sum Y^2 + \sum Y'^2}}$$

เมื่อ	R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
	Y	แทน	คะแนนเบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ยของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตามนั้นคือ = Y-Y)
	Y'	แทน	คะแนนคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ (นั่นคือ = Y - Y')

โดยหลักการแล้วจะหาค่า R ได้โดยคำนวณหาคะแนนพยากรณ์ของตัวแปรตาม (หา Y) ของสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนแล้วหาสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนพยากรณ์ดังกล่าวกับคะแนนจริง (กับ Y) ดังนั้น $R = r_{yy}$

วิธีที่ 2 สูตรพื้นฐานในการคำนวณหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, หน้า 156)

$$R^2 = \beta_1 r_{y1} + \beta_2 r_{y2} + \beta_k r_{yk}$$

เมื่อ	R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
	Y	แทน	คะแนนเบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ยของตัวเกณฑ์
เมื่อ	R ²	แทน	กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
	β_1	แทน	ค่าน้ำหนักเบต้าหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k
	r_{y1}, r_{y2}, r_{yk}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (ตัวเกณฑ์) กับตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k
	k	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์)

หลังจากได้ค่า R² แล้วถอดรากที่สองก็จะได้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

วิธีที่ 3 การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณโดยโปรแกรมสำเร็จรูปการหาสัมประสิทธิ์พหุคูณในที่นี้จะใช้สูตรจากแนวการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ชวนชัย เชื้อสาธุชน, 2544, หน้า 358)

สูตรจากแนวการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ใช้ในการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
พหุคูณคือ

$$R^2 = \frac{reg}{2}$$

นั่นคือ $R = \sqrt{\frac{reg}{2}}$

เมื่อ R แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
 SS_{reg} แทน ผลรวมของกำลังสองของ Y ที่เกิดจากการถดถอย
 SS_{tot} แทน ผลรวมของกำลังสองทั้งหมดของ Y ($\sum y^2$)

2. สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ หรือในรูปคะแนนมาตรฐาน

ในการสร้างสมการถดถอยมักจะสร้างจากตัวแปรทำนายหลายตัวบางตัวอาจจะมี
ความสามารถในการทำนายสูง บางตัวมีน้อยจนไม่คุ้มกับการลงทุนลงแรงไปวัดจึงได้คิดเทคนิค
การเลือกตัวแปรต้น จากข้อมูลที่เกิดขึ้นว่าตัวใดควรจะใช้และไม่ควรใช้ โดยมีหลายวิธีให้เลือก
ตามที่คุณวิจัยต้องการ วิธีการต่างๆ มีดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551, หน้า 59-60)

1. วิธีนำเข้าตามความต้องการ เป็นวิธีการเลือกตัวแปรต้นเข้าสู่สมการโดยผู้วิจัย
เป็นผู้กำหนดอาจมาจากเหตุผลที่มีทฤษฎีรองรับ หรือต้องการจะสร้างสมการทำนายจากตัวแปร
ต้นที่กำหนด จะทำนายได้อย่างเชื่อถือหรือไม่ก็ต้องการศึกษา กรณีมีตัวแปรต้นทั้งหมด p ตัว
หรือเป็นบางตัวก็ได้ จึงมีผู้เรียกวิธีนี้ว่า "วิธีเผด็จการ" (Direct Solution) ในโปรแกรม
คอมพิวเตอร์ เช่น SPSS/pc+ เรียกว่าวิธี "นำเข้า" (Enter) ใช้วิธีนี้เหมาะที่จะใช้ตรวจสอบทฤษฎี
หรือเพื่อศึกษาความสามารถในการทำนายโดยตรง ไม่ประสงค์จะให้ตัดตัวแปรหรือเพิ่มตัวแปรอื่น
ได้อีก

2. วิธีการเลือกเข้าทีละแบบมุ่งหน้า (Forward Selection) วิธีนี้จะคัดเลือกตัวแปร
ทำนายตัวที่มีค่าสหสัมพันธ์อาจจะเป็นทางบวกหรือทางลบกับตัวเกณฑ์ที่มากที่สุดเข้าไปก่อน
จากนั้นทำการทดสอบด้วย F ว่าเมื่อเข้าสู่สมการแล้วทำให้ค่าสัมประสิทธิ์ในประชากรเป็น
0 หรือไม่เราสามารถกำหนดเกณฑ์ของ F ได้ 2 เกณฑ์ ได้แก่ F สำหรับตัดสินการนำเข้าซึ่ง

โปรแกรมจะตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 3.84 อีกเกณฑ์คือ ค่าความน่าจะเป็นในการนำเข้าซึ่งโปรแกรมจะตั้งเกณฑ์ไว้ที่ .05 ตัวแปรจะเลือกเข้าสมการก็ต่อเมื่อความน่าจะเป็นน้อยกว่าหรือเท่ากับ .05 เท่านั้น หรือถ้าเป็นค่า F จะต้องเท่ากับหรือมากกว่า 3.84 ในการเลือกเกณฑ์ใดผู้วิจัยจะต้องตัดสินใจเลือกเครื่องจะให้ เป็น option แบบเลือก 1 เกณฑ์ ถัดไปเครื่องคำนวณค่าสหสัมพันธ์แบบ Partial correlation ระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวทำนายที่ได้เข้าสมการทีละตัวโดยปรับให้ตัวทำนายที่เข้าไปตัวแรกมีความคงที่ตัวแปรทำนายตัวที่มีค่าสหสัมพันธ์แบบ Partial correlation สูงสุดจะได้รับเลือกไปทดสอบกับเกณฑ์นำเข้าถ้าผ่านเกณฑ์การนำเข้าก็จะเข้าสู่สมการตัวแรกไป ขั้นตอนการนำเข้าจะหยุดเมื่อไม่มีตัวแปรทำนายที่ผ่านเกณฑ์

3. วิธีถอนออกทีละตัว (Backward Elimination) วิธีนี้จะเริ่มโดยการนำตัวแปรทำนายทุกตัวเข้ามาอยู่ในสมการก่อน จากนั้นจะเริ่มนำทำนายแต่ละตัวมาทดสอบเกณฑ์การนำออก (removal criteria) ซึ่งมีอยู่ 2 เกณฑ์คือ (FOUT) เป็นการทดสอบด้วยค่า F โปรแกรมจะกำหนดไว้ที่ 2.71 ตัวทำนายใดที่ให้ค่า F ต่ำกว่า FOUT จะถูกนำออก เกณฑ์ตัวที่ 2 คือ ความน่าจะเป็นในการนำออก POUT เครื่องจะมีกำหนดไว้ที่ .10 ตัวทำนายใดที่ให้ค่า $POUT \geq .10$ จะถูกนำออกถ้าไม่ตัวแปรใดถอดออกเพราะถ้าถอดออกไปจะทำให้ R^2 ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้วจะหยุดการถอนตัวแปรออก และจะได้สมการที่ดีที่สุด

4. การเลือกแบบขั้นตอน (Stepwise Selection) การเลือกตัวทำนายเข้าสู่สมการวิธีขั้นตอนจะเลือกตัวทำนายเข้าทีละตัว เช่นเดียวกับวิธี (Forward Selection) แต่ตัวแปรที่เข้าไปอยู่ในสมการก่อนแล้ว ก็มีสิทธิ์จะถูกถอนออกเมื่อใส่ตัวแปรในลำดับหลังๆ เข้าไป ซึ่งถ้าเป็นวิธี Forward Selection นั้น ตัวแปรที่เข้าไปแล้วจะไม่ถูกถอนออก นั่นคือเมื่อลำดับหลังๆ เข้าไปสู่สมการแล้วจะมีการตรวจดูอีกครั้งว่าตัวแปรใดที่ไม่มีความสำคัญในสมการจะถูกขจัดออกไป

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณจะช่วยให้ได้สมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงในรูปคะแนนดิบ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, หน้า 153)

เมื่อ	Y'	แทน	คะแนนพยากรณ์ของตัวแปรตาม (ตัวเกณฑ์)
	A	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
	b_1, b_2, \dots, b_k	แทน	ค่าน้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ

X_1, X_2, \dots, X_k แทน คะแนนของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ

k แทน จำนวนตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์)

การเขียนสมการในรูปคะแนนดิบจะต้องทราบค่า a และ b เพื่อนำมาแทนค่าในสมการค่า a จากสูตร

$$a = Y - b_1 X_1 - b_2 X_2 - \dots - b_k X_k$$

เมื่อ a แทน ค่าคงที่สำหรับสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

Y แทน ค่าเฉลี่ยสำหรับตัวแปรตาม

X_1, X_2, X_k แทน ค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ (ตัวแปรพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึง k ตามลำดับ

b_1, b_2, b_k แทน ค่าน้ำหนักของตัวแปรอิสระ (ตัวแปรพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึง k ตามลำดับ

k แทน จำนวนตัวแปรอิสระ (ตัวแปรพยากรณ์)

ค่า b หาจากสูตร

$$b_j = \frac{\beta_j \cdot y}{j}$$

เมื่อ b_j แทน ค่าน้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ j ที่ต้องการหาค่าน้ำหนัก

β_j แทน ค่าน้ำหนักเบต้าของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ j

S_y แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตาม (ตัวเกณฑ์)

S_j แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์

สัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เป็นค่าที่ชี้ถึงว่า เมื่อตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) (X) ตัวนั้น เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วยจะทำให้ตัวแปรตาม (ตัวเกณฑ์) (คะแนนพยากรณ์ของตัวแปรตาม) เปลี่ยนแปลงไป b หน่วย

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จะต้องคำนวณหาค่า a และ $b_1, b_2 \dots b_k$ เพื่อนำมาแทนค่าลงในสมการ โดยถือหลักการที่ว่าค่า b ทุกตัวต้องเป็นค่าที่ทำให้สมการพยากรณ์มีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์น้อยที่สุด นอกจากจะหาค่า a และ b แต่ละตัวแล้วควรทดสอบความนัยสำคัญของค่า b แต่ละตัวด้วย

จุดประสงค์หลักของการวิเคราะห์การถดถอย คือ เพื่อพยากรณ์ตัวแปรหนึ่งโดยใช้ค่าที่ทราบของตัวแปรอีกตัวหนึ่ง การพยากรณ์นี้อาศัยหลักการ เช่น $Y = a + b_x$ ซึ่งมีไว้เพื่อประมาณค่าของตัวแปรที่ไม่ทราบค่า Y เมื่อทราบค่าของตัวแปร X เรียกสมการนี้ว่า สมการการถดถอย เมื่อทราบสมการการถดถอย เราสามารถพยากรณ์ Y จากค่า X ที่กำหนดให้ สมการการถดถอยไม่เหมือนสมการทางคณิตศาสตร์ทั่วไป ในแง่ที่เราไม่สามารถจะมั่นใจกับค่าของ Y ที่ได้จากสมการการถดถอย เนื่องจากค่านี้มีการคลาดเคลื่อนและเป็นเพียงค่าประมาณของค่าที่แท้จริง (Y) เท่านั้น

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานเป็นการศึกษาเพื่อหารูปแบบสมการเชิงคณิตศาสตร์ที่จะใช้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามโดยจะอธิบายตัวแปรหนึ่งเมื่อทราบค่าตัวแปรอีกตัวแปรหนึ่ง ซึ่งความสัมพันธ์มีเหตุและมีผลต่อกันและกันซึ่งคะแนนทุกตัวเปลี่ยนเป็นรูปคะแนนมาตรฐานจะทำให้ได้สมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงในรูปของคะแนนมาตรฐาน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, หน้า 144)

$$Z' = \beta_1 Z_1 + \beta_2 Z_2 + \dots + \beta_k Z_k$$

เมื่อ Z' แทน คะแนนพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานของตัวแปรตาม

$\beta_1, \beta_2 \dots \beta_k$ แทน ค่าน้ำหนักเบต้าหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ

$Z_1, Z_2 \dots Z_k$ แทน คะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ

K แทน จำนวนตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์)

น้ำหนักเบต้า (β) ต่างกับน้ำหนักของคะแนนดิบ b ตรงที่หน่วยของ β เป็นคะแนนมาตรฐาน ดังนั้น β เป็นค่าที่ชี้ถึงว่า เมื่อตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) (X) ตัวนั้นเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วยคะแนนมาตรฐานจะทำให้ตัวแปรอิสระ (ตัวเกณฑ์) (คะแนนพยากรณ์ของตัวแปรตาม) เปลี่ยนแปลงไป β หน่วยคะแนนมาตรฐาน

3. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน อาจเรียกแบบสั้นๆ ว่า " Standard Error " หรือตัวย่อ SE หรือชื่อเต็ม ๆ ว่า Standard Error of Sample Mean (SEM) ซึ่งชื่อเต็มก็คือ Standard Deviation of (many) Sample Means หมายถึง ค่าที่แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วค่าเฉลี่ยของตัวอย่างแต่ละตัวแตกต่างจากค่าเฉลี่ยของประชากรมากน้อยเพียงใด โดยคำนวณจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหารด้วย รากที่สองของขนาดตัวอย่างค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน มี หลักการมาจากการสุ่มตัวอย่างจากประชากรหนึ่งประชากรที่มีขนาดกลุ่มประชากรเท่ากับ N แล้วสุ่มตัวอย่างมาจำนวน k ตัวอย่าง เรียกว่า "Repeated sampling" นำแต่ละตัวอย่างมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เรียกว่า " ค่าเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยของตัวอย่าง " (Mean of the sampling means) แล้วนำค่าเฉลี่ยของทุกกลุ่มตัวอย่างมาสร้างกราฟ Sampling distribution เพื่อศึกษาความกว้างแคบของฐานกราฟหรือคุณสมบัติการกระจาย ซึ่งการกระจายนี้เรียกว่า Distribution of Sample Means ค่าการกระจายของมันเรียกว่า Standard Error (SE) นั่นเอง คุณสมบัติของการกระจายนี้ นำไปใช้ประโยชน์ในวิธีการของสถิติอ้างอิงทั้งกรณีการประมาณค่าและการทดสอบสมมติฐาน (ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็กค่าคลาดเคลื่อนก็มีค่าสูง ในทางตรงกันข้าม ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ ค่าคลาดเคลื่อนก็มีค่าต่ำ) การหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ประกอบด้วย

1. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (Standard Error of estimate) เขียนแทนด้วยตัวย่อ S.E.est เป็นส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของส่วนที่เหลือ (ของ d_i) การที่คะแนนสอบจริง (Y) กับคะแนนพยากรณ์ (Y') ไม่เท่ากันแสดงว่ามีความคลาดเคลื่อนถ้าแตกต่างกันมาก ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) ก็จะมีค่ามากถ้าใกล้เคียงกันก็มีค่าน้อย สูตรในการหา S.E.est คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, หน้า 169)

$$S.E.est = \sqrt{\frac{res}{- -1}}$$

บิดามารดาที่มีความคาดหวังในเชิงการศึกษาสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเด็กที่บิดามารดา มีความหวังด้านการศึกษาน้อย หรือไม่แสดงความคาดหวัง

โคแกน (Cogan. 1975 อ้างใน พระมหาพะเต็ด ชุ่มเพ็งพันธ์ 2548, หน้า36) ศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างครูกับนักเรียนจะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ยิ่งครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ต่อกันมากเท่าใด นักเรียนจะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ถึงที่สุดได้มากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียน นักเรียนที่มีศรัทธาในตัวครูจะทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

จูไรรัตน์ ดวงจันทร์ (2548) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ภาพระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมทางการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางกับทักษะกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้าจังหวัดเพชรบุรี ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 319 คน ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีทัศนคติต่อการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีคะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการเรียนรู้ที่ได้รับจากการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอยู่ในระดับมาก ทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญ 0.5

เชิดชาย ชูช่วยสุวรรณ (2547) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านความสามารถทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และธีรศักดิ์ อุ่นอารมณเลิศ (2533, หน้า 8) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดนครปฐมปีการศึกษา 2552 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 334 คน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมและปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการเรียนที่ดีของนักเรียน พบว่า การสนับสนุนครอบครัว การสนับสนุนของเพื่อน การตระหนักรู้ด้านการเรียนและการรับรู้ ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่ดี

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541, หน้า 116-117) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 1,370 คน พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีความคาดหวังกับพฤติกรรมการเรียน ตั้งเป้าหมายไว้สำหรับนักเรียน แต่ต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยทำความเข้าใจ สนใจในการเรียน มีเวลาในการดูแลเอาใจใส่ด้านการเรียนให้คำแนะนำ ให้กำลังใจสนับสนุนส่งเสริมซึ่งเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนดี

พรรณทิพา นาคคล้าย (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 จังหวัดฉะเชิงเทรา มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การเอาใจใส่อบรมเลี้ยงดู และบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนได้ร้อยละ 49.5

พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน (2550, หน้า 102-103) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ลักษณะกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างพระนิสิตกับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียนสัมพันธภาพระหว่างพระนิสิตกับอาจารย์ และการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง ซึ่งปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 53.90

มาริสา วรตรุจิวศ์ (2549, หน้า 76) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนหอวัง เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่า

สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีอิทธิพลมากที่สุดต่อความรับผิดชอบในการเรียนอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อาคม ระดมสุข (2547, หน้า 85) ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
 ชั้นปีที่ 1 ที่กู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา
 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กู้ยืมกองทุน
 เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร มี 6 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียน
 ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ลักษณะทาง
 กายภาพของการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่าง
 นักศึกษากับเพื่อน โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา อย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิกุล ทรัพย์โชค (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการ
 จัดการศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม โดยแบ่งประเด็นความคาดหวังตามการจัดการศึกษา
 ของวิทยาลัย ประกอบด้วย 1) ด้านการศึกษา ได้แก่ ผลการเรียนรู้ ความสนใจ การพัฒนาการ
 นำความรู้ไปใช้ในการทำงาน การฝึกประสบการณ์ ทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศและ
 คอมพิวเตอร์ และการวางแผนเพื่อการศึกษาต่อ 2) ด้านความประพฤติ ได้แก่ การเชื่อฟัง
 ผู้ปกครองครูอาจารย์ ความมีระเบียบวินัย การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ความรับผิดชอบในหน้าที่
 ของตนเองและที่ได้รับมอบหมาย การไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข สิ่งเสพติด และ 3) ด้านการเลือก
 อาชีพ ได้แก่ การทำงานหารรายได้ระหว่างเรียน การประกอบอาชีพตามความถนัดหรือความ
 ชำนาญ การประกอบอาชีพที่นำเกียรติมาสู่ครอบครัว การเลือกอาชีพที่มีรายได้เลี้ยงครอบครัว
 อย่างเพียงพอ การประกอบอาชีพที่มีความมั่นคง

สุขุม เฉลยทรัพย์ (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาความคาดหวังของคนกรุงเทพฯ ต่อบทบาท
 และหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ได้แบ่งประเด็นความคาดหวังตามบทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัยใน
 การผลิตบัณฑิต ประกอบด้วย 1) การเป็นคนดี คือ การผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรมจริยธรรม เป็นคนที่มี
 จิตใจดีงาม 2) การเป็นคนเก่ง คือ การพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้ในสาขาที่เรียน มีภาวะผู้นำ รู้จัก
 ตนเอง 3) การมีชีวิตที่มีความสุข คือ การสร้างบรรยากาศในการเรียน ส่งเสริมกิจกรรมทางสังคม
 พัฒนาคนให้มีสุขภาพใจที่ดี และ 4) การเป็นคนกล้า คือ การส่งเสริมให้กล้าแสดงความคิดเห็นกล้า
 ทำในสิ่งที่ถูกต้อง

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ดูเซค (Dusek, 1980 P.110) ศึกษาพบว่า บิดามารดาที่คาดหวังในตัวลูกได้เหมาะสมกับระดับความสามารถของลูก จะเป็นการกระตุ้นให้ลูกให้ความพยายามมากขึ้นในการทำตามที่บิดามารดาคาดหวัง และเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

Loomis (2000) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้โดยเปรียบเทียบกับลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้ LASSI โดยการศึกษาได้หาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน และวิธีการเรียนวิชาวิจัยโดยการศึกษาค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้แบบสำรวจ LASSI วัดรูปแบบการวิจัยพบว่า คะแนนของแบบสำรวจ คะแนนแบบสำรวจ LASSI มีความสัมพันธ์กับคะแนนเก็บในชั้นเรียนและเกรดตอนสอบปลายภาค ซึ่งปัจจัยของพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับวิธีการเรียนของนักเรียนมากที่สุดคือ การจัดการเวลาในการเรียน และการใช้เทคนิคช่วยเหลือในการเรียน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับเกรดตอนสอบปลายภาคที่สุด

ตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์งานวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียน

ตัวแปร	งานวิจัยของ						
	ภัทรสิริณ เสวตไอยยา ราม	เชิดชาย ชูช่วยสุวรรณ	ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และธีรศักดิ์ อุ้นอารมย์เลิศ	พระมหา สุชาติ ไหมอ่อน	อาคม ระดมสุข	ธนิศร ช่วยอุระชน	พรรทิพา นาคคล้าย
เจตคติต่อการเรียนรู้ (X_1)	$\beta = .284^{**}$	$r_{xy} = .596^{**}$				$r_{xy} = .155^{**}$	
		$\beta = .255^{**}$				$\beta = .155^{**}$	
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2)		$r_{xy} = .576^{**}$		$r_{xy} = .155^{**}$		$r_{xy} = .155^{**}$	$r_{xy} = .593^{**}$
		$\beta = .293^{**}$		$\beta = -.292^{**}$		$\beta = .214^{**}$	$\beta = .458^{**}$
ความคาดหวังของบิดามารดาและ ผู้ปกครอง (X_3)		$r_{xy} = .350^*$	$r_{xy} = .286^{**}$			$r_{xy} = .155^{**}$	
		$\beta = .095^{**}$				$\beta = .181^{**}$	
นิสัยทางการเรียน (X_4)				$r_{xy} = .409^{**}$	$r_{xy} = .676^{**}$		
				$\beta = .226^{**}$	$\beta = .462^{**}$		

ตาราง 1 (ต่อ)

ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X ₅)			$r_{xy} = .410^{**}$		
				$\beta = .144^{**}$	
สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X ₆)		$r_{xy} = .427^{**}$		$r_{xy} = .429^{**}$	$r_{xy} = .155^{**}$
		$\beta = .001^{**}$		$\beta = .215^{**}$	$\beta = .467^{**}$
สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X ₇)	$\beta = .284^{**}$		$r_{xy} = .537^{**}$		$r_{xy} = .155^{**}$
			$\beta = .182^{**}$		$\beta = .331^{**}$
ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน (X ₈)				$r_{xy} = .550^{**}$	$\beta = .320^{**}$
				$\beta = .590^{**}$	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

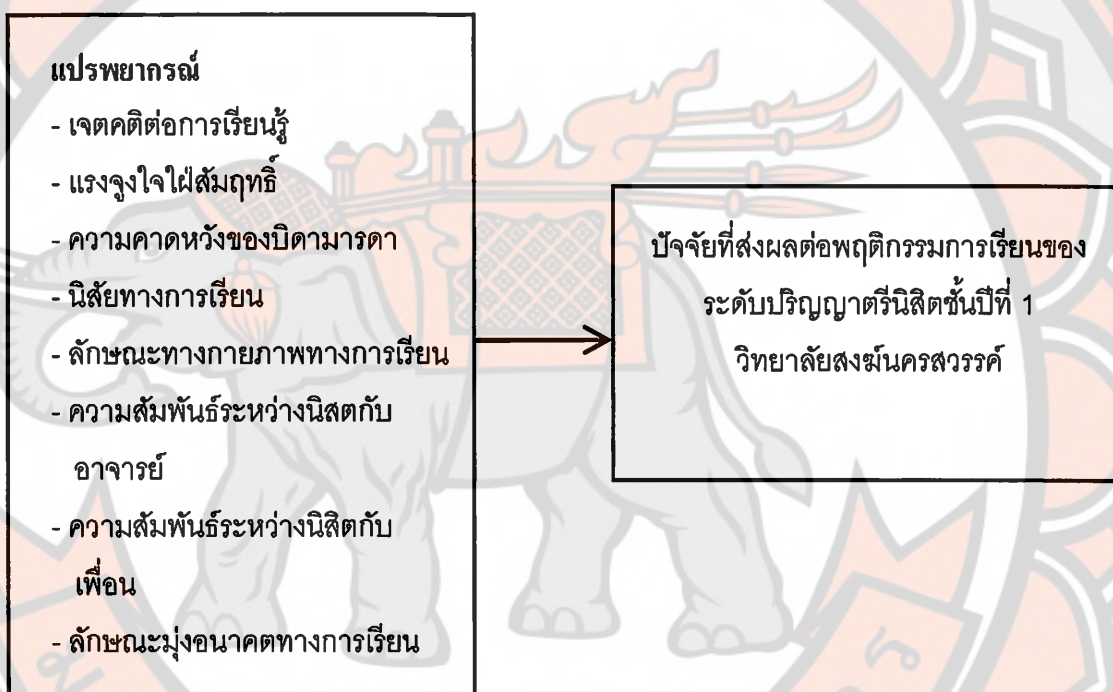
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

r_{xy} ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

β คะแนนมาตรฐาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์ นครสวรรค์ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ลัษณย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เข้าใจในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ กำหนดสัญลักษณ์ในการแปลผล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X_1	แทน	เจตคติต่อการเรียน
X_2	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_3	แทน	ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง
X_4	แทน	นิสัยทางการเรียน
X_5	แทน	ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
X_6	แทน	สัมพันธ์ภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์
X_7	แทน	สัมพันธ์ภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน
X_8	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน
Y	แทน	พฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์ นครสวรรค์
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าอำนาจในการพยากรณ์
b	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระในรูปของคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระในรูปของคะแนนมาตรฐาน
SE_b	แทน	ค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
X	แทน	ตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 2 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรพยากรณ์ และตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกาเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยที่ดีที่สุดที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกาเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ ผลปรากฏแสดงดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์

ตัวแปร	n = 162		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
ตัวแปรพยากรณ์			
1. เจตคติต่อการเรียนรู้ (X_1)	3.87	0.26	มาก
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2)	4.03	0.34	มาก
3. ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง (X_3)	4.13	0.33	มาก
4. นิสัยทางการเรียน (X_4)	3.69	0.36	มาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

5. ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_5)	3.91	0.37	มาก
6. สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X_6)	3.95	0.35	มาก
7. สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X_7)	4.21	0.38	มาก
8. ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน (8)	4.33	0.22	มาก
ตัวแปรเกณฑ์			
9. พฤติกรรมการเรียน (Y)	4.16	0.34	มาก

จากตาราง 4 พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า เจตคติต่อการเรียน (X_1) มีเท่ากับ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.26), แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(X_2) เท่ากับ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.34), ความความหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง(X_3) เท่ากับ ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.33), นิสยทางการเรียน(X_4) เท่ากับ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.36), ลักษณะทางการกายทางการเรียน(X_5) เท่ากับ ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.37) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X_6) มีค่าเท่ากับ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.35), สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน(X_7) มีค่าเท่ากับ ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.38), ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน มีค่าเท่ากับ มีเท่ากับ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.22), และพฤติกรรมการเรียน(Y) เท่ากับ ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.34 อยู่ในระดับมากตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านเจตคติต่อการเรียนรู้(X_1)

เจตคติต่อการเรียนรู้	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1.ข้าพเจ้าพอใจที่อาจารย์เปิดโอกาสให้นิสิตแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ในเรื่องการเรียน	4.13	0.61	มาก
2. ข้าพเจ้าคิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนในวิชาที่ข้าพเจ้าไม่ชอบ	3.75	0.82	มาก
3. การเรียนหนังสือจะมีโอกาสได้งานที่มั่นคง	3.88	0.81	มาก
4. การเรียนเป็นสิ่งสำคัญ	4.19	0.63	มาก
5. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	4.25	0.66	มาก
6. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนทุกวิชามีความสำคัญเท่ากันหมด	4.00	0.73	มาก
7. การเรียนหนังสือทำให้แต่ละวันของข้าพเจ้ามีความหมายมากขึ้น	4.06	0.96	มาก
8.ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนไม่สามารถทำให้ข้าพเจ้าอยู่รอดในสังคม	3.56	0.71	มาก
9.อาจารย์ของข้าพเจ้าให้นิสิตทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งช่วยให้การเรียนการสอนน่าสนใจ	3.69	0.69	มาก
10.การเรียนหนังสือเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก	3.31	0.68	น้อย
11.การเรียนไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง	3.33	0.67	น้อย
12.ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนไม่สามารถทำให้ข้าพเจ้าอยู่รอดในชีวิตประจำวันได้จริง	4.22	0.64	มาก
รวม	3.87	0.26	มาก

จากตาราง 4 พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านเจตคติต่อการเรียนรู้(X_1) อยู่ในระดับมาก เท่ากับ ($\bar{X} = 3.87$)

เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ ($\bar{X} = 4.25$) รองลงมาคือ ข้าพเจ้า

คิดว่า การเรียนไม่สามารถทำให้ข้าพเจ้าอยู่รอดในชีวิตประจำวันได้จริง เท่ากับ ($\bar{X} = 4.22$) และน้อยที่สุดคือ การเรียนหนังสือเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก เท่ากับ ($\bar{X} = 3.31$)

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(X_2)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ข้าพเจ้าเปรียบเทียบผลการเรียนกับเกณฑ์เสมอเพื่อพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น	4.25	0.86	มาก
2. ข้าพเจ้าตั้งความหวังในการเรียนไว้ และพยายามทำให้สำเร็จตามที่มุ่งหมายไว้	3.88	0.96	มาก
3. ข้าพเจ้าพอใจงานที่ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่	4.00	0.97	มาก
4. ข้าพเจ้าคิดว่าขนาดของตนเองขึ้นอยู่กับความสามารถในการเรียนรู้	4.31	0.79	มาก
5. ข้าพเจ้าอยากประสบความสำเร็จในการเรียน	4.38	0.50	มาก
6. ข้าพเจ้าพยายามมากขึ้นเมื่อรู้ว่าตนเองด้อยกว่าเพื่อน	4.13	0.72	มาก
7. ถ้าทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้ไม่ถูกต้องข้าพเจ้าจะค้นหาวิธีใหม่ ๆ ที่จะทำให้ออกมาให้ได้	4.19	0.75	มาก
8. ข้าพเจ้าพยายามอ่านหนังสือจนสามารถสอบผ่านแต่ละวิชาได้	3.69	0.89	มาก
9. ข้าพเจ้าพยายามตั้งใจเรียนจนทำคะแนนสอบได้สูง	3.69	0.87	มาก
10. เมื่อข้าพเจ้ารับมอบหมายงานใด ๆ ข้าพเจ้าจะรีบทำให้เสร็จเรียบร้อยก่อนกำหนดส่งงาน	3.75	0.96	มาก
11. ข้าพเจ้าพยายามแก้ปัญหาด้วยตนเอง	3.56	0.78	มาก
12. ข้าพเจ้ามีใจจดจ่ออยู่กับงานที่ได้รับมอบหมายจนกว่างานจะสำเร็จ ไม่ว่างงานนั้นจะน่าเบื่อหน่ายเพียงใด	4.67	0.50	มากที่สุด
รวม	4.03	0.34	มาก

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของ นิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(X_2) อยู่ในระดับมาก เท่ากับ ($\bar{X} = 4.03$)

เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้าพเจ้ามีใจจดจ่อกับงานที่ได้รับมอบหมายจนกว่างานจะสำเร็จ ไม่ว่างานนั้นจะน่าเบื่อหน่ายเพียงใดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ ($\bar{X} = 4.67$) รองลงมาคือ ข้าพเจ้าอยากประสบความสำเร็จในการเรียน เท่ากับ ($\bar{X} = 4.38$) และน้อยที่สุดคือ ข้าพเจ้าพยายามแก้ปัญหาด้วยตนเองเท่ากับ ($\bar{X} = 3.56$)

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของ นิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง (X_3)

ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ผู้ปกครองปรารถนาให้นิสิตเรียนต่อระดับที่สูงขึ้น	4.25	0.82	มาก
2. ผู้ปกครองส่งเสริมให้นิสิตมีความสามารถพิเศษ	4.13	0.77	มาก
3. ผู้ปกครองคาดหวังให้นิสิตเรียนจบและมีงานทำที่ดี	4.00	0.75	มาก
4. ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตทำกิจกรรมควบคู่กับการเรียน	4.43	0.82	มาก
5. ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตเรียนเพื่ออนาคตจะได้มีอาชีพและงานที่ดี	4.38	0.83	มาก
6. ผู้ปกครองกระตือรือร้นและสนใจที่จะช่วยให้นิสิตมีความสามารถพิเศษ	4.13	0.72	มาก
7. ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตมุ่งเน้นด้านการเรียนเพียงอย่างเดียว	4.19	0.84	มาก
8. ผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนของนินินโดยจัดเวลาให้10อ่านหนังสือหรือทำการบ้าน	3.94	0.67	มาก
9. ผู้ปกครองสนใจให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนิสิตมีปัญหาในการเรียน	3.69	0.80	มาก
10. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความสามารถพิเศษของนิสิต	3.88	0.77	มาก
รวม	4.13	0.33	มาก

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของ นิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง(X_3) อยู่ในระดับ มาก เท่ากับ ($\bar{X} = 4.33$)

เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตทำ กิจกรรมควบคู่กับการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมาคือ ผู้ปกครองต้องการ ให้นิสิตเรียนเพื่ออนาคตจะได้มีอาชีพและงานที่ดี เท่ากับ ($\bar{X} = 4.38$) และน้อยที่สุดคือ ผู้ ปกครองสนใจให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนิสิตมีปัญหาในการเรียน เท่ากับ ($\bar{X} = 3.69$) ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของ นิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านนิสัยทางการเรียน(X_4)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	\bar{X}	SD	ระดับความ คิดเห็น
1.ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในแต่ละวันสำหรับอ่านหนังสือ	4.00	0.95	มาก
2.ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในการทำกรบ้าน	3.88	0.82	มาก
3.เมื่อมีเวลาข้าพเจ้าใช้เวลาในการทบทวนบทเรียน	3.88	0.92	มาก
4.ข้าพเจ้าทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายเสร็จทำเวลาเสมอ	4.44	0.86	มาก
5.ข้าพเจ้าทำการบ้านด้วยตนเอง	4.00	0.89	มาก
6.ข้าพเจ้าเตรียมอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน	4.13	0.84	มาก
7.ข้าพเจ้าเตรียมตัวให้พร้อมก่อนสอบ	4.06	0.75	มาก
8.ข้าพเจ้าอ่านหนังสือพร้อมคู่มือโทรทัศน์	3.81	0.71	มาก
9.เวลาเรียนข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์สอน	3.69	0.75	มาก
10.ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนขณะเรียนหนังสือ	3.75	0.95	มาก
รวม	3.96	0.36	มาก

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของ นิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านนิสัยทางการเรียน (X_4) อยู่ในระดับมาก เท่ากับ ($\bar{X} = 3.96$)

เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้าพเจ้าทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายเสร็จใช้เวลาเสมอสูงสุด เท่ากับ (\bar{X} 4.44) รองลงมาคือ ข้าพเจ้าเตรียมอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน เท่ากับ (\bar{X} = 4.13) และน้อยที่สุดคือ เวลาเรียนข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์สอน (\bar{X} = 3.69) ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_5)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1.ห้องเรียนมีเสียงดังรบกวน	3.88	0.87	มาก
2.ห้องเรียนมีขนาดคับแคบ	3.63	0.79	มาก
3.ห้องเรียนมีฝุ่นละอองมาก	3.56	0.79	มาก
4.ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	4.43	0.87	มาก
5.ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	4.13	0.97	มาก
6.อาคารเรียนเก่าเกินไป	4.00	0.73	มาก
7.โต๊ะ เก้าอี้ มีไม่เพียงพอกับจำนวนนิสิต	4.06	0.83	มาก
8.อุปกรณ์การสอนมีความทันสมัย	3.81	0.68	มาก
9.อาจารย์ใช้สื่อประกอบการสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้	3.69	0.70	มาก
10.ในการฝึกภาคปฏิบัติอุปกรณ์มีไม่เพียงพอ	4.00	0.68	มาก
รวม	3.91	0.37	มาก

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_5) อยู่ในระดับมาก เท่ากับ (\bar{X} = 3.91)

เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ (\bar{X} 4.43) รองลงมาคือ ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ เท่ากับ (\bar{X} = 4.13) และน้อยที่สุดคือ ห้องเรียนมีฝุ่นละอองมาก เท่ากับ (\bar{X} = 3.56) ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของ
นิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์เรียน
(X_6)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1.อาจารย์ยิ้มแย้มทักทายข้าพเจ้าเมื่อพบกันนอกห้องเรียน	3.88	0.65	มาก
2.อาจารย์ตักเตือนและให้อภัยเมื่อข้าพเจ้าทำผิด	3.75	0.72	มาก
3.เมื่อข้าพเจ้าทำงานบกพร่องอาจารย์จะแนะนำสิ่งที่ถูกต้อง	3.56	0.65	มาก
4.อาจารย์คอยเตือนให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสืออยู่เสมอ	4.13	0.76	มาก
5.อาจารย์รับฟังเหตุผลของนิสิต	4.06	0.70	มาก
6.อาจารย์แสดงความรักต่อนิสิตอย่างเท่าเทียมกัน	4.00	0.88	มาก
7.นิสิตตั้งใจในการเรียนเพราะอาจารย์สนใจแต่นิสิตที่เรียนเก่ง	4.06	0.82	มาก
8.อาจารย์ให้ความรักและความเอาใจใส่ข้าพเจ้าด้วยความเต็มใจ	4.00	0.87	มาก
9.อาจารย์ให้คำปรึกษากับข้าพเจ้าด้วยความเต็มใจ	3.69	0.85	มาก
10.ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาด้านการเงินกับอาจารย์ไม่ได้	3.94	0.69	มาก
11.อาจารย์มีความเมตตากรุณาเชื่อเพื่อเผื่อแผ่กับข้าพเจ้า	4.22	0.67	มาก
12.ข้าพเจ้าไม่สามารถปรึกษาเรื่องเรียนกับอาจารย์ได้	3.89	0.75	มาก
รวม	3.95	0.35	มาก

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของ
นิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์เรียน (X_6) อยู่ในระดับมาก
เท่ากับ ($\bar{X} = 3.95$)

เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอาจารย์มีความเมตตากรุณา
เชื่อเพื่อเผื่อแผ่กับข้าพเจ้าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ ($\bar{X} 4.22$) รองลงมาคือ อาจารย์คอยเตือนให้

ข้าพเจ้าอ่านหนังสืออยู่เสมอ เท่ากับ ($\bar{X} = 3.98$) และน้อยที่สุดคือ เมื่อข้าพเจ้าทำงาน
บทร้องอาจารย์จะแนะนำสิ่งที่ถูกต้อง เท่ากับ ($\bar{X} = 2.09$) ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของ
นิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน(X_7)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1.ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนได้	4.44	0.86	มาก
2.ถ้าเพื่อนมีปัญหาข้าพเจ้าจะให้ความช่วยเหลือ	4.13	0.88	มาก
3.เมื่อทำงานร่วมกันเพื่อน ๆ ข้าพเจ้าจะช่วยทำงานด้วยความตั้งใจ	4.00	0.73	มาก
4.เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนช่วยอธิบายให้เข้าใจ	4.31	0.78	มาก
5.ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาส่วนตัวเพื่อนเพื่อนได้	4.25	0.73	มาก
6.ในการทำงานกลุ่มข้าพเจ้าทำงานร่วมกับเพื่อนได้เป็นอย่างดี	4.19	0.79	มาก
7.ข้าพเจ้าไม่พอใจ เมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นต่างกับข้าพเจ้า	4.31	0.76	มาก
8.ในการทำงานกลุ่มข้าพเจ้ายอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	4.38	0.77	มาก
9.เพื่อน ๆ คอยให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียนแก่ข้าพเจ้า	3.88	0.79	มาก
10.ถ้าทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ข้าพเจ้ามักจะมีเรื่องขัดแย้งกับเพื่อน	3.94	0.86	มาก
11.ข้าพเจ้าเข้ากับเพื่อนในห้องได้เป็นอย่างดี	4.44	0.83	มาก
12.เมื่อทำงานผิดพลาด ข้าพเจ้าพร้อมที่จะยอมรับผิด	4.56	0.80	มากที่สุด
รวม	4.21	0.38	มาก

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของ
นิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X_7) อยู่ในระดับมาก
เท่ากับ ($\bar{X} = 4.21$)

เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เมื่อทำงานผิดพลาด ข้าพเจ้าพร้อมที่จะยอมรับผิด เท่ากับ (\bar{X} 4.56) รองลงมาคือ ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนได้ เท่ากับ (\bar{X} = 4.44) และน้อยที่สุดคือ เพื่อน ๆ คอยให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียนแก่ข้าพเจ้า เท่ากับ (\bar{X} = 2.88) ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน (X_9)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1.ข้าพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้าในด้านการเรียน	4.44	0.65	มาก
2.ถ้าข้าพเจ้าเรียนไม่เข้าใจในวิชาหนึ่งวิชาใดข้าพเจ้าเลิกเรียนทันที	4.31	0.69	มาก
3.การเรียนหนังสือไม่สามารถทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จเสมอไป	4.19	0.56	มาก
4.ข้าพเจ้าขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียนแม้ว่าผลการเรียนในปัจจุบันยังไม่ดีพอ	4.50	0.69	มากที่สุด
5.ข้าพเจ้าอดทนต่อการเรียนไม่ว่ายากลำบากเพียงใด เพื่อความสำเร็จในอนาคต	4.38	0.48	มาก
6.ในอนาคตคนที่ไม่มีการศึกษามีโอกาสในการทำงานสูงคนมีการศึกษาไม่ได้	4.31	0.69	มาก
7.ข้าพเจ้าขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียนแม้ว่าผลการเรียนในปัจจุบันยังไม่ดีพอ	4.56	0.52	มาก
8.ข้าพเจ้าไม่ชอบวางแผนงานงานไว้ล่วงหน้าเพราะมักไม่เป็นตามแผน	4.44	0.62	มาก
9.ข้าพเจ้าตั้งใจในการทำงานจะช่วยให้ข้าพเจ้าได้ในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ	4.13	0.66	มาก
10.ข้าพเจ้าคิดจะลาออกเพราะเบื่อการเรียน	4.00	0.61	มาก
รวม	4.33	0.22	มาก

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน (X_9) อยู่ในระดับมากเท่ากับ ($\bar{X} = 4.33$)

เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้าพเจ้าขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียนแม้ว่าผลการเรียนในปัจจุบันยังไม่ดีพอสูงสุด เท่ากับ ($\bar{X} 4.50$) รองลงมาคือในข้าพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้าในด้านการเรียน เท่ากับ ($\bar{X} = 4.44$) และน้อยที่สุดคือ ข้าพเจ้าคิดจะลาออกเพราะเบื่อการเรียน เท่ากับ ($\bar{X} = 4.00$) ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านพฤติกรรมการเรียน (Y)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1.ข้าพเจ้านำอุปกรณ์การเรียนมาครบครัน	4.31	0.88	มาก
2.ข้าพเจ้าเข้าเรียนสาย	4.38	0.86	มาก
3.ถ้าเรียนวิชาใดไม่เข้าใจแล้วข้าพเจ้าจะไม่เข้าเรียนวิชานั้น	4.38	0.76	มาก
4.ระหว่างเรียนข้าพเจ้าจะจดเนื้อหาเท่าที่จำเป็นแล้วจัดทำให้เป็นระเบียบ เพื่อให้เข้าใจและจดจำง่าย	4.56	0.67	มากที่สุด
5.ข้าพเจ้าไม่สนใจจะทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้	4.13	0.75	มาก
6.ข้าพเจ้าชอบคิดถึงเรื่องอื่นขณะที่ฟังครูสอน	3.94	0.65	มาก
7.ข้าพเจ้าทำการบ้านส่งทันเวลาที่กำหนด	3.63	0.72	มาก
8.ข้าพเจ้ามาทันเวลาเรียน	4.06	0.65	มาก
9.ในเวลาเรียนข้าพเจ้าชอบมองออกไปนอกห้อง	4.13	0.69	มาก
10.ข้าพเจ้านำวิชาอื่นขึ้นมาทำขณะที่อาจารย์กำลังสอนหน้าห้อง	3.88	0.70	มาก
11.ข้าพเจ้าอ่านหนังสือก็ต่อเมื่อมีผู้อื่นบอกให้อ่าน	4.50	0.88	มากที่สุด
12.ข้าพเจ้าจะตั้งใจทำงานจนสุดความสามารถไม่ว่างานนั้นจะยากหรือง่ายเพียงใด	4.06	0.82	มาก

รวม	4.16	0.34	มาก
-----	------	------	-----

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของ นิสิตวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ด้านพฤติกรรมการเรียน (Y) อยู่ในระดับมาก เท่ากับ ($\bar{X} = 4.16$)

เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ระหว่างเรียนข้าพเจ้าจะจดเนื้อหา เท่าที่จำเป็นแล้วจัดทำเป็นระเบียบ เพื่อให้เข้าใจและจดจำง่ายเท่ากับ ($\bar{X} = 4.56$) รองลงมาคือ ข้าพเจ้าอ่านหนังสือก็ต่อเมื่อมีผู้อื่นบอกให้อ่าน เท่ากับ ($\bar{X} = 4.50$) และน้อยที่สุดคือ ข้าพเจ้า ทำการบ้านส่งทันเวลาที่กำหนด เท่ากับ ($\bar{X} = 3.63$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็น

ตอนที่ 2 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรพยากรณ์ และระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ ผลปรากฏแสดงดังตาราง 13

ตาราง 13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์และตัวแปรพยากรณ์

ตัวแปร	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈
Y	1.00	.736*	.806*	.746*	.328*	.464*	.364*	.722*	.552*
X ₁		1.00	.903*	.661*	.254*	.852*	.724*	.774*	.710*
X ₂			1.00	.783*	.339*	.737*	.591*	.787*	.649*
X ₃				1.00	.338*	.392*	.309*	.787*	.582*
X ₄					1.00	.071*	.004*	.282*	.162*
X ₅						1.00	.908*	.542*	.647*
X ₆							1.00	.455*	.591*
X ₇								1.00	.869*
X ₈									1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน(X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_2) ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง(X_3) นิสัยทางการเรียน(X_4) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_5) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์(X_6) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน(X_7) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน(X_8) มีค่าอยู่ระหว่าง .162 ถึง .908 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ตัวแปรพยากรณ์คู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_5) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์(X_6) มีค่าเท่ากับ .908 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรพยากรณ์คู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือ นิสัยทางการเรียน(X_4) กับ ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน(X_8) มีค่าเท่ากับ .162 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัว คือ ด้านเจตคติต่อการเรียน(X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_2) ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง(X_3) นิสัยทางการเรียน(X_4) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_5) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์(X_6) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน(X_7) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน(X_8) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .736, .806, .746, .328, .464, .364, .722 และ .552 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าอำนาจในการพยากรณ์ ค่าอำนาจในการพยากรณ์ที่ปรับแก้ ค่าความเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ผลปรากฏแสดงดังตาราง 14

ตาราง 14 แสดงค่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
Enter	.855	.732	.718	.16752

Predictors: (Constant) X8, X4, X6, X3, X4, X2, X7, X5

จากตาราง 14 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า .855 และอำนาจในการพยากรณ์มีค่า .732 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 8 ตัว ร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ได้ร้อยละ 73.2 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์มีค่า 0.16752

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ ผลปรากฏแสดงดังตาราง 15

ตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	11.717	8	1.465	52.192**	.000
Residual	4.292	153	.028		
Total	16.010	161			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์จำนวน 8 ตัว มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับการพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ ผลปรากฏแสดงดังตาราง 16

ตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ

ตัวแปร		b	Std. Error	β	t	Sig.
เจตคติต่อการเรียนรู้	(X ₁)	.435	.116	.530	3.760**	0.000
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	(X ₂)	.646	.141	.603	4.576**	0.000
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	(X ₃)	.147	.100	.124	1.461	0.146
นิสัยทางการเรียน	(X ₄)	-.013	.075	-.008	-.170	0.865
ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน	(X ₅)	-.400	.106	-.607	3.776**	0.000
สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์	(X ₆)	.090	.088	.108	1.023	0.308
สัมพันธภาพระหว่างนิสิตเพื่อน	(X ₇)	-.077	.173	-.063	-.442	0.659
ลักษณะมุ่งอนาคตทาง	(X ₈)	.106	.121	.097	.879	0.381
R = .855	SE _{est} = .256			F = 52.192**		
R ² = .732	R ² _{adj} = .718			a = .435		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 2 ตัว ซึ่งส่งผลทางบวกทั้งหมด คือ เจตคติต่อการเรียนรู้(X₁) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(X₂) มีจำนวน 1 ตัวแปรส่งผลทางลบคือ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X₅) ส่วนตัวแปรที่เหลืออีก 5 ตัว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานตามลำดับดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 0.435 + .435(X_1) - .646(X_2) - .400(X_5)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .530(Z_1) - .603(Z_2) - .607(Z_5)$$

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญา

ตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

4.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าอำนาจในการพยากรณ์ ค่าอำนาจในการพยากรณ์ที่ปรับแก้ ค่าความคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ผลปรากฏแสดงดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าอำนาจในการพยากรณ์ ค่าอำนาจในการพยากรณ์ที่ปรับแก้ ค่าความคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.806	.649	.647	.18733
2	.828	.686	.682	.17772
3	.849	.721	.716	.16814
4	.853	.728	.721	.16656

a. Predictors: (Constant) X2

b. Predictors: (Constant) X2, X5

c. Predictors: (Constant) X2, X5, X1

d. Predictors: (Constant) X2, X5, X1, X3

จากตาราง 17 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 4 ตัว คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_2) , ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_5) , เจตคติต่อการเรียน (X_1) , และความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง(X_3) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเท่ากับ .853 และอำนาจในการพยากรณ์มีค่า .728 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 4 ตัว ร่วมกันพยากรณ์การพฤติกรรมการเรียนของ

นิติตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ได้ร้อยละ 72.1 ความคาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์มีค่า .16656

4.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลปรากฏแสดงดังตาราง 18

ตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

Model	Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	10.396	1	10.396	296.241**	.000
	Residual	5.615	160	.035		
	Total	16.010	161			
2	Regression	10.988	2	5.494	173.944**	.000
	Residual	5.022	159	.032		
	Total	16.010	161			
3	Regression	11.544	3	3.848	136.104**	.000
	Residual	4.3554.467	158	.028		
	Total	16.010	161			
4	Regression	11.655	4	2.914	105.031**	.000
	Residual	4.355	157	.028		
	Total	16.010	161			

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 18 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ศึกษามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับพฤติกรรม การเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ อย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ ระดับ .01

4.3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลปรากฏแสดงดังตาราง 19

ตาราง 19 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ตัวแปร		b	Std. Error	β	t	Sig.
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	(X ₂)	.575	.129	.537	4.472**	0.005
ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน	(X ₅)	-.287	.059	-.436	-4.894**	0.000
เจตคติทางการเรียน	(X ₁)	.429	.105	.523	4.099**	0.000
ความคาดหวังของบิดามารดาและ ผู้ปกครอง	(X ₃)	.179	.089	.151	2.004*	0.047
R = .853		SE _{est} = .16656		F = 105.031**		
R ² = .728		R ² _{adj} = .721		a = .610		

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับ ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีทั้งหมด 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ แรงจูงใจ

ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_2) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_5) เจตคติทางการเรียน(X_1) และความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง(X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ เท่ากับ .575 -.287 .429 และ .179 ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_2) เจตคติทางการเรียน(X_1) และความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง ซึ่งส่งผลทางบวก ซึ่งลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_5) ซึ่งส่งผลทางลบ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์พฤติกรรมกรเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 0.610 + .575(X_2) - .287(X_5) + .429(X_1) + .179(X_3)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .537(Z_2) - .436(Z_5) + .523(Z_1) + .151(Z_3)$$

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี
ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ โดยเสนอตามลำดับ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1.1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับพฤติกรรมการเรียนของนิสิต
ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

1.2 เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับ
ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

1.3 เพื่อสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีการศึกษา
2556 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 281 รูป/คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีการศึกษา 2556 ภาคเรียนที่ 2 ซึ่งใช้การกำหนดตัวอย่างโดยการเปิด
ตารางสำเร็จรูป Krejcie and Morgan (ประกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 118) ภายได้ความ
เชื่อมั่น 95 % และค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 ผู้วิจัยได้กำหนดสัดส่วนให้แก่สาขาวิชาจำนวน
3 สาขาวิชา ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 162
รูป/คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม แบบสอบถามได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 5 ท่าน โดยมีจำนวน 100 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบ่งเป็นจำนวน 9 ตอน มีลักษณะ
เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบของ Likert (Likert' s Rating Scale) ซึ่งมี
รายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน มีจำนวน 12 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.35-0.71 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81
2. แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีจำนวน 12 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.36-0.79 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86
3. แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง มีจำนวน 10 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.34-0.64 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84
4. แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน มีจำนวน 10 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.30-0.66 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75
5. แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน มีจำนวน 10 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.31 -0.62 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87
6. แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ มีจำนวน 12 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33 -0.69 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82
7. แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน มีจำนวน 12 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.31 -0.68 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78
8. แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน มีจำนวน 10 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.32 -0.70 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83
9. แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการเรียน มีจำนวน 12 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33 -0.64 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มาทำการเก็บข้อมูลนิติตด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 162 ฉบับ และได้รับกลับคืนในสภาพสมบูรณ์ จำนวน 162 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS For Windows version 11.5 โดยผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

5.1 นำข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 1 – 9 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

5.2 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง, นิสัยทางการเรียน ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน, สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์, สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน, ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน กับพฤติกรรมกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

5.3 นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาปัจจัยที่ส่งผลและสมการพยากรณ์พฤติกรรมกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) และแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

6. ผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ มีผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการศึกษาค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ในภาพรวม เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) มากที่สุดคือ ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.33 รองลงมาคือ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.21 นิสัยทางการเรียน (\bar{X}) เท่ากับ 4.13 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.03 นิสัยทางการเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.96 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.95 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.91 และเจตคติต่อการเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.35

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปัจจัยด้านด้านเจตคติต่อการเรียน(X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_2) ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง(X_3) นิสัยทางการเรียน(X_4) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_5) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์(X_6) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน(X_7) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน(X_8) มีค่าอยู่ระหว่าง .162 - .908 มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ .05 ทุกค่า ตัวแปรพยากรณ์คู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_5) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์(X_6) มีค่าเท่ากับ .908 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรพยากรณ์คู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด คือ นิสัยทางการเรียน (X_5) กับ ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน (X_8) มีค่าเท่ากับ .162 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัว คือ เจตคติต่อการเรียน (X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_2) ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง (X_3) นิสัยทางการเรียน (X_4) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_5) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X_6) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X_7) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน (X_8) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์สูงสุด คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_2) มีค่าเท่ากับ .806 ส่วนตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์ต่ำสุด คือ นิสัยทางการเรียน (X_4)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลการถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .855 และอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 73.2 ($R^2 = 0.732$) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์มีค่า 0.16752 ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 มีตัวแปรจำนวน 2 ตัวแปร ซึ่งส่งผลทางบวกทั้งหมด คือ เจตคติต่อการเรียนรู้ (X_1) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2) มีตัวแปรจำนวน 1 ตัวแปรส่งผลทางลบคือ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_5) ส่วนตัวแปรที่เหลืออีก 5 ตัวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานตามลำดับดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y = 0.435 + .435(X_1) - .646(X_2) -.400(X_5)$$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .530(Z_1) - .603(Z_2) - .607(Z_5)$$

4. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficient) ปัจจัยบางประการที่

ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .853 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 ตัวแปรคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(X_2), ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_5), เจตคติต่อการเรียน(X_1), และความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง(X_3) โดยมีตัวแปรจำนวน 3 ตัวแปร คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_2), เจตคติทางการเรียน(X_1) และความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง ซึ่งส่งผลทางบวก ซึ่งลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_5) ซึ่งส่งผลทางลบ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 0.610 + .575(X_2) - .287(X_5) + .429(X_1) + .179(X_3)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .537(Z_2) - .436(Z_5) + .523(Z_1) + .151(Z_3)$$

อภิปรายผลการผลศึกษา

จากผลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ มีทั้งหมด 4 ปัจจัย คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_2), เจตคติทางการเรียน(X_1) และความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง ซึ่งส่งผลทางบวก ซึ่งลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_5) ซึ่งส่งผลทางลบ สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ สามารถอภิปรายผลดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ จากผลกาวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 แสดงวานิสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมุ่งมั่นในการกระทำ การปฏิบัติตนเกี่ยวกับกาเรียน ทำให้เกิดความมานะไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค พยายามแข่งขันกับมาตรฐานที่ตั้งไว้ ทำให้บรรลุเป้าหมายทางการเรียนส่งผลให้มีพฤติกรรมการเรียนที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรสิริณี เสวตไอยาราม (2548) ศึกษา

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพูลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า เจตคติต่อการเรียนและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของเชิดชาย ชูช่วยสุวรรณ (2547, หน้า 51) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านความสามารถทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เจตคติต่อการเรียนสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ จากการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการเรียนของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับชั้นปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นิสิตที่มีความรู้สึกลึกและความคิด ที่ดีต่อการเรียนคือเจตคติที่ดี จะแสดงออกในลักษณะความพึงพอใจสนใจเรียน นิสิตที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนจะมีแนวโน้มประสบความสำเร็จในการเรียนสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรสิริณี เสวตไอยาราม (2548) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพูลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า เจตคติต่อการเรียนและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของเชิดชาย ชูช่วยสุวรรณ (2547, หน้า 51) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านความสามารถทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของธนิศร ชวช่วยสุวรรณ (2556, หน้า 50) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยชุมชนพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคาดหวังของบิดามารดา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ จากผลการวิจัยพบว่า

ความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครองที่จะให้นิสิตปฏิบัติตามเป้าหมายและความต้องการในด้านการเรียน ส่งผลให้นิสิตมีความมุ่งมั่นที่จะศึกษาให้ประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาและผู้ปกครองคาดหวังไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และธีรศักดิ์ ชู่นอารมณ์เลิศ (2553, หน้า 8) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัยเอกชนจังหวัดนครปฐมปีการศึกษา 2552 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 334 คน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมและปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการเรียนที่ดีของนักเรียน พบว่า การสนับสนุนทางครอบครัว การสนับสนุนของเพื่อน การตระหนักรู้ด้านการเรียนและการรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541, หน้า 116-117) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 1,370 คน พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีความคาดหวังกับพฤติกรรมการเรียน ตั้งเป้าหมายไว้สำหรับนักเรียน แต่ต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยทำความเข้าใจ สนใจในการเรียน มีเวลาในการดูแลเอาใจใส่ด้านการเรียนให้คำแนะนำ ให้กำลังใจสนับสนุนส่งเสริมซึ่งเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนดี

4. ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ จากผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ แสดงว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนไม่ดี นิสิตมีพฤติกรรมการเรียนไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ได้แก่ ความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ขนาดของห้องเรียนไม่เหมาะสม การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียนไม่ดี การใช้สื่ออุปกรณ์การสอนที่ไม่ทันสมัย จะทำให้บรรยากาศในการเรียนของนิสิตเป็นไปอย่างไม่อย่างราบรื่น ไม่น่าเรียน จนนิสิตมีพฤติกรรมการเรียนไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของลอเรนซ์ (Lawrence. 1976 : 148 อ้างในพระมหาสุชาติ ไหมอ่อน 2550, หน้า 111) ที่กล่าวว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อจิตใจ อารมณ์ความรู้สึกที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

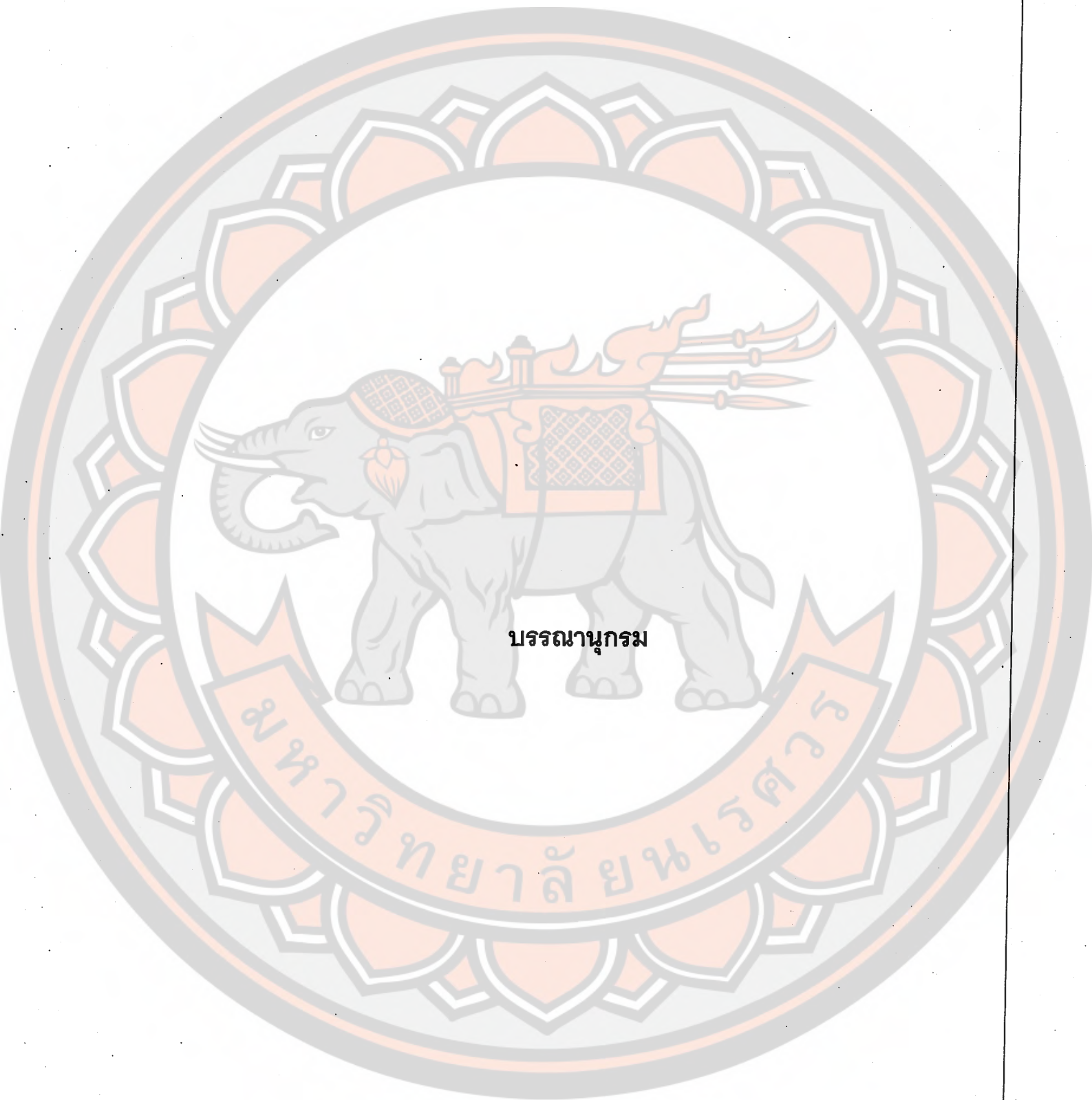
1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบข้อมูลเพื่อพิจารณา สามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบวางแผนพัฒนาและส่งเสริมให้นิสิตมีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสม ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์อื่นๆ เช่น การวิเคราะห์เชิงเส้น (Path Analysis) การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) (ลิสเรล) LISREL เป็นต้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยพระนคร

บรรณานุกรม

- กมล คงเมือง. (2533). ผลกระทบทางครอบครัวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์
 ส.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ
- กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความ
 รับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). 72 พระชนมพรรษา 107 ปี กระทรวงศึกษาธิการ.
 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กันยา สุวรรณแสง. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.การแต่งตำราบวง
 มหาวิทยาลัย
- กิ่งกาญจน์ ปานทอง. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาโครงการ
 จัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำ (กศ.บป.) คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรม
 วิชานิเทศศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรี
 นครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ
- ชมนุช บุญสิทธิ์. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุนนทีวุฒธารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร.
 ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ
- ชลิตา รัตตสาร. (2549). บทความวิจัยเรื่องทัศนคติต่อการเรียนในรายวิชาการตลาดระหว่าง
 ประเทศ. สยามวิชาการ 7, 7 (กุมภาพันธ์ - เมษายน 2549) : 7 – 13.
- ชวนชัย เชื้อสาธุชน. (2544). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์.
- ชัชลิณี จุงพิวัฒน์. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของ
 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี.
 ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
 นครินทรวิโรฒ.
- ชูชีพ ช่อนโคกสูง. (2550). จิตวิทยาศัพท์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา
 การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เชิดชาย ทูช่วยสุวรรณ. (2547). การศึกษาปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ
 เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุพรรณบุรี. ปรินญาณินพนธ์
 กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ

ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2538) จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : พิมพ์ลักษณ์ ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และธีรศักดิ์ ชุ่มอารมณ์เลิศ. (2553). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐม. สืบค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2557, จาก www.google.co.th

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ

เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ. (2540). พฤติกรรมองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช

ธราเนาว์ สัตยพานิช. (2548). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3 นสาระเศรษฐศาสตร์ โรงเรียนไชยปราการ เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นวลสิริ เปาโลहितย์. (2539). ความรักแบบบอนไซ. วารสารแนะแนว 30 (161), หน้า 54-56

นิตอนงค์ สุภาชี. (2548). ความคาดหวังของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนเมโทรเทคโนโลยีจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและ การแนะแนว) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิรมล สังธิกุล. (2547). ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของกลุ่มครูสังกัดศรีนครินทร์ สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,

บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ปกรณ ประจัญบาน. (2552). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 1). พิษณุโลก : รัตนสุวรรณการพิมพ์

ปกรณ ประจัญบาน. (2553). สถิติขั้นสูง สำหรับการวิจัยและประเมิน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ปนัดดา ดอกอินทร์. (2544). สุขภาพจิตและพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสงเคราะห์เชียงใหม่. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- ประกอบ คุปรัตน์. (2533). **โครงการวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (2531 – 2545**
โครงการวิจัยที่ 4.1 : เรืองบทบาทอุดมศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
 วิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2542). **จิตวิทยาการเรียนการสอน.** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ :
 กราฟฟิอาร์ต.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). **การบริหารงานวิชาการ.** กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). **จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2538). **สุขภาพจิตเบื้องต้น.** กรุงเทพฯ : ตำราอุดมศึกษาโครงการ
 ส่งเสริม
- พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช. (2547). **ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์**
ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ปรินญาณินพนธ์กศ.ม.,มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพมหานคร.
- พรรณทิพา นาคคล้าย. (2550). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของ**
นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.
 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พระมหาพะเด็ด ชุ่มเพ็งพันธ์. (2548). **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพุทธิจิตด้านการเรียนของ**
นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร.
 ปรินญาณินพนธ์กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
 นครินทรวิโรฒ.
- พระมหาสมคิด โคธรรว. (2547) **การใช้อิทธิบาท 4 ในการเรียนของพระนิสิตมหาวิทยาลัย**
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน.(2550). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะ**
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม.,
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พะยอม ธัญรส. (2540). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนชั้น**
มัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.,
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544,ตุลาคม). บรรยายภาคการเรียนการสอน : ปัจจัยสำคัญต่อ

ประสิทธิภาพการสอน.วารสารมิตรครู. 32(12) : 10 – 14.

เพราพรรณ เปลี่ยนภู . (2542). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5). คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

มนตรี อนันต์รักษ์. (2551). สถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มารีสา วรตุรจิวงศ์. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของ

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนหอวัง เขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์กศ.ม.,

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เมธยา คุณไทยสงค์. (2546). จิตลักษณะบางประการที่สัมพันธ์กับความสามารถในการ

เผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ยนต์ ชุ่มจิต. (2550). ความเป็นครู. (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้งเฮ้า.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2550). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542. กรุงเทพฯ:

นามีบุ๊คพับลิเคชั่น

ล้วน สายยศ. (2548). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ลักขณา ศรีวัฒน์. (2549). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

วรรณดี แสงปรที่ปทอง. (2544) เจตคติ: แนวคิด วิธีการวัดและมาตราวัด.นนทบุรี: โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

วันทนา กิติทรัพย์กาญจนา.2546. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

ฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2544). การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ

:ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วุฒิพงษ์ ทองก้อน. (2543). การศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิม

พระเกียรติ. วรสาร มฉก. วิชาการ. 3(6).25-31

ศักดิ์ไทย สรุกิจบวร. (2545). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ศิริบูรณ สายโกสม. (2546). จิตวิทยาการศึกษา= Educational psychology : PC 615 (715).

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2543). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ : บริษัท อักษรฯ

พิพัฒน์ จำกัด.

- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : มหาสารคาม.
- สมพร พรหมจรรย์. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช.ปริญญาานิพนธ์. กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- สมพร สุทัศน์ีย์. (2544). จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2540). ระบบการประเมินคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ.
- สุชา จันทรเอม. (2544) จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 13 ฉบับแก้ไขปรับปรุง ไทยวัฒนาพานิชจำกัด, กรุงเทพฯ.
- สุทัศน์ แก้วสีเขียว. (2548). พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ การศึกษาชั้นสูง วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547. ปริญญาานิพนธ์. กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- สุรพล วิรุฬห์รักษ์. (2541). การนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายทางสื่อมวลชน. เอกสารรายงานการสัมมนาเรื่อง แนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย. กรุงเทพฯ : วงศ์กมลโปรดักชั่น
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
- สุวิทย์ คำมูล. (2547). กลยุทธ์การสอนสังเคราะห์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ภาคพิมพ์
- แสงเดือน ทวีสิน. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ไทยเล็ง.
- อนงค์พรรณ คำวัง. (2546). พฤติกรรมการเรียนและการใช้เวลาว่างของนักเรียนที่มีการเรียนต่อโรงเรียนศรีธรรมาพานิชการเทคโนโลยีเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อนุโณทัย คำเคื่อง. (2545). ความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านท่ามะแกง อำเภอแม่อาว จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อเนก เตชะสุข. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เจตคติต่อครูผู้สอน ความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดกาฬสินธุ์. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ. 2548. จิตวิทยาบริการ. กรุงเทพฯ: บริษัท เพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด.

อรพินท์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ. (2531). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโท. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อัจฉรา สุขารมณ. (2542). การวัดบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

อาดม ระดมสุข (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียร์สโตร

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียร์สโตร

อารี พันธุ์มณี. (2546). จิตวิทยาการสอน. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. (2541). ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย.เอกสารรายงานการสัมมนาเรื่อง แนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย. กรุงเทพฯ : กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.

Allpor, G. W. (1972). Reading in attitude theory and measurement. Edited by Martin Fishbein NewYork : John Wiley

Atkinson,J.M. (1964). An introduction to Motivation. New Jersey: D.Van Nostrand.

McClelland, D.C. (1953). Testing for competence rather than for intelligence. American

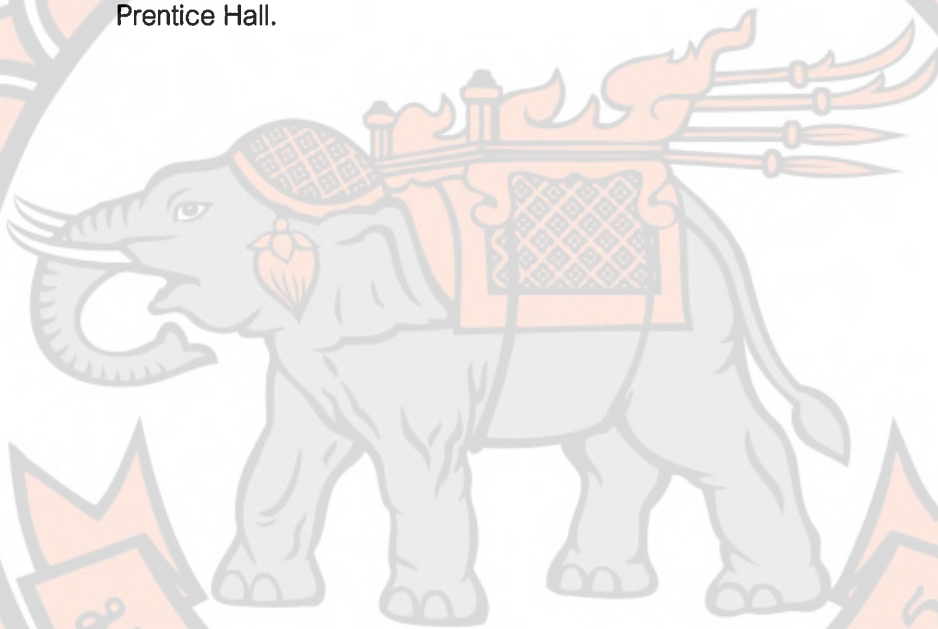
O'Malley, J. M. and A. U Chamot. (1990). reprinted 1995 Learning Strategies in Second Language Acquisition. Cambridge: Cambridge University Press..

Shaver, Kelly G. (1977). Principle of Social Psychology. Massachusetts: Winthrop Pudlish.Inc

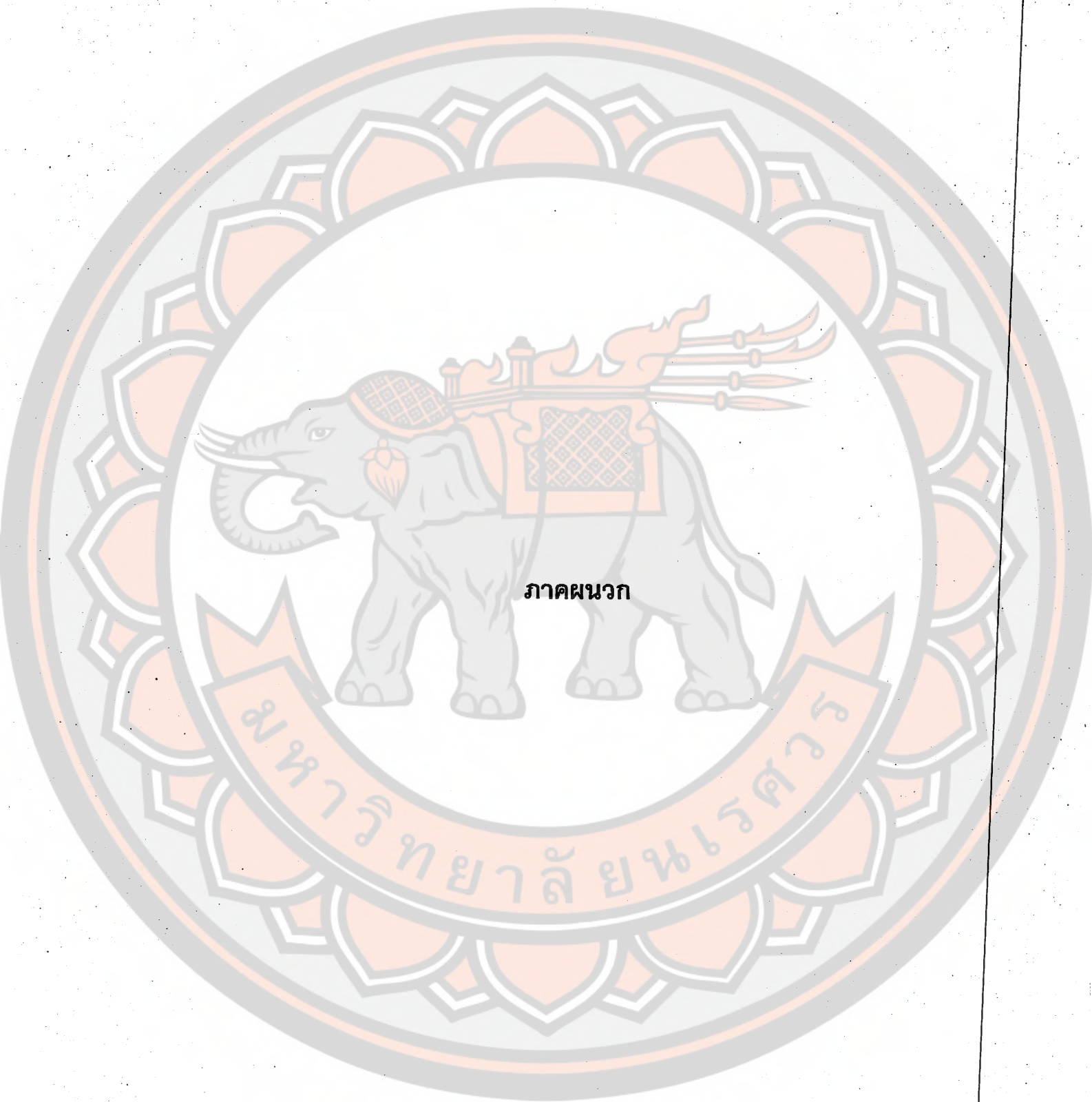
Voorn, Randall Jay. (1990, December). Environment Fit : The Relationship Between Small Liberal Arts Colleges and Their Environment (College Environment). Dissertation Abstracts International

Weiner, Barnard. (1972). Attribution Theory Achievement Motivation and the Education Process, Review of Education Research. 42 (Spring, 1972). 205-215.

Yee, Albert H. (1971). Social Interaction in Educational Setting. Englewood Cliffs : Prentice Hall.

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยพระนคร

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
คณะบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผล
2. ดร.ภูฟ้า เสวกพันธ์
ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายการภาพและสิ่งแวดล้อม
คณะบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผล
3. ดร.อ้อมจิต เป้าศรี
ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผล
4. ดร.อดิศักดิ์ กอวัฒนา
อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์
ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล
5. พระมหาไฉ้ ธมฺมเมธี
อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผล

ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์การอุปสงค์อุปทาน

ตาราง 19 แสดงค่า IOC ของแบบจำลองอุปทานแบบจำลองการอุปสงค์

IOC	อุปสงค์					IOC	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
1	0	1	1	1	0	0.60	อุปสงค์
2	1	1	0	1	1	0.60	อุปสงค์
3	1	0	1	1	0	0.60	อุปสงค์
4	1	1	1	1	1	1.00	อุปสงค์
5	1	1	0	1	1	0.80	อุปสงค์
6	0	1	0	1	1	0.60	อุปสงค์
7	0	1	1	1	0	0.60	อุปสงค์
8	0	1	0	1	1	0.60	อุปสงค์
9	1	1	1	0	1	8.00	อุปสงค์
10	1	1	1	0	1	0.80	อุปสงค์
11	1	1	1	0	1	8.00	อุปสงค์
12	1	1	1	1	1	1.00	อุปสงค์

อันดับ	IOC	คน					IOC	ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5		
1	0	1	1	1	0	1	0.60	เหมาะสม
2	1	1	1	0	1	0	0.60	เหมาะสม
3	1	1	0	1	1	0	0.60	เหมาะสม
4	0	0	0	1	-1	1	0.20	ไม่เหมาะสม
5	1	1	1	0	1	1	0.80	เหมาะสม
6	0	0	1	0	1	1	0.60	เหมาะสม
7	0	1	1	1	1	0	0.60	เหมาะสม
8	0	1	0	1	1	1	0.60	เหมาะสม
9	1	1	1	1	0	1	8.00	เหมาะสม
10	1	1	1	1	0	1	0.80	เหมาะสม
11	1	1	1	0	1	1	8.00	เหมาะสม
12	1	1	1	1	1	1	1.00	เหมาะสม

ตาราง 20 แสดงค่า IOC ของแบบสอบถามวิจัยในโรงเรียน

IOC	IOC	คน					IOC
		1	2	3	4	5	
1	0.60	0	1	1	0	1	1
2	0.80	1	1	0	1	1	1
3	1.00	1	1	1	1	1	1
4	1.00	1	1	1	1	1	1
5	1.00	1	1	1	1	1	1
6	0.80	1	0	1	1	1	1
7	0.60	1	0	0	1	1	1
8	0.60	1	0	1	1	1	1
9	1.00	1	1	1	1	1	1
10	1.00	1	1	1	1	1	1

ตาราง 21 แสดงแบบจำลอง IOC ของแบบจำลองการประเมินความสามารถของบุคลากร

IOC	คนที					IOC	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
1	0	1	1	1	0	0.60	สถาปัตยกรรม
2	1	1	1	0	1	0.80	สถาปัตยกรรม
3	0	0	0	0	1	0.20	สิ่งแวดล้อม
4	0	1	1	1	1	0.80	สถาปัตยกรรม
5	1	1	1	1	1	1.00	สถาปัตยกรรม
6	0	1	1	0	1	0.60	สถาปัตยกรรม
7	1	1	1	0	1	0.80	สถาปัตยกรรม
8	0	1	0	1	1	0.60	สถาปัตยกรรม
9	0	1	1	1	1	0.80	สถาปัตยกรรม
10	1	1	0	1	0	0.60	สถาปัตยกรรม

ตาราง 22 แสดงแบบจำลองการประเมินงานสถาปัตยกรรมของ IOC ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ลำดับ	IOC	คน					IOC	ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5		
1	1.00	1	1	1	1	1	1.00	
2	0.60	1	0	1	1	1	0.60	
3	1.00	1	1	1	1	1	1.00	
4	1.00	1	1	1	1	1	1.00	
5	0.80	1	1	1	1	0	0.80	
6	1.00	1	1	1	1	1	1.00	
7	0.60	0	1	1	0	1	0.60	
8	0.60	0	1	1	1	0	0.60	
9	1.00	1	1	1	1	1	1.00	
10	0.80	1	1	1	1	0	0.80	

ตาราง 23 แสดงรายชื่อ IOC ของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ปี 2562

อันดับ	IOC	คนกีฬา					IOC	ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5		
1	1	1	0	0	1	1	0.60	IOC
2	1	1	1	1	1	1	1.00	IOC
3	1	1	1	1	1	1	1.00	IOC
4	1	1	1	1	1	1	1.00	IOC
5	0	1	1	0	1	1	0.60	IOC
6	1	1	1	1	1	1	1.00	IOC
7	1	1	1	1	1	1	1.00	IOC
8	1	1	1	1	0	1	0.80	IOC
9	1	1	0	1	1	1	0.80	IOC
10	1	1	1	1	1	1	1.00	IOC
11	1	1	0	1	1	1	0.80	IOC
12	1	1	1	1	1	0	0.80	IOC

ตาราง 24 แสดงค่า IOC ของแบบจำลองการประเมินศักยภาพการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก

IOC	IOC	IOC					IOC	IOC
		1	2	3	4	5		
1	0.60	1	0	1	1	1	1	
2	1.00	1	1	1	1	1	1	
3	8.00	1	1	0	1	1	1	
4	1.00	1	1	1	1	1	1	
5	0.60	1	0	1	1	1	1	
6	8.00	1	0	1	1	1	1	
7	0.80	1	1	1	1	1	1	
8	0.80	1	1	0	1	1	1	
9	1.00	1	1	1	1	1	1	
10	1.00	1	1	1	1	1	1	
11	0.80	1	1	1	1	1	1	
12	0.80	0	1	1	1	1	1	

ตาราง 25 แสดงแบบจำลองการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างปีงบประมาณ 2561-2562

IOC	IOC	IOC					IOC	IOC
		1	2	3	4	5		
1	0.80	1	1	1	0	1	1	
2	0.80	1	0	1	1	1	1	
3	1.00	1	1	1	1	1	1	
4	0.80	1	0	1	1	1	1	
5	0.80	1	1	1	1	0	1	
6	1.00	1	1	1	1	1	1	
7	1.00	1	1	1	1	1	1	
8	1.00	1	1	1	1	1	1	
9	0.60	1	0	1	1	0	1	
10	1.00	1	1	1	1	1	1	

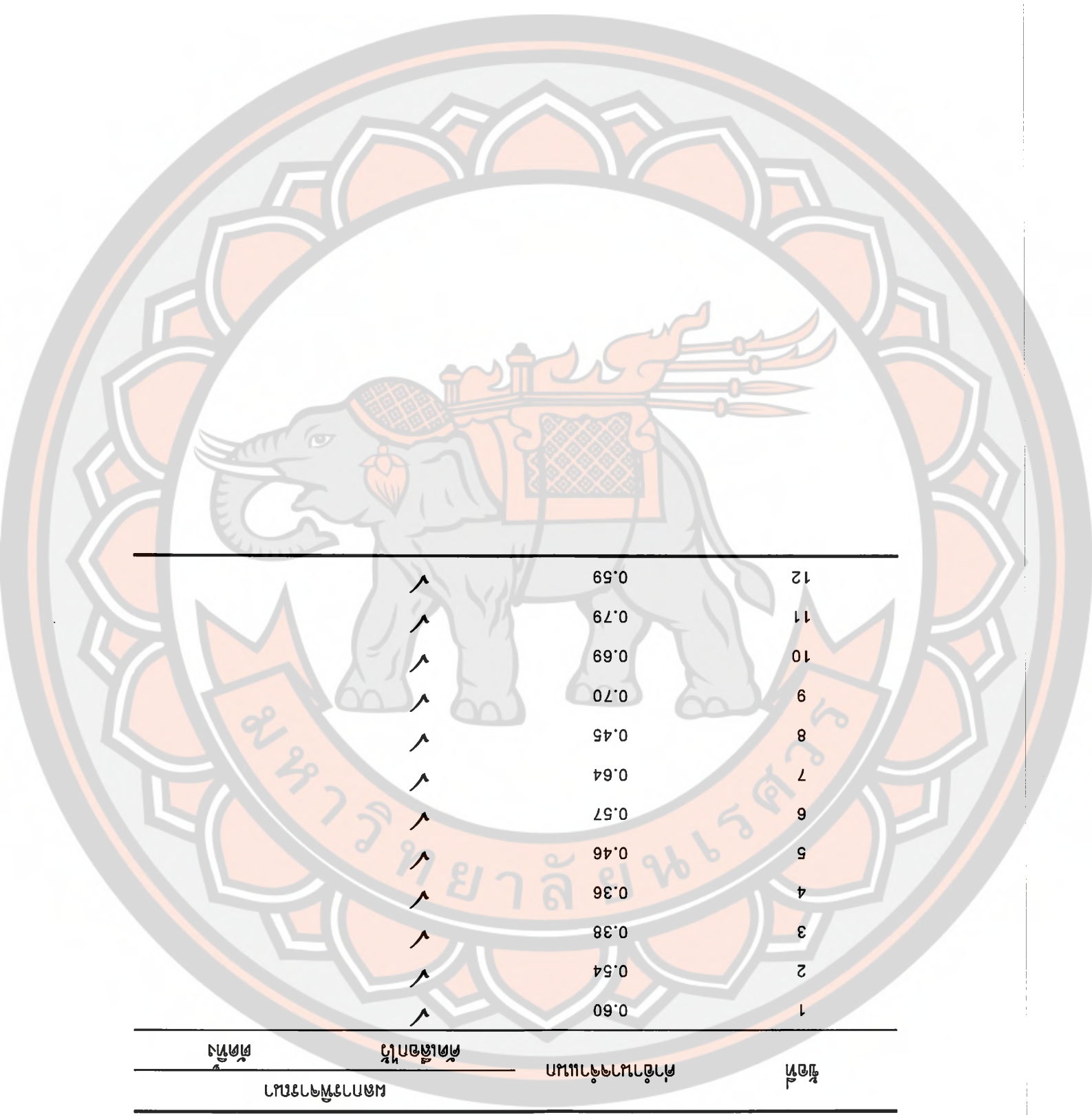
ตาราง 24 แสดงค่า IOC ของแบบจำลองการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย

IOC	IOC	คน					IOC	IOC
		1	2	3	4	5		
1	0.80	1	1	1	1	1	1	
2	1.00	1	1	1	1	1	1	
3	8.00	1	1	0	1	1	1	
4	1.00	1	1	1	1	1	1	
5	0.60	1	1	0	1	1	1	
6	8.00	1	1	1	1	0	1	
7	0.80	1	1	1	1	1	1	
8	0.80	1	1	0	1	1	1	
9	1.00	1	1	1	1	1	1	
10	8.00	1	1	0	1	1	1	
11	0.80	1	1	1	1	1	1	
12	0.80	0	1	1	1	1	1	

ตาราง 25 แสดงแบบจำลองการประเมิน IOC ของแบบจำลองการประเมิน IOC ของแบบจำลองการประเมิน IOC

ตารางที่ 25 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียน

ข้อที่	อำนาจจำแนก	ค่าเฉลี่ย	ทิศทาง
1	0.60	✓	
2	0.62	✓	
3	0.43	✓	
4	0.36	✓	
5	0.51	✓	
6	0.71	✓	
7	0.55	✓	
8	0.38	✓	
9	0.43	✓	
10	0.47	✓	
11	0.35	✓	
12	0.39	✓	

ตารางที่ 25 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแรงจูงใจผู้สมัคร

ตารางที่ 25 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามตามความคาดหวังของผู้บริหาร

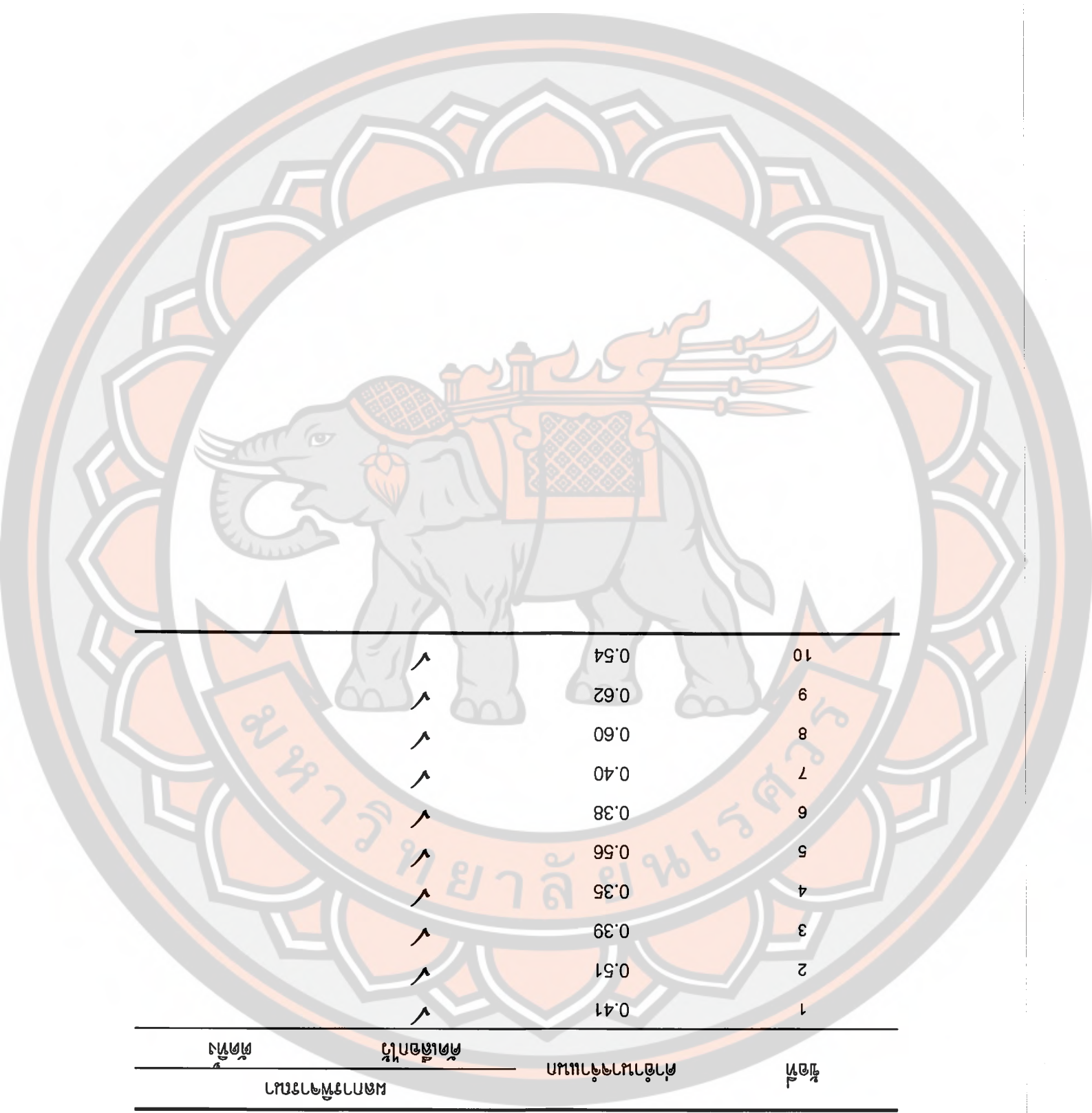
อันดับ	ค่าอำนาจจำแนก	ผู้ตอบ
--------	---------------	--------

✓	0.38	1
✓	0.49	2
✓	0.59	3
✓	0.51	4
✓	0.34	5
✓	0.42	6
✓	0.51	7
✓	0.64	8
✓	0.47	9
✓	0.44	10

ผู้ตอบ

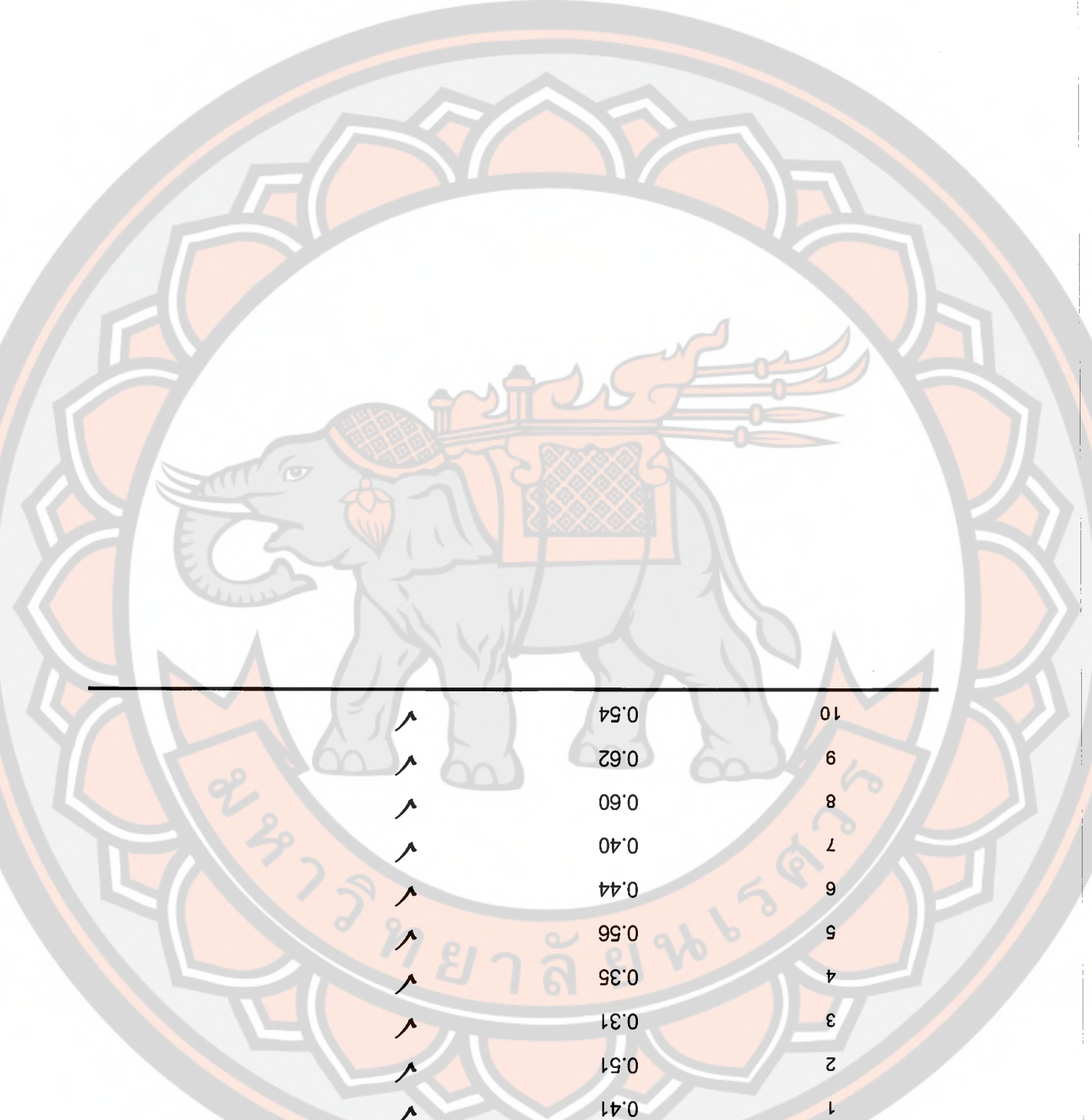
ผู้ตอบ

ผลการพิจารณา

อันดับ	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าเลือกได้	ตัดทิ้ง
1	0.41	✓	
2	0.51	✓	
3	0.39	✓	
4	0.35	✓	
5	0.56	✓	
6	0.38	✓	
7	0.40	✓	
8	0.60	✓	
9	0.62	✓	
10	0.54	✓	

ตารางที่ 25 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเชิงคุณภาพทางการเรียน

อันดับ	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
1	0.41	✓	1
2	0.51	✓	2
3	0.31	✓	3
4	0.35	✓	4
5	0.56	✓	5
6	0.44	✓	6
7	0.40	✓	7
8	0.60	✓	8
9	0.62	✓	9
10	0.54	✓	10

ผลการพิจารณา

อันดับ

ค่าอำนาจจำแนก

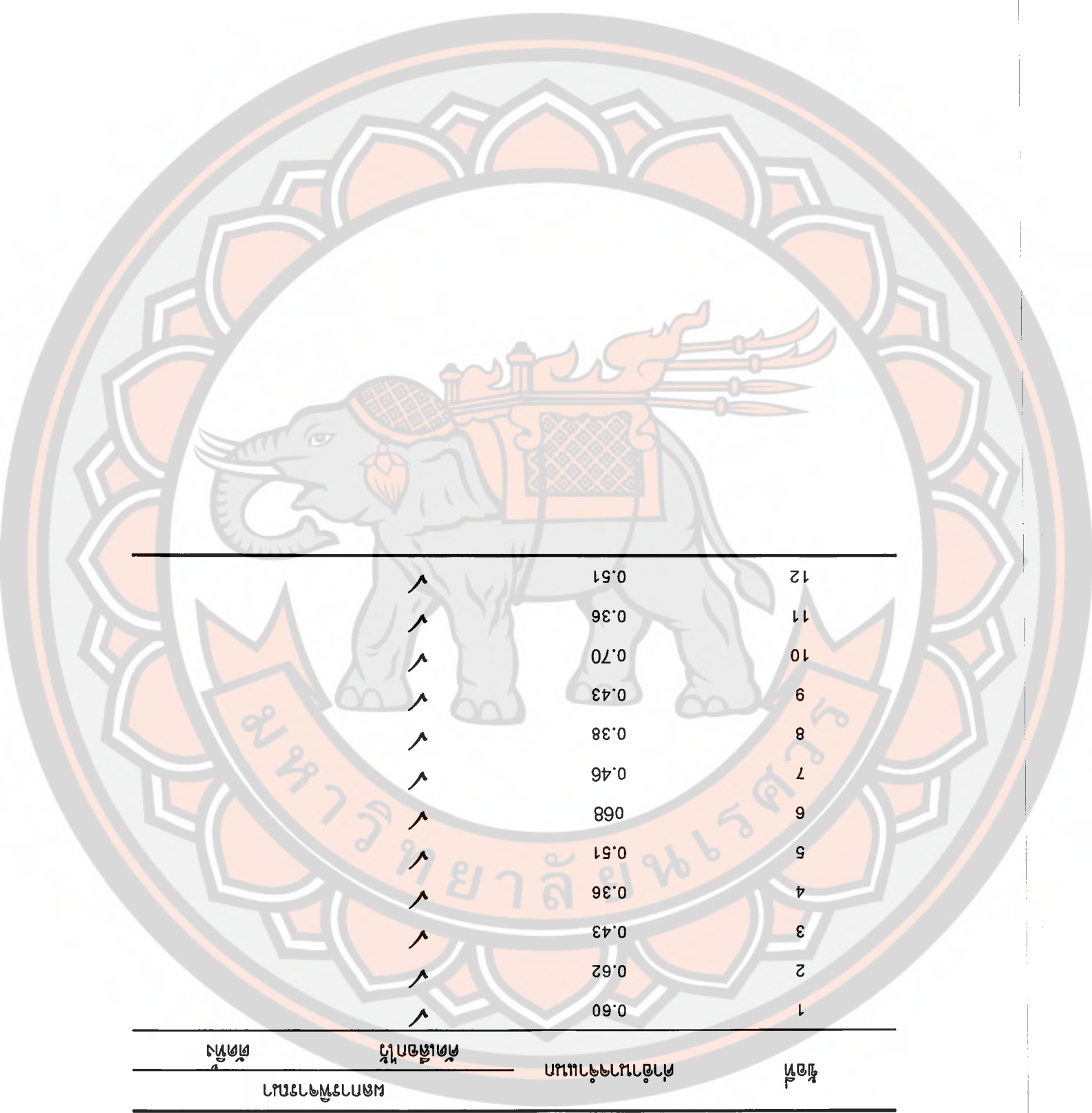
ค่าเฉลี่ย

อันดับ

ตารางที่ 25 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามของคณาจารย์ภาควิชาการศึกษานานาชาติ

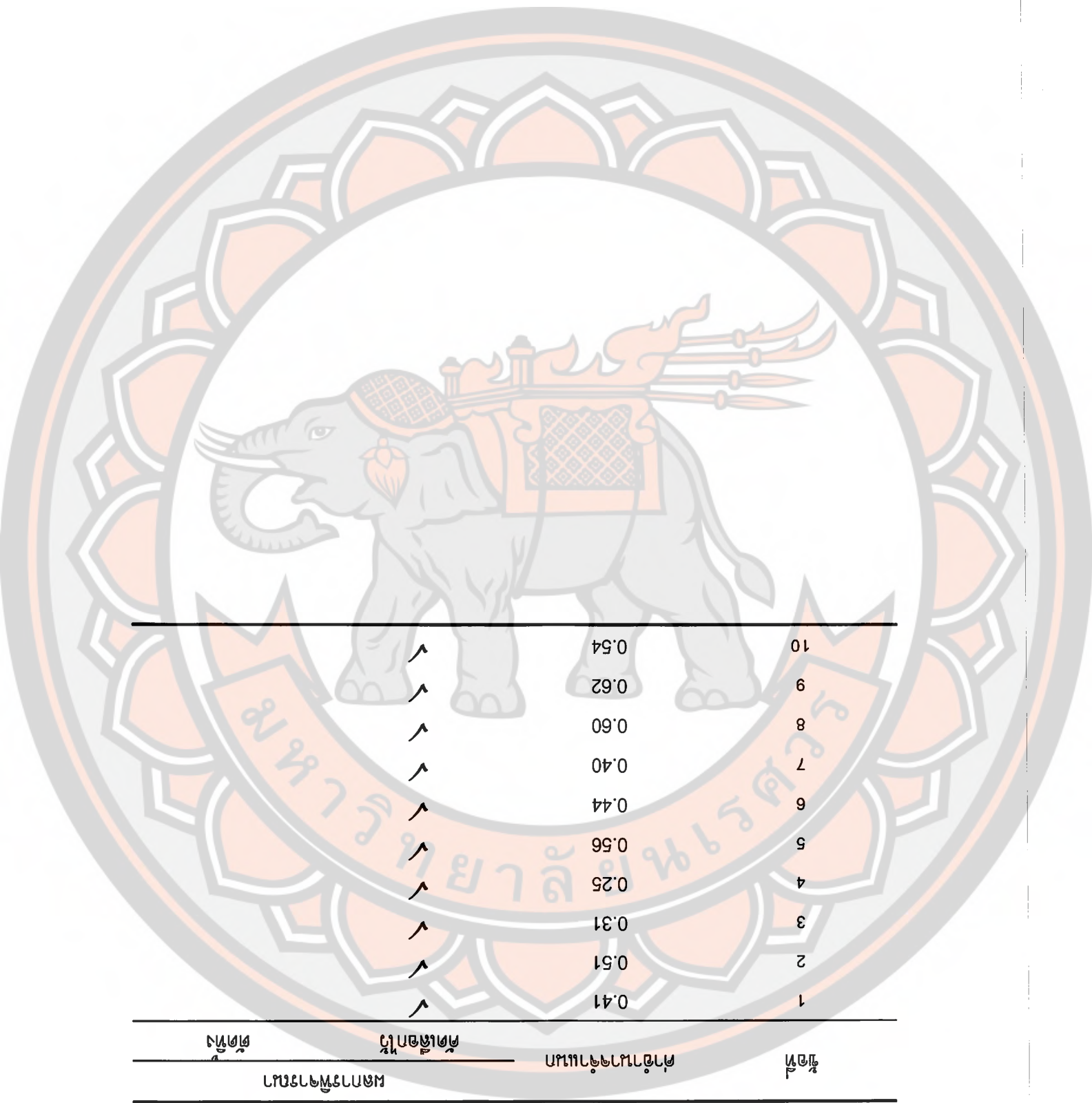
ตารางที่ 25 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามของคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	คุณลักษณะ	ตัดทิ้ง
1	0.41	✓	
2	0.51	✓	
3	0.69	✓	
4	0.35	✓	
5	0.56	✓	
6	0.44	✓	
7	0.40	✓	
8	0.60	✓	
9	0.62	✓	
10	0.54	✓	
11	0.33	✓	
12	0.56	✓	

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าเลือกได้	ข้อที่
1	0.60	✓	1
2	0.62	✓	2
3	0.43	✓	3
4	0.36	✓	4
5	0.51	✓	5
6	0.68	✓	6
7	0.46	✓	7
8	0.38	✓	8
9	0.43	✓	9
10	0.70	✓	10
11	0.36	✓	11
12	0.51	✓	12

ตารางที่ 25 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบของวิชาภาษาอังกฤษในชั้นปริญญาตรี

ตารางที่ 25 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบของภาควิชาการศึกษานานาชาติของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนจุดของแบบทดสอบของแผนงานจำนวน 12 ข้อ

ข้อที่	จำนวนจุด	เฉลยข้อ	ตัดทิ้ง
1	0.60	✓	
2	0.62	✓	
3	0.43	✓	
4	0.36	✓	
5	0.51	✓	
6	0.58	✓	
7	0.60	✓	
8	0.38	✓	
9	0.43	✓	
10	0.64	✓	
11	0.22	✓	
12	0.39	✓	

ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 9 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียน	จำนวน	12	ข้อ
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	จำนวน	12	ข้อ
ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของบิดามารดา	จำนวน	10	ข้อ
ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียน	จำนวน	10	ข้อ
ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางการภาพทางการเรียน	จำนวน	10	ข้อ
ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนิสิตกับ อาจารย์	จำนวน	12	ข้อ
ตอนที่ 7 แบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน	จำนวน	12	ข้อ
ตอนที่ 8 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน	จำนวน	10	ข้อ
ตอนที่ 9 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน	จำนวน	12	ข้อ

ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อ ซึ่งข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะใช้
ประโยชน์เฉพาะการวิจัยครั้งนี้เท่านั้นและขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
มา ณ โอกาสนี้

วรรณวรางค์ ไพธิตามบำรุง

นิสิตปริญญาโท

สาขาวิชา วิจัยและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร

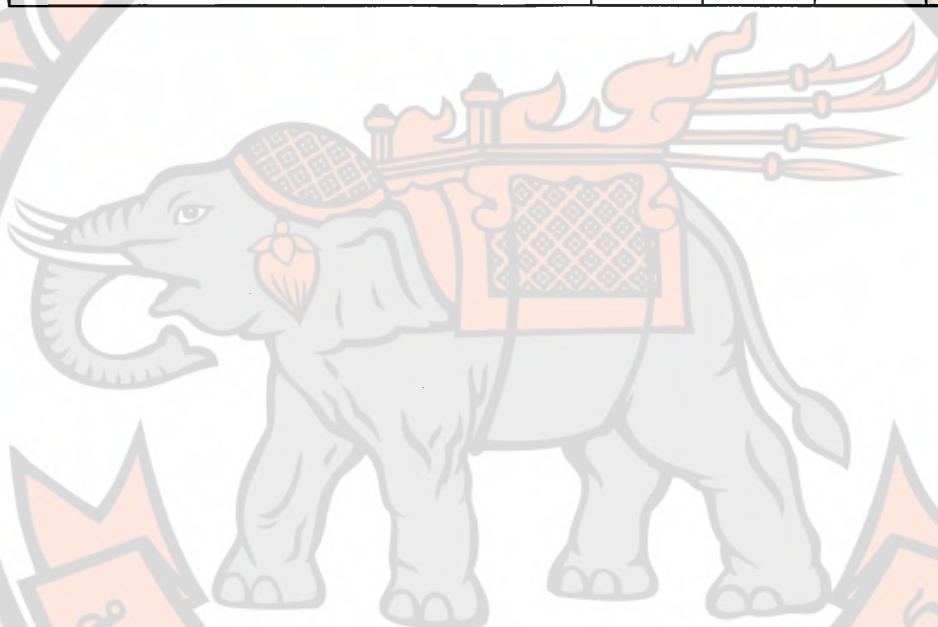
ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียน

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับเจตคติต่อการเรียนของ นิสิตมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิต ปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริงมาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1. ข้าพเจ้าพอใจที่อาจารย์เปิดโอกาสให้นิสิตแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ในเรื่องการเรียน					
2. ข้าพเจ้าคิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนในวิชาที่ข้าพเจ้าไม่ชอบ					
3. การเรียนหนังสือจะมีโอกาสได้งานที่มั่นคง					
4. การเรียนไม่ใช่สิ่งสำคัญ					
5. การเรียนหนังสือเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ					
6. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนทุกวิชามีความสำคัญเท่ากันหมด					
7. การเรียนหนังสือทำให้แต่ละวันของข้าพเจ้ามีความหมายมากขึ้น					
8. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนไม่สามารถทำให้ข้าพเจ้าอยู่รอดในสังคม					
9. อาจารย์ของข้าพเจ้าให้นิสิตทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งช่วยให้การเรียนการสอนน่าสนใจ					

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริงมาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
10. การเรียนหนังสือเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก					
11. การเรียนไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง					
12. ข้าพเจ้าคิดว่า การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง					

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิต ปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อความ	จริงที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1. ข้าพเจ้าเปรียบเทียบผลการเรียนกับเกณฑ์เสมอเพื่อพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น					
2. ข้าพเจ้าตั้งความหวังในการเรียนไว้ และพยายามทำให้สำเร็จตามที่มุ่งหมายไว้					
3. ข้าพเจ้าพอใจงานที่ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่					
4. ข้าพเจ้าคิดว่าอนาคตของตนเองขึ้นอยู่กับความสามารถในการเรียนรู้					
5. ข้าพเจ้าอยากประสบความสำเร็จในการเรียน					
6. ข้าพเจ้าพยายามมากขึ้นเมื่อรู้ว่าตนเองด้อยกว่าเพื่อน					
7. ถ้าทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้ไม่ถูกต้องข้าพเจ้าจะค้นหาวิธีใหม่ ๆ ที่จะทำให้ถูกต้องให้ได้					
8. ข้าพเจ้าพยายามอ่านหนังสือจนสามารถสอบผ่านแต่ละวิชาได้					
9. ข้าพเจ้าพยายามตั้งใจเรียนจนทำคะแนนสอบได้สูง					
10. เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายงานใด ๆ ข้าพเจ้าจะรีบทำให้เสร็จเรียบร้อยก่อนกำหนดส่งงาน					
11. ข้าพเจ้าพยายามแก้ปัญหาด้วยตนเอง					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคาดหวังของบิดามารดาและผู้ปกครองของนิสิตมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิต ปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1. ผู้ปกครองปรารถนาให้นิสิตเรียนต่อระดับที่สูงขึ้น					
2. ผู้ปกครองส่งเสริมให้นิสิตมีนั้นความสามารถพิเศษ					
3. ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตทำกิจกรรมควบคู่กับการเรียน					
4. ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตทำกิจกรรมควบคู่กับการเรียน					
5. ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตเรียนเพื่ออนาคตจะได้มีอาชีพ และงานที่ดี					
6. ผู้ปกครองกระตือรือร้นและสนใจที่จะช่วยให้นิสิตมี ความสามารถพิเศษ					
7. ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตมุ่งเน้นด้านการศึกษาเพียง อย่างเดียว					
8. ผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนของนิสิตโดยจัดเวลาให้ 10 อ่านหนังสือหรือทำการบ้าน					
9. ผู้ปกครองสนใจให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนิสิตมีปัญหา ในการเรียน					
10. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความสามารถพิเศษของนิสิต					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนของนิสิต

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับนิสัยทางการเรียนของนิสิตมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิต ปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริงมาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในแต่ละวันสำหรับอ่านหนังสือ					
2.ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในการทำการบ้าน					
3.เมื่อมีเวลาข้าพเจ้าใช้เวลาในการทบทวนบทเรียน					
4.ข้าพเจ้าทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายเสร็จใช้เวลาเสมอ					
5.ข้าพเจ้าทำการบ้านด้วยตนเอง					
6.ข้าพเจ้าเตรียมอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน					
7.ข้าพเจ้าเตรียมตัวให้พร้อมก่อนสอบ					
8.ข้าพเจ้าอ่านหนังสือพร้อมดูโทรทัศน์					
9.เวลาเรียนข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์สอน					
10.ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนขณะเรียนหนังสือ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียนของนิสิตมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิต ปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริงมาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1. ห้องเรียนมีเสียงดังรบกวน					
2. ห้องเรียนมีขนาดคับแคบ					
3. ห้องเรียนมีฝุ่นละอองมาก					
4. ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
5. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ					
6. อาคารเรียนเก่าเกินไป					
7. โต๊ะ เก้าอี้ มีไม่เพียงพอกับจำนวนนิสิต					
8. อุปกรณ์การสอนมีความทันสมัย					
9. อาจารย์ใช้สื่อประกอบการสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้					
10. ในการฝึกภาคปฏิบัติอุปกรณ์มีไม่เพียงพอ					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ของนิสิตมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิต ปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริงมาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.อาจารย์ยิ้มแย้มทักทายข้าพเจ้าเมื่อพบกันนอกห้องเรียน					
2.อาจารย์ตักเตือนและให้อภัยเมื่อข้าพเจ้าทำผิด					
3.เมื่อข้าพเจ้าทำงานบกพร่องอาจารย์จะแนะนำสิ่งที่ถูกต้อง					
4.ข้าพเจ้าไม่สามารถปรึกษาเรื่องเรียนกับอาจารย์ได้					
5.อาจารย์รับฟังเหตุผลของนิสิต					
6.อาจารย์แสดงความรักต่อนิสิตอย่างเท่าเทียมกัน					
7.นิสิตตั้งใจในการเรียนเพราะอาจารย์สนใจแต่นิสิตที่เรียนเก่ง					
8.อาจารย์ให้ความรักและความเอาใจใส่ข้าพเจ้าด้วยความเต็มใจ					
9.อาจารย์ให้คำปรึกษากับข้าพเจ้าด้วยความเต็มใจ					
10.ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาด้านการเงินกับอาจารย์ไม่ได้					
11.อาจารย์มีความเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับข้าพเจ้า					
12.อาจารย์คอยเตือนให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสืออยู่เสมอ					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนของนิสิตมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิต ปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนได้					
2.ถ้าเพื่อนมีปัญหาข้าพเจ้าจะให้ความช่วยเหลือ					
3.เมื่อทำงานร่วมกันเพื่อน ๆ ข้าพเจ้าจะช่วยทำงานด้วยความตั้งใจ					
4.เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนช่วยอธิบายให้เข้าใจ					
5.ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาส่วนตัวเพื่อนเพื่อนได้					
6.ในการทำงานกลุ่มข้าพเจ้าทำงานร่วมกับเพื่อนได้เป็นอย่างดี					
7.ข้าพเจ้าไม่พอใจ เมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นต่างกับข้าพเจ้า					
8.ในการทำงานกลุ่มข้าพเจ้ายอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน					
9.เพื่อน ๆ คอยให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียนแก่ข้าพเจ้า					
10.ถ้าทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ข้าพเจ้ามักจะมีเรื่องขัดแย้งกับเพื่อน					
11.ข้าพเจ้าเข้ากับเพื่อนในห้องได้เป็นอย่างดี					
12.เมื่อทำงานผิดพลาด ข้าพเจ้าพร้อมที่จะยอมรับผิด					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนของนิสิตมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิต ปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.ข้าพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้าในด้าน การเรียน					
2.ถ้าข้าพเจ้าเรียนไม่เข้าใจในวิชาหนึ่งวิชาใดข้าพเจ้าเลิก เรียนทันที					
3.การเรียนหนังสือไม่สามารถทำให้ข้าพเจ้าประสบ ความสำเร็จเสมอไป					
4.ข้าพเจ้าคิดจะลาออกเพราะเบื่อการเรียน					
5.ข้าพเจ้าอดทนต่อการเรียนไม่ว่ายากลำบากเพียงใด เพื่อความสำเร็จในอนาคต					
6.ในอนาคตคนที่ไม่มีการศึกษามีโอกาสในการทำงานสู้ คนมีการศึกษาไม่ได้					
7.ข้าพเจ้าขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียนแม้ว่าผล การเรียนในปัจจุบันยังไม่ดีพอ					
8.ข้าพเจ้าไม่ชอบวางแผนงานงานไว้ล่วงหน้าเพราะมักไม่ เป็นตามแผน					
9.ข้าพเจ้าตั้งใจในการทำงานจะช่วยให้ข้าพเจ้าได้ในสิ่งที่ ข้าพเจ้าต้องการ					
10. ข้าพเจ้าเรียนหนังสือเพื่อให้ผ่านไปวัน ๆ					

ตอนที่ 9 ตัวอย่าง แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียน

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมการเรียนของ นิสิตมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิต ปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นจริงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.ข้าพเจ้านำอุปกรณ์การเรียนมาครบครัน					
2.ข้าพเจ้าเข้าเรียนสาย					
3.ถ้าเรียนวิชาใดไม่เข้าใจแล้วข้าพเจ้าจะไม่เข้าเรียนวิชานั้น					
4.ระหว่างเรียนข้าพเจ้าจะจดเนื้อหาเท่าที่จำเป็นแล้วจัดทำให้เป็นระเบียบ เพื่อให้เข้าใจและจดจำง่าย					
5.ข้าพเจ้าไม่สนใจจะทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้					
6.ข้าพเจ้าชอบคิดถึงเรื่องอื่นขณะที่ฟังครูสอน					
7.ข้าพเจ้าทำการบ้านส่งทันเวลาที่กำหนด					
8.ข้าพเจ้ามาทันเวลาเรียน					
9. ในเวลาเรียนข้าพเจ้าชอบมองออกไปนอกห้อง					
10.ข้าพเจ้านำวิชาอื่นขึ้นมาทำขณะที่อาจารย์กำลังสอนหน้าห้อง					
11.ข้าพเจ้าอ่านหนังสือก็ต่อเมื่อมีผู้อื่นบอกให้อ่าน					
12.ข้าพเจ้าจะตั้งใจทำงานจนสุดความสามารถไม่ว่างานนั้นจะยากหรือง่ายเพียงใด					
13.ถ้าทำการบ้านไม่ได้ข้าพเจ้าจะลอกเพื่อน					

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบทุกข้อคำถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล วรรณวรงค์ โภธคามบำรุง
เกิดเมื่อ 28 กรกฎาคม 2515
ที่อยู่ปัจจุบัน 31 หมู่ที่ 3 ตำบลวังหลุม อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร
ที่ทำงานปัจจุบัน หน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ณ วัดฤกษ์วัน
โชติการาม
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน นักวิชาการการเงินและบัญชี
ประวัติการศึกษา ศศ.บ.การจัดการทั่วไป
พ.ศ. 2538 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพฯ

มหาวิทยาลัยพระศรี